உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கடவுண் மாமுனிவர்

அருளிச்செய்த

திருவாதவூரடிகள் புராணமும்

மாணிக்கவாசகசுவாமிகள்

அருளிச்செய்த

திருவெம்பாவையும்

திருப்பள்ளியெழுச்சியும்.

இவை

யாழ்ப்பாணம் பருத்தித்துறை

ஸ்ரீ. ச. சோமசுந்தரஐயரவர்களால்

தமது

கலாநிதியந்திரசாலையிற்

பதிப்பிக்கப்பட்டன.

1927.

உ

கணபதிதுணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவாதவூரடிகள் புராணம்.

பாயிரம்.

விநாயகர்காப்பு.

பவளமால் வரையி னிலவெறிப் பதுபோற்
  பரந்தநீற் றழகுபச் சுடம்பிற்
றிவளமா துடனின் றாடிய பரமன்
  சிறுவனைப் பாரதப் பெரும்போர்
தவளமா மருப்பொன் றொடித்தொரு கரத்திற்
  றரித்துயர் கிரிப்புறத் தெழுதுங்
கவளமா களிற்றின் திருமுகம் படைத்த
  கடவுளை நினைந்துகை தொழுவாம்.

சபாபதி.

வேறு.

இதந்தரு மடந்தையொ டிசைந்துயி ருடம்புபோல்
விதம்படுல கங்களின் விரிந்தொளி விளங்குவார்
மதங்கமொடு துந்துபி வளங்கெழ முழங்கவே
சிதம்பர நடம்பயில் செழுங்கழ லிறைஞ்சுவாம். (௧)

சிவகாமியம்மை.

ஆடக சிதம்பர வணங்குமை யணங்கிலா
நாடக னனந்தசுக நன்குபுனை பங்கினு
ளேடக மணம்பொருவ வெங்கணு மியைந்துளாள்
பாடக மிலங்குசிறு பங்கய மிறைஞ்சுவாம். (௨)

சுப்பிரமணியக்கடவுள்.

துங்கமத கும்பவுயர் தும்பிமுகர் தம்பிசீர்
தங்குஞெகி ழஞ்சிறு சதங்கைகள் புலம்பவே
மங்கையுமை கண்குளிர வந்துலவு கின்றதா
ளங்கைமலர் கொண்டுமிகு மன்புட னிறைஞ்சுவாம். (௩)

நூல்வரலாறு.

தென்பொதிய மாமுனி சிறக்கவரு ளெண்ணெண்
ணின்பவிளை யாடல தெனுங்கட லுணையேன்
மின்பயிலு மாமதுரை மேவுதமிழ் மாறன்
றுன்பமற நல்குகதை சொல்லலுறு கின்றேன். (௪)

அற்புத னிருந்தருள் பெருந்துறை யடைந்தே
சிற்பர முணர்ந்துதிரு வாசக முரைப்பார்
முற்பக லருந்தவ முயன்றுபெறு மன்பா
லுற்பவ மொழிந்தமை மொழிந்திட ரொழிப்பாம். (௫)

அவையடக்கம்.

கொண்டலன கண்டனருள் கொண்டுதமிழ் பாடித்
தொண்டுபடு மன்பர்செயல் சொன்னநெறி தன்னால்
வண்டமிழ் தெரிந்தவர்கள் மற்றெனுரை குற்ற
முண்டெனினு நன்கிதென வுள்ளுவர்க ளெள்ளார். (௬)

நூற்பயன்.

இந்தவள நற்கதை யியம்பினர் நயந்தே
சிந்தையி னினைப்பவர் செவிப்புல நிறைப்போர்
புந்திமகி ழப்புவி புரப்பருடல் விட்டா
லந்தவுல கந்தனி லரன்சபையில் வாழ்வார். (௭)

பாயிரமுற்றிற்று.

மந்திரிச்சருக்கம்.

முக்கணொரு நான்குபுய வைந்துமுக முன்னோன்
சொக்கனரு ணன்மைபெறு தொன்மைதிகழ் நன்னா
டக்கடு விடத்தையர னுக்கருள்வ தென்றே
மைக்கடலில் வைகலொழி வைகவள நாடு. (௧)

நீண்டகயி லைக்கிறை நிகழ்த்தவரு ளாலே
பூண்டமுனி மெய்த்தமிழ் புகன்றதிரு நாடு
மூண்டபகை செற்றுலக முற்றுமரசாளும்
பாண்டிய னலங்குலவு பாண்டிவள நாடு. (௨)

வேறு.

மேவுமூர் வளம்பலவு மிருந்துளநா டதனிலலம்
பாவுமூர் பழமறைதே ரந்தணர்கள் பயின்றுளவூர்
தாவுமூர் விடையேறி தங்கியவூ ரங்குறையுந்
தேவரூ ரினுமேன்மை சிறந்ததிரு வாதவூர். (௩)

அந்நகரின் மறையோரி லருள் புனைமாத் தியர்குலத்திற்
றன்னிகரில் சைவநெறித் தலைவனவன் * றனித்தேவி
மின்னனையா ‡ டிருவயிற்றின் மென்கொடிபங் கினனருளாற்
றென்னவன்செங் கோன்முதல்வர் திருவவதாரஞ்செய்தார். (௪)

வேறு.

பொய்ம்மையா முலகின்மாயப் பொங்கிரு ளகலவன்னோர்
தம்மையாழ் நரகிற்றள்ளுஞ் சமயதா ரகைமழுங்க
வெம்மையா ளுடையானன்ப ரிதயதா மரைகளெல்லாஞ்
செம்மையாய் மலரஞான தினகர ருதயஞ்செய்தார். (௫)

வேறு.

மருவாத நெறிபூண்ட மத்தனெனும் புத்தனுடன்
பெருவாது வென்றுசிவன் பெருநாம மிகவளர
வொருவாத பிறவியிற்சென் றொருநாம முறுதவர்க்குத்
திருவாத வூரரெனும் திருநாமந் தரித்தார்கள். (௬)

வேறு.

தவமெனும் பெரியவித்துட் டங்கியே யங்குரித்துப்
பவமெனும் பங்கநீங்கிப் பயிலருட் குருத்துண்டாகி
யவமெனுங் களைகணீங்கி யாக்குவோ னருளாலுண்மைச்
சிவமெனும் விளைவுண்டாக வளர்ந்தது தெய்வச்சாலி. (௭)

வேறு.

தேனினொடு கரும்பினெழுஞ் செழும்பாகு முக்கனியு
மானினறும் பாலுமுட னளவியுளங் களிகூர
வீனமிகும் பலயோனிப் பிறவியெனும் பசிதீர
ஞானவமு துண்பார்க்கு நயந்தமுது நுகர்வித்தார். (௮)

காயமுட னுயிர் முயலுங் கருமமெலாம் பரனருளாற்
றாயமனத் துணர்ந்துவினைத் தொகையெழுதி நாடோறு
மாயதுயர் சுகமளிக்கும் யமன்கணக்கி லொரும்பாவத்
தீயசிகை யில்லார்க்குச் சிறந்தசிகை வருவித்தார். (௯)

---

* சம்புபாதாசிருதர். ‡ சிவஞானவதி.

குவலயமங் கையைநீடு கோலஞ்செய் தரும்பொன்னு
நவமணியுங் குவைசெய்து நன்குடன்மங் கலநாளிற்
றவமணமுந் திருநீற்றின் றன்மணமுந் தவறாத
சிவமணமும் பெறக்கல்விச் செல்விமணம் புணர்வித்தார். (௧௦)

இதுநூன்மற் றல்லதுநூ லில்லையெனு மறுசமய
விதநூலுந் தலநூலும் விரிந்தபுரா தனநூலும்
பொதுநூலென் றுலகனைத்தும் புகழ்மறைநூ லுஞ்சைவ
முதநூலுந் தரிப்பார்க்கு முந்நூலுந் தரித்தார்கள். (௧௧)

மிக்கலையுஞ் செழுநீரு மதிக்கலையு மிலைக்குமவ
ரக்கலையுந் தோளர்புலி யதட்கலையர் நல்லருளா
லொக்கலையும் பிறக்கலையு மொழித்திடுமா கமகலையு
மெக்கலையுங் கற்றுணர்ந்தா ரீரெட்டாண் டெல்லையினில். (௧௨)

உழைக்கரனுக் கன்பாகி யுண்மையறிந் துலகமெலாம்
பிழைக்கவருட் கவிபாடும் பெரியவர்தஞ் செயலெல்லாந்
தழைத்தகலைத் தமிழ்மாறன் றக்கோர்க ளுரைப்பவறிந்
தழைத்துரிமைத் திறநல்கி யகலாநண் பாயினான். (௧௩)

சங்கோல மிடும்பழனத் தடம்புடைசூழ் வாதவூ
ரெங்கோவின் செய்கையறிந் தியல்புடையா ரெனநாடிப்
பொங்கோத வேலைநிலம் புரந்துபெரும் பகைதுரந்து
செங்கோன்மை முறைநடத்துஞ் செழுந்தலைமைத் திறநல்கி. (௧௪)

வேறு.

தென்னவன் பிரமராய னென்றருள் சிறந்த நாம
மன்னவர் மதிக்க நல்கி வையக முய்வ தாக
மின்னவ மணிப்பூ ணாடை வெண்மதிக் கவிகை தண்டு
பொன்னவிர் கவரி வேழ மளித்தனன் பொருநை நாடன். (௧௫)

இந்திரச் செல்வம் போல விசைந்துள வின்பமெய்தி
மந்திரத் தலைமை பூண்ட வண்புகழ் வாத வூரர்
தந்திரத் தொகுதி சூழத் தாரகா கணங்க ளோடு
மந்தரத் திழிந்து மண்மே லமர்ந்தவெண் மதிய மொத்தார். (௧௬)

பெருங்கட னாக நீதி பெருக்கியே தருக்கு நல்கி
யிருங்கட கத்தோண் மேல்வைத் தீண்டருள் பூண்ட கோவுங்
கருங்கட நாக மெட்டுங் காளமா நாக மெட்டும்
பரங்கெட வுலக பாரம் பரித்தனர் திருத்த மிக்கார். (௧௭)

இத்திற மெழுந்தபடை யெங்கணு நெருங்கத்
தத்துபரி மீதுள தமிழ்க்கவிஞர் சூழச்
சித்திர மடந்தையர் திரண்டிரு மருங்கு
மொய்த்துவர வீணைகுழன் முன்னரிசை கொள்ள. (௩௪)

கட்டுமள கத்தினர் கனத்துள தனத்தார்
பட்டுடை மருங்கினர் பனிக்கவரி வீச
வட்டமதி வெண்குடை வயங்கமுர செங்குங்
கொட்டவுயர் காளமொடு கோடுகள் கறங்க. (௩௫)

மிண்டியுள பாடகர் வியந்துகர வாரங்
கொண்டுபுடை சூழவெழில் சேர்குழலர் பாடத்
தண்டரள மல்கிய தனிச்சிவிகை மேல்கொண்
டெண்டிசை மிகப்புகழ் கயற்கொடி யிலங்க. (௩௬)

மங்கல தினத்தினெடு மாளிகை யகன்றே
துங்கமணி யக்கையணி சொக்கரை வணங்கி
யங்குவிடை பெற்றுமறை யந்தணரின் மிக்கார்
திங்கண்மர பிற்குரிசில் கோயிலுழை சென்றார். (௩௭)

சென்றுதமிழ் மாறனருள் பெற்றெழில் சிறக்கும்
வென்றிவள வன்புவியின் மேன்மையொடு செல்வார்
குன்றனைய மாடமொடு கோபுர நெருங்கு
நன்றிமது ரைப்பதியை நன்கொடு கடந்தார். (௩௮)

நெடுங்குட திசைக்கட னிறைந்தொலி சிறந்தே
யுடைந்துதய நற்றிசையி லுற்றுவரு மாபோன்
மிடைந்தபதி யுங்கடமும் வெற்புமிவை யெல்லாங்
கடந்துவழி சென்றுபல காவத மகன்றார். (௩௯)

என்றுமுள பொன்றுமுட லென்னுநகர் தோறுஞ்
சென்றவழி மாறியொரு தெய்வவழி செல்வார்
நன்றியுள முத்திபெற நம்பர்தம தன்பா
லன்றுயர் பெருந்துறை யடைந்தபடி சொல்வாம். (௪0)

மந்திரிச்சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆகதிருவிருத்தம் ௪௭.

திருப்பெருந்துறைச்சருக்கம்.

வேறு.

பழமறை முழுதுண ரந்தணர் பலர்தொழ நடமுயல் கின்றவர்
மழுவுழை கரமிசை கொண்டிட மருவிய கவுரி மகிழ்ந்திட
விழைதரு மிரசித பொங்கொளி விடுமுயர் கயிலை விலங்கலி
னழகுறு தபனிய மண்டப மதனிடை யருள்கொ டிருந்தனர். (க)

மதுமலர் கரமிசை கொண்டுகின் வழிவழி யடியவ ரென்றதம்
முதுமறை தெரிய மொழிந்தெதிர் முறைமுறை முனிவர் வணங்
ரிதுபர னருளை வழங்குவ தெனவரி பிரமரெ முந்துதம் [கின
பதநிலை பெறவரு ளென்திரு பரிபுர கழல்கள் பணிந்தனர். (உ)

பரவரு மணிகள் விளங்கிய பணவர வணியர னங்கமு
மருவிய தரள வடந்திகழ் மதிநுதன் மலைமக ளங்கமு
மிரவியு மதியு மிருந்தென வெதிரெதி ரிலகுதல் கண்டன
ரரகர சிவசிவ வென்றுள மயர்வுற வழுதன ரன்பினர். (ங)

அடியொழி மரமென நொந்துபி னவனியில் விழுவதொ ழிந்துநின், னுடனுறை பெருமை வழங்குவ தௌதுகொ லெனநினை நெஞ்சொடு, மடலவிழ் கடிகமலமுழந்தரு மலர்பல முறைமுறை சிந்திமுன், னிடமிஃ தெனமகிழ்ந்திர னிமையவரெவரு மிறைஞ்சினர். (ச)

வேறு.

திண்டிறன் மிகுஞ்சுரிகை யுந்திகழ் பிரம்புங்
கொண்டருகு நின்றுகுரு நந்தியருள் கூரப்
புண்டரிக மாதுபுவி மங்கையெழில் சிங்கா
வண்டர்மட வார்களுல கன்னைபுற மன்ன. (ரு)

துன்னுபல பூதகண நாதர்புடை சூழக்
கின்னரர்கள் கந்தருவர் கீதவிசை பாட
மின்னுமுடி மன்னுநதி வீசுதிரை நன்னீ
ரென்னவொளிர் சாமரை யெழுந்தழகு செய்ய. (சு)

இந்தவள மல்குசபை யின்னல்கெட மன்னுந்
தந்தைமணி மன்றிலுறை தாண்டவ பதத்தோன்
செந்தமிழில் வந்தசிவ ஞானவமு துண்டா
மந்தமி லருட்கடலை யாண்டருள வேண்டி. (எ)

காதலித் தறஞ்செய் வோர்க்குக் கவசமுங் கண்ணு மாகி
யேதிலர்க் கிடும்பை யாகி யிறைஞ்சினர்க் கின்ப மாகி
யாதுலர்க் கன்னை யாகி யரனடிக் கன்பு மிக்கார்
பூதலத் திறைவ னாணை பொதுவற நடத்து நாளில். (கஅ)

பற்பல பொருளா யுள்ள பாசமு மகனை மேவி
யுற்பவ பேத மான வுடம்புயி ரொடுங்கு மாறு
மற்புத புத்தி முத்தி யளித்தரு ளாலே மேலாந்
தற்பர னடத்து மாறு முணர்ந்தனர் சைவ நூலின். (கசு)

அவ்விய மனத்தி னாலே யனைத்துரு வங்கள் கூடி
யிவ்வுயிர் பிறந்து மீள விறந்திடு மென்றி ரங்கி
வெவ்வெயில் வருத்த முற்றோர் மென்னிழல் விரும்பு மாபோ
னவ்வியு மழுவு சேர்ந்த நம்பனுக் கன்பு மிக்கார். (உ0)

இத்திற வினையி னாலே சிறைப்படு முயிரை யெல்லாம்
பார்த்தன ருலக வாழ்விற் பயனிலை யென்று தேர்ந்து
கூத்தினர் தன்மை வேறு கோலம்வே றுருகு மாபோ
னீத்தனர் மனத்தின் முன்போ னிகழ்த்தினர் வழுதி நீதி. (உக)

வசமுடன் புவியிற் றோன்று மறையவர்க் கிறைவ னுண்மை
தருமுணர் வென்னு நாலாஞ் சத்திநி பாத மெய்திப்
பரமவஞ் செழுத்து மொன்றும் பராபர முணர்த்து ஞான
குருபரன் றிருத்தாள் சென்று கூடுதல் வேண்டு மென்று. (உஉ)

மற்கட விலங்கு தன்னால் வளங்கெழு விளவின் மேவி
நற்கனி கொள்ள வேண்டி நயந்துகல் லெறிவார் போலச்
சற்குரு வுளனோ வென்று நாடுவார் தர்க்க மெல்லாஞ்
சொற்கலை ஞான சைவர் தம்முடன் சொல்ல லுற்றார். (உங)

வளங்கெழு புவியி லுள்ள வாவியுங் காவு மோடி
விளங்கிசை வண்டு தண்டேன் மிகுமலர் தேடு மாபோ
லுளங்கொள நிமல னன்னூ லோதின ருண்மை யெல்லா
மளந்தறி வுணர்ந்த நீரர் யாவரென் றாயு நாளில். (உச)

வேறு.

சேதகு வனிதைய ரெங்கணும் வீசிய கவரிய சைக்கெழ
மாதவ முனிவர்க ளந்தணர் மாசறு கவிஞர் செறிந்திட
வேதமின் மதிகுல புங்கவ னோர்கெழு மணிமுடி யின்றிர
ளாதவன் மிசையெழ வந்தரி யாசன மதனி லிருந்தனன். (உரு)

தாதகி மார்ப னெடும்புவி சார்தரு மாழ்கட லின்கரை
தீதில மாதுர கங்கொடு சீர்கெழு மாரியர் வந்தன
ரேதமி லாயது கண்டனம் யாமென வேதொழு தன்பொடு
மேதினி காவலன் முன்சில மேதகு தூதர்வி ளம்பினர். (௨௬)

ஏவல்செய் வார்களி விங்கிவ ரேபரி வானவ ரென்றிகன்
மேவிய தூதரை வன்றிறன் மீனவர் கோனு மகிழ்ந்துபின்
வாவுநன் மாதுர கங்கொடு வாருமெ னுவுட னுந்தன
தாவியு மாயர னன்புடை யார்முக நாடி மொழிந்தனன். (௨௭)

மீனவர் கோன்மொழி யின்படி வேணிய னேச ரிசைந்தபி
னுனன சோதி யுடன்புவி யாழ்பவன் வாசி கொளும்படி
வானவி மான மெனுந்திரு வாழ்வுள கோயில் புகுந்துதன்
னீனமி லாநெறி வந்தபொன் னேழு கோடி வழங்கினன். ()

விற்படை வெற்றி மடந்தையு மிக்க மலர்த்திரு வும்பயின்
மற்புய வெற்பின னங்கயல் வைத்த வலத்தன் வழங்கிய
பொற்பு மிகுத்த தனங்கொடு பொற்கவ னப்பரி கொண்டிட
நற்பய ணத்தை முயன்றனர் நக்கனை நெக்குரு கின்றவர். (௨௯)

மெய்த்தவ ருற்ற பெருந்துறை வித்தக னைக்குறு கும்படி
யிநதகு நற்பொருள் கொண்டுநி ரிப்படி யிற்செலு மென்றவி
னத்தகு புத்தி யொழிந்துயி ரற்புத முத்தி பெறும்படி
யுய்த்துள சத்தி யுடன்பொரு வொத்தன னுத்தம பஞ்சவன். ()

பற்றிலர் பெற்ற சிவன்கழல் பற்றின ரைக்கலை வண்டமி
ழுற்ற மலைக்கிறை வன்றனை யொக்க மதித்தருள் கொண்டலை
விற்றுவ சத்த னெடும்படை மிக்க புலிக்கொடி யன்படை
மற்றுள கொற்றவர் தம்படை வர்க்கமு முற்கொ டெழுந்தன. ()

உக்கிர னச்சுர கங்களி னுச்சி பனிப்ப வசைந்தடி
வைக்கு மூரத்தன வெங்கய மைக்கிரி யொக்க மலிந்தன
பக்கமு முற்பிற குந்துடி பற்பல கொட்ட வியங்குவ
தக்க மனத்தில் விரைந்துள தத்து பரித்திரள் வந்தன. (௩௨)

வேறு.

கொங்கணர் கலிங்கரொடு கொங்கர்துளு நாடர்
சிங்களர்க ளொட்டியர் தெலுங்கரொடு சீனர்
தங்குதிறன் மாளவர் மலாடர்தமி லொன்றா
யெங்கணு மிடைந்தவர்க ளெண்ணமுடி வில்லார். (௩௩)

மைத்தகடன் மண்ணவர்க டம்முருவில் வம்மென்
றத்தகைய பத்தர்களை நாதரை யழைத்தே
சித்திதரு தேசிக சிறந்தவடி வங்கொண்
டுத்தம நெடுங்கயிலை யோங்கலது நீங்கி. (௮)

கொன்னெறுழி தன்னுருவு கொண்டொருவர் தேடும்
பொன்னடி யெனுஞ்சலச மண்மிசை பொருந்தப்
பன்னுமறை வல்லவர் பரிந்தழல் வளர்ப்பார்
மன்னுமொரு தெய்விக வளம்பதியில் வந்தார். (௯)

வெம்பிறவி வேலைதனில் வீழ்பவர்க ளெல்லா
நம்புசிவ நாமமெனு நற்புணை பிடித்தா
லெம்பா னருட்கரையி லேறுதுறை யாமா
லம்புவி மொழிந்துள பெருந்துறை யதன்பேர். (௧௦)

ஈனமில் பெருந்துறை யெனும்பதியின் ஞாங்கர்
கானமிகு புன்னைவளர் கந்தமுள சந்தம்
வானமுயர் சண்பக மரந்திகழ் நரந்தந்
தேனின முரன்றெழு செருந்திகள் பொருந்தி. (௧௧)

கோடுகவி னும்பெரிய கோங்குமிக வோங்கும்
பாடல நெடும்பலவு பைங்கமுகு தெங்கு
நீடளி யிரைத்தெழு நிரைக்குரவு சூத
மேடவிழ் செழுங்கவி ரிலஞ்சிகண் மலிந்து. (௧௨)

மாக்கவின் மிகுங்கவைப மஞ்ஞைசிறை யன்னங்
கூக்குரல் செயுங்கரிய கோகில நெருங்க
மீக்குலவு மந்தியின முர்துதொறு மேன்மே
லார்க்குஞிமி றெங்கணு மடர்ந்திசை தொடங்க. (௧௩)

வீழ்ந்தநற வத்துளி விழிப்புனல தாகச்
சூழ்ந்துமுரல் வண்டினிசை தோத்திர மதாகத்
தாழ்ந்துமல ரேந்தியிறை தன்றிருமு னின்றே
வாழ்ந்தருகு மன்பரென மன்னுமொரு பூங்கா. (௧௪)

வாய்த்தவள மிவ்வகை வயங்குமத னுப்ப
ணேத்தரு தவச்சினைக ளெங்கணு நெருங்க
மீத்திக ழறக்குழை தழைத்துமிளிர் மெய்ம்மை
பூத்தறிஞர் போன்றெழில் பொருந்துமொர் குருந்தம். (௧௫)

ஆர்வமுடன் வந்தின மகப்பட வழைக்கும்
பார்வையென மாந்தர்படி வங்கொடு நடந்தா
ரேர்வரு குருந்தமொ டிலங்குமுயர் காவிற்
சேர்குவ பெனத்திரு வுளத்தருள் சிறந்து. (௧௬)

வந்துதிகழ் தொண்டர்புடை சூழமகிழ் வெய்திக்
கொந்தலர் மலர்ப்பொலி குருந்தடி பொருந்தி
யந்தமுத லில்லவ சருட்டமி ழுரைப்பார்
பந்தமறு மெல்லையது பார்த்தினி திருந்தார். (௧௭)

பொங்குபுனல் யாறுபல போய்விழு கடற்போ
லெங்குமுள நல்லுயிர்க ளெய்துமொளி யாகுந்
திங்களணி வேணிய ரிருப்பவடி சேருந்
துங்கமறை யாளர்பலர் துன்றுநெறி சென்றார். (௧௮)

வேறு.

செம்மனத்து வாதவூர்ச் செல்வர்தமைப் புல்லாத
பொய்ம்மயக்கந் தரும்பாசம் போலமலர்த் தனபூவை
யெம்மயக்கு மொழிப்பவருக் கினிப்பிறவி யில்லையெனக்
கைம்மறிக்கு மவர்போல மலர்ந்தனவங் குளகாந்தள். (௧௯)

விற்காட்டுங் கரத்துமத னம்பாகி வெம்பிறவி
யிற்காட்டி யாவரையு மாகுலஞ்செ யெம்பாவ
நிற்காட்டி லொழிப்பவர்யார் நீயருள்க வெமக்கென்று
பற்காட்டி நிற்பவர்போன் மலர்ந்தனமென் பனிமுல்லை. (௨௦)

பொறபுடைய தமிழ்பாடும் புண்ணியரெப் பொருளினுமாஞ்
சிற்பரனுண் மையில்விழிக்குந் திருநயனஞ் சேர்தலினு
னிற்பதாம் பிறவியிது வென்றிரங்கி நீண்மரங்கள்
கற்பனையை யுணர்ந்துமலர்க் கண்ணீர்கள் பொழிந்தனவால். (௨௧)

முன்னைவினைப் பெருங்காடு மூடிறவைம் புலவேடர்
துன்னியலைத் திடர்செய்யுந் துன்பவழி செல்லாம
லுன்னருநற் சிவஞான வுபதேசத் தமிழ்செய்வா
ரின்னவகைத் திவாகான மெய்நியவங் நெறிநீங்கி. (௨௨)

வேறு.

விரிந்தகட லுக்கிடை விழுந்திட ருழந்தே
திரிந்தவர் நயந்துகரை சென்றணுகு மாபோல்
வருந்தவுழல் வித்தவினை யொத்தருள் வசத்தா
லருந்தவர் பெருந்துறை மருங்கினி லணைந்தார். (௨௩)

இந்தவுல கஞ்சிவ னிருக்குமுல காகச்
சிந்தையருள் கொண்டுதிரு வாசக முரைப்பார்
பந்தமற வந்தமில் பரங்குறுக வென்றே
வந்துள பெருந்துறையின் வண்மையுரை செய்வாம். (௨௪)

மாத்தியர் குலத்தலைவர் வன்பிறவி யெவ்வந்
தீர்த்துலக வையருள் செய்யுமிட மென்றே
தோத்திர முரைத்துமிசை வந்துசுரர் சிந்தும்
பூத்திர ளுதிர்ந்தவகை போன்றதலர் பொங்கர். (௨௫)

வேறு.

பேறறிந்து தவமுயல்வோ மென்றுபெருந் துறைநாடி
யாறியங்கி யிளைக்குமவர்க் களிக்கவெதிர் நிற்பவர்போற்
கூறுமின்ப நிழல்செய்து குறையாத பத்தியுட
னீறணிந்து சோறேந்தி நின்றனதுன் றியகைத்தை. (௨௬)

நிலந்தனில்வந் தொருகுருந்த நீழலிலே யெவ்வுலகுங்
கலந்தபொரு ளிருந்தபடி கண்டுமனங் களிப்பெய்தித்
துலங்கியதங் கண்ணீருஞ் சொரிந்துகரங் குவித்துமுக
மலர்ந்தபெருந் தவர்போல மலர்ந்தனபுண் டரிகங்கள். (௨௭)

ஆன்றபயன் பிறர்நுகர வகத்தினிமை யுளதாகத்
தோன்றியநல் லறிவினர்போற் றுவன்றியெழுந் தனகன்ன
லேன்றகுல மாதர்தம திறைவர்முக நாடிலவர்
வான்றகைய நிலைபோல வளைந்துவிளைந் தனசெந்நெல். (௨௮)

முலைக்கிரியுங் கருங்கூந்தன் மொய்வனமு மரணாகக்
கொலைப்புருவ வெஞ்சாபங் குனித்துவிழிக் கணையேவி
நிலைப்படுநற் பொருடேடி நினைந்துதவ நீணெறியிற்
றலைப்படுவார் தமைவருத்துந் தன்மையினர் வயன்மாதர். (௨௯)

வேறு.

இன்னவகை மன்னிவளர் காவுமெழின் மேவுங்
கன்னல்வய லுந்திகழ்தல் கண்டுவகை கொண்டே
யின்னலுட லம்பெற வினிப்புவியில் வாரா
மன்னவர் பெருந்துறை வளம்பதியில் வந்தார். (௩௦)

மாதவர் மிகும்பதி புகுந்துளி மருங்கே
நாதனுறை தண்டலையி னன்குபுனை தொண்ட
ரோதுறு சிவாகம வொலிப்பொலிவு கேளா
யாதிஃ தறிந்துரைமி னேவலர்க ளென்றார். (௩௧)

சென்றவர்கள் வந்துசிவ பத்தர்பலர் சூழக்
கொன்றைமுடி வைத்தகுண வெற்பைநிக ரொப்பார்
நின்றதொர் குருந்தமர நீழலி லிருந்தா
ரென்றநு மகிழ்ந்தன ரினிப்பிறவி யில்லார். (௩௨)

ஏவல ருரைத்தமொழி கேட்டரனை யெய்து
மாவலொடு காவினை யணைந்தக மலர்ந்து
மேவிய மணிச்சிவிகை விட்டினி திழிந்தே
தேவர்பர வும்பரமர் தெய்வசபை கண்டார். (௩௩)

வேறு.

அண்டமெலாங் கடந்தபொருள் பகரு நூலி னளவுரைப்பார் தெளிந்தயர்வா ராய்வா ராகித், தொண்டுபடு மடியார்க ளூற்றொன் பான்மேற் றொன்னூற்றொன் பானென்னுந் தொகுதி சூழ, வொண்டொடிபங் கினனிருப்ப விருப்பா லெய்தி யுடனுரைத்துச் சிவஞான முனர்வா ரன்பு, மண்டியநெஞ் சினில்வணங்கி வணங்கார் போல மந்திரியார் மேன்மையுடன் வந்து நின்றார். (௩௪)

உருத்திரகற் றிருமணியை யிலங்கு காதி லொண்சிரத்திற் கந்தரத்தி லொளிகொண் மார்பிற், கரத்திலணிந் திலகுதிரு முண்ட மங்கிக் கண்கரந்த நன்னுதன்மேற் கவினச் சாத்தித், திருத்திகழும் வேதியரு ரம்பொன் மேனி திகழ்வதுகண் டகமகிழ்வார் செங்கை மீது, பொருத்தமுறும் புத்தகமே தையா வென்னப் பொய்மையிலாச் சிவஞான போத மென்றார். (௩௫)

என்றனுமே சிவமேது ஞான மேதிங் கிலங்கியிடும் போதமே தியம்பு வீரே, லன்றுவட நீழலில்வந் திருந்தார் நீரே யடியேனு முமக்கடிமை யாவே னென்ன, நின்றசிவ மொன்றதனைத் தேர்தன் ஞான நிகழ்போதந் தேர்ந்ததனைத் தெளித லாமென், றொன்றியகற் பொருள்வினவி நிற்பார் சிந்தை யுருகும்வகை யுரைசெய்தா ருவமை யில்லார். (௩௬)

வேறு.

உத்தம ரின்ன வாறிங் குரைத்தலு முவந்து நாலாஞ்
சத்திநி பாத மெய்துந் தன்மைய ராத லாலே
யத்திரு மன்று ளாடு மையரிங் கென்னை யாள
வித்திரு மேனி கொண்டா ரென்பது மனத்தி லெண்ணி. (௩௭)

மின்னினு நிலைமை யில்லா விழுப்பொருள் யாவும் வேண்டே
னுன்னடி யடைந்து நாயே னுறுபவ மொழித்தல் வேண்டு

மென்னையின் றடிமைக்கொள்வா யெம்முயிர்க் கிறைவா வென்று
முன்னுற வணங்கி நின்றார் முகமெலாங் கண்ணீர் வார. (௩௮)

இவ்வகை புகன்று முன்னோன் முன்னுற விரங்கி நிற்பத்
திவ்விய தரமே யான செய்திய ரென்று நாடி
யவ்வடி யவரின் மிக்கா ரொருவரிவ் வடிமை தன்னை
வெவ்வினை யகற்றி யாள வேண்டுமென் றிறைஞ்சி நின்றார்.(௩௯)

கருப்புக நினையார் தம்மேற் கண்ணருள் செய்து நெஞ்சிற்
பரப்பற மிதித்தல் வேண்டி யெடுத்தபொற் பாதங் கொண்டு
திருப்புனை மறையோர் போற்றத் தில்லையம் பலத்தே நின்ற
வருட்பரா னந்த வாரி யாதவி னதற்கி சைந்தார். (௪௰)

அத்தகு பகலோன் முன்ன ரலர்செயு மம்பு சாத
மொத்தவர் தம்மை நாடி யுன்னையின் றடிமைக் கொள்ள
வித்தலத் தணைந்தோ நீமுன் னியற்றிய தவத்தி னாலே
சித்தம திரங்கல் வேண்டா வெனத்திரு வாய்ம லர்ந்தார். (௪௧)

வந்துநான் வறுமை யுற்றேன் மாற்றென திலம்பா டென்று
சிந்தையா குலமுற் றுன்கைச் செழும்பொரு ளீதல் செய்வார்க்
கிந்தநா ளளிக்க வேண்டு மெனவிதி யின்மை யாலே
யந்தநா ளிந்நா ளாக வடிமைக்கொண் டருள வெண்ணி. (௪௨)

அத்தகு தொண்டர்க் கெல்லா மதிபரா மவரை நோக்கி
யித்தவ முடையோ னெய்து மிடரொழித் தாள்வ திந்நாள்
வித்தக விதற்கு வேண்டுங் கருமமீ விரைவிற் செய்கென்
றுத்தம வடிவங் காட்டு முண்மையா ருரைத்தல் செய்தார். (௪௩)

முன்னவன் புகன்ற வாறு முயல்குவ மென்றே யந்த
மன்னுறுந் தவத்தின் மிக்கார் வகைமலர்த் தெரிய லாலும்
பொன்னிடை யழுத்தி முத்தம் புனைந்தபல் பட்டி னாலு
மங்நெடுங் காவி னூடங் கானபூங் கோயில் செய்தே. (௪௪)

செய்தநற் கோயி லூடு சிறந்தவா சனமுஞ் சேர்த்து
மெய்தகு தொண்டர்க் கெல்லா மிக்கவ ரிறைவற் சார்ந்து
கைதவ முடையார் நெஞ்சிற் கனவினுங் காண நில்லா
மைதரு களத்தாய் கோட்டஞ் சமைந்தது வாய்ப்ப வென்றார். ()

ஆயிடைக் குடபால் வெற்பி லாதவன் கரந்து ஞாலம்
பாயிருள் பரந்த பின்பு கடிகையோர் பதினைந் தாகி

மேய்நல் லுயிர்க ளெல்லாம் விழித்துயில் பயிலுங் காலைத்
தூயதொண் டர்க்கு மாயை தொலையுநல் லமையந் தோன்ற. (சகூ)

இங்கிவர் தம்மை யாளுங் காலமீ தென்று தெய்வ
சங்கம தகன்று முன்னோன் மஞ்சனச் சாலை சார்ந்து
குங்குமம் புழுகு சாந்தங் குழைத்துமெய்ம் முழுதும் பூசிக்
கங்கையி னன்னீர் வாசங் கலந்தமென் பனிநீ ராடி. (சஎ)

மெய்ப்புன றுகிலான் மாற்றி விலைமதிப் பில்லா நல்ல
வொப்பருஞ் செம்பட் டாடை யுடுத்துயர் கோட்ட மெய்திச்
செப்பிள முலைபாள் பாகன் றென்றிசை யதனை நோக்கி
யப்பெருந் தவிசின் மேலங் கழகுற விருந்த பின்னர். (சஅ)

அண்டரு மலர்தூ யேத்து மன்பருந் தூநீ ராடி
வெண்டுகில் புனைந்து நீறு விளங்கிய மெய்ய ராகி
முண்டக மலர்த்தாள் வைத்து முத்திதந் தருள மேனி
கொண்டவர் திருமுன் சென்று குறுகியங் குவகை கூர்ந்து. (சகூ)

விண்ணவ ரதிபன் பொற்றாள் விளக்கியர்ச் சனைமுன் செய்து
தண்ணறும் பனிநீர் தோய்ந்த சாந்தமெய்ம் முழுதுஞ் சாத்தி
வண்ணமென் கழுநீர் மாலை வளம்பெற வணிந்து பின்னர்க்
கண்ணுறு பரிவு தீரக் கண்டுள மகிழ்ச்சி கொண்டு. (ருo)

பருப்புட னுளி கோரப் பழச்செழுந் துருவல் சேர்த்துச்
சருக்கரை கலந்து பாலிற் சமைத்தநல் லமுது தன்னை
யிருத்திய சனகக் கான்மே லிலங்குபொற் கலத்தின் மீது
விருப்பொடு படைத்து நெய்யு மிக்கமுக் கனியும் பெய்து. (ருக)

மாலயன் வலாரி மற்றை வானவர் பிழைக்க முன்னா
ளாலமுண் டவனே நல்ல வமுதமுண் டருள்வா யென்று
சீலமா மகிழ்ச்சி பொங்குஞ் சிந்தையி னுரைப்பக் கால
காலனு முண்டு நீராற் கரமலர் கழீஇய பின்னர். (ருஉ)

வெள்ளிலை பழுக்காய் நல்கி விரைதரு தூப தீபங்
கொள்ளுநற் றேசு காட்டிக் கோலநன் னீறு சாத்தித்
தெள்ளொளி விளங்கு மாடி திருந்தமுன் றிகழ்வித் தெங்கு
முள்ளவர் முடிமே லோங்க வொண்குடை கவித்தல் செய்து. ()

கற்றைவெண் கவரி செம்பொற் காம்புநீ டால வட்டம்
பற்றியன் புடனே வீசிப் பரிவுட னடியார் சூழப்

பொற்றவி சிடையே மேவும் புண்ணியன் றிருமுன் பைம்போ
துற்றகை யுடனே வாத வூரரங் கிருந்த பின்னர். (ருச)

மந்திரம் பதங்கள் வன்னம் புவனங்க டத்து வங்க
ளோந்துநற் கலைக ளென்னு மறுவகை யகற்றி யந்தச்
சிந்தனைக் கரிய மேலைச் சிவத்துட னறிவு சேரப்
பந்தனை யொழிவார் தம்மேற் பரிந்தருட் பார்வை செய்து. (ருரு)

எவர்க்குமெய்ஞ் ஞான மாமஞ் செழுத்தையு முணர்த்த வேண்டி
யவத்தொழி லகற்றி யாளுஞ் சிவத்தைமுன் னுக மாறித்
தவப்பெரு வடிவங் கொண்டார் தண்டமிழ் பாடு மன்பர்
செவிப்புலன் வழியே சிந்தை யுறத்திரு வாய்ம லர்ந்தார். (ருசு)

வேறு.

விரவு மன்பொரு வடிவுகொண் டணைவார் விழித்த பார்வை
யின் விளக்கின்முன் னிருள்போற், சுருதி செந்தமி ழாக்கிய மொ
ழியார் தொலைவி லாதவெங் துயர்ப்பவ மொழிந்து, பரவி மென்
பதம் பணிபவர் படிமேற் படிய வீழ்ந்தனர் வாழ்ந்தனர் பரிவான்,
மருவு மிங்கிவர் சென்னியி விருதாண் மகிழ வைத்தனர் மதிநதி
முடிப்பார். (ருஎ)

மன்னு முன்னுள வுயிர்க்கர ணங்கண் மாய்ந்து பொய்ம்முத
லறிவிழந் தருளாற், றுன்னு மின்னருட் சிவகர ணங்க டோன்ற
லாற்சுக வறிவதிற் றோன்றிச், சென்னி யின்மிசை மேவிய பாத
ந் திருந்து கண்ணிணை சேர்த்திரு காத்தா, லுன்னல் செய்திடு மி
தயமே லணைவித் துவகை கூர்ந்துமெய் யுணர்ச்சியி னெழுந்தார்.

மேலை யத்தலத் திந்திர னிமையோர் மீதெ லாம்பொழி வி
ரைமலர் மழையே, போல வித்தலம் புதையவந் துதிரப் பூத ருங்
கண நாதரு மகிழச், சால நற்குணம் புனையுநல் லடியார் தங்கள்
செங்கையி லொலியனுந் தயங்கு, மால வட்டமுங் கவரியு மிருபா
லசைய மாமுனிக் கணமடி வணங்க. (ருகூ)

இருந்த வப்பெருங் கருணைய னெதிரே யெய்தி யன்புடை
யியல்பின ரிறைஞ்சிச், சிரந்த னிற்றம திருகரங் குவியாச் சிறந்த
பேரரு ணிறைந்தசிந் தையராய், வருந்தி யித்தல மகிழ்ந்து மே
ற்பறந்து மால யன்றொழ வரியநீ யடியே, னருந்து யர்ப்பவ மகற்
றவிங் குருவ மாவ தேயென வழுதுநெஞ் சழிந்தார். (சுo)

ஐய னேயெனை யாண்டருள் புரியு மாதி யேயுமை யணிமரு
விருக்குங், கைய னேகொடுங் காலனை முனியுங் கால னேயிரு க
ண்ணினுண் மணியே, செய்ய னேயடி போற்றியென் பெரிய செ
ல்வ மேயடி போற்றிபொய் யினர்தம், பொய்ய னேயடி போற்றி
யெவ் வுயிர்க்கும் போத மேயடி போற்றியென் றழுதார். (௬௧)

அற்றை ஞான்றிருள் வைகறை யெனும்போ தணைத லும்பர
னருட்குரு வடிவந், துற்ற சாந்துடன் முயங்குசெங் கழுநீர்த்
தொடைய வின்சுவை பொறுதெனத் துளங்கிக், கற்று மான்கரத்
தேந்திய விறைவன் கவின்கொண் மார்பணி மலர்த்தொடை கழி
த்தங், குற்ற வான்றுய ரகன்றுநல் லடியா ருடன்வி ளங்கினர் கள
ங்கமொன் றில்லார். (௬௨)

வேறு.

வாத வூருறை யிறைவர்தம் பெரிய மாயை போயிருண் மாய்
ந்துபின் னவர்பாற், போத மாகிவந் துறுசுடர் விளக்கம் போல
வேயினன் புணரியிற் றோன்ற, வேத நாதர்த மிருபத மிறைஞ்சு
மெய்ம்மை யாளரை வேறுகொண் டிருந்தங், கோது மாகமத் த
றிவரும் பொருளை யுரைக்க வேதினைந் தாரற முரைத்தார். (௬௩)

களிம்பு தோய்ந்தசெம் பெனவுனை மருவுங் கருமை கூர்மலங்
கண்டது கலக்கும், பளிங்கு போன்றதுன் றன்மெயம் மலத்தின்
பற்றி னுடல்பலவெடுத் துழன்றுய், வளங்கு லாம்புவ னங்தொ
றுஞ் செயுமுன் வல்வினைப்பயன் வருமுறை நெறியே, யளந்து
நாந்தர நுகர்ந்துமே னுகர்வு மாக்கி யேதிரிந் தனைமன வழுக்கால்.

செய்து ளோர்பெறும் வினைப்பய னொருவர் சேர்க்க வேண்
டுவ தில்லெனி னிதுமே, லெய்து மேலிது நுகர்வதென் றறிவ
தில்லை நீவினை யெனிற்சட மறியா, வுய்த லாகிய நன்னெறி யுண
ரா வுனையு முன்வினைப் பயனையு முணர்ந்து, மைத வாமல மொழி
த்தரு ளகலா வாழ்வு நல்குவம் யாமென மதிப்பாய். (௬௫)

எவர்க்கு மிம்மலஞ் சேரவிங் கொழியா திருப்ப தென்னெ
னி வின்னல்கொள் பிறவித், துவக்கெ னுந்தம திருவினைப் பயனு
ந் துலைபு ருங்பொரு ளெனநிறை நிகர்த்தா, லவர்க்கு நம்பதங்
கொடுத்திட ரொழிப்போ மதுவி லாதவ ரழுங்கியவ் வளவும், ப
வப்பெ ருங்கடல் வீழ்வர்தம் பருவம் பார்க்கு மெம்மையுந் தம்
மையும் பாரார். (௬௬)

என்று கூடுமிப் பருவமென் றியம்பில் யாமிருந்துள விடந்
தொறு மிறைஞ்சி, நன்றி சேர்சிவ புண்ணியம் புரியு நன்மை யா
கி துநணுகுமென் றறிநீ, யன்றி லானவெம் மியல்புனக் குரைக்
கின் மாசி லாவுரு மூன்றவற் றருவ, மொன்று பேரொளி யொன்
றரு வுருவ மொன்று தானரு வுருவமென் றுணர்வாய். (சுஎ)

இந்த மூன்றினி லுருவுனக் கறிய விசைந்த பேரரு ளியம்
புமிவ் வுருவம், வந்தி யாவரும் பணிவதற் கெளிதாய் வரமெ லா
ந்தர வருமரு வுருவம், பந்த மாகிய மலவிரு ளகற்றும் பரிதி யா
யுள பல்லுயிர்க் குயிரா, யந்த மாதிக ளளப்பரு மொளியா யமல
மாகுமவ் வருவெனு முருவம். (சுஅ)

ஆவ லாலெமக் காமலர் மரங்க ளாக்க லம்மலர் பறித்தலம்
மலராற், றூவி லாவகைத் தார்பல சமைத்த றணப்பி லெம்புகழ்
சாற்றலன் புடனு, மேவு மாலய மலகிடன் மெழுகல் விளங்க நல்
விளக் கிடுதலெம் மடியார்க், கேவ லானவை செய்தலிச் சரியை
யியற்ற வல்லவர்க் கெம்முல களிப்போம். (சுகூ)

கந்த வர்க்கமுங் கிளர்மணப் புகையுங் கவின்கொ ளுபமும்
புனிதமஞ் சனமுங், கொந்த விழ்ந்தநன் மலரு மற்றுளவுங் கொ
ண்டு மாயையின் குணத்திலொன் றிலரா, யைந்து சுத்திசெய் த
கம்புற மிறைஞ்சி யங்கி யின்கடன் கழித்தருள் வழிநின், றிந்த
நற்பெருங் கிரியையன் புடனே யியற்ற வல்லவ ரெம்மருங் கிருப்
பார். (எ0)

முக்கு ணப்புல னைந்துட னடக்கி மூல வாயுவை யெழுப்பி
ரு வழியைச், சிக்கெ னும்படி யடைத்தொரு வழியைத் திறந்து
தாண்டவச் சிலம்பொலி யுடன்போய்த், தக்க வஞ்செழுத் தோ
ரெழுத் துருவாந் தன்மை கண்டரு டரும்பெரு வெளிக்கே, புக்
க முந்தின ரெமதுருப் பெறுவார் புவியில் வேட்டுவ னெடுத்த
மென் புழுப்போல். (எக)

பரந்த வான்கலை முழுதுமா கம நூற் பகுதி யும்பல சமயசா
த் திரமுந், தெரிந்து தேர்ந்ததில் வாய்ந்தமுப் பொருளின் செய்
தி யேபொரு ளெனமனந் தெளிந்து, புரிந்து போந்துள சிற்றறி
வனைத்தும் போக்கி யவ்வறி வெனச்சிவ போதம், விரிந்து தோ
ன்றுநெஞ் சுடையவித் தகரே மேன்மை யானநம் மெய்ப்பதம்
பெறுவார். (எஉ)

உருப்பொ லாதவ ரிழிகுலத் தவர்நல் லொழுக்க மில்லவ ரெ
ன்னுநம் மளவில், விருப்பி லாதவ ரெனினு மெய்ந்நீறு மிக்க சாத

னவேடமுங் கண்டாற், றரிப்பிலாதசென் றெதிருற வணங்கித்
தக்கபோனக மளித்தவர்க் கெளிதா, விருப்பர் தாமவ ரடியவர்
க்கடியா ரென்பர் யானென தெனுஞ்செருக் கறுப்பார். (எரு)

விரிந்த சஞ்சித வினைகளன் புடனும் விழிக்க வெந்தன விர
வுமிப் பிறப்பிற், பொருந்தும் வல்வினை யுடலுட னகலும் புந்தி
சேரருள் வருவினை போக்கு, மருந்து யர்ப்பொரு ளுயிருடம் பு
னவே யல்ல நம்மன வாகுமிங் குணைப்போ, விருந்த நங்குரு வடி
வைநின் கருத்தி லிருத்து வாய்பொரு ளிதுவென வுரைத்தார்.

அத்த னார்திரு வாய்மலர்ந் தருளு மமல வாசகங் கேட்டக
மகிழ்ந்து, பத்த னார்தமக் கெழுபிறப் பறுக்கும் பாத மீதுறப்
பணிந்தெதி ரெழுந்து, பித்த னானென் பிழைதனக் கிரங்கும்
பிஞ்ஞ காமிகப் பேதைமை யுடையேன், முத்த னாகமெய் காட்
டினை யெனவே மொழிந்த ழிந்துகைம் முடிமிசைக் குவித்தார்.

என்ன வாகமுன் னினைந்துள பொருளு மில்ல தாகிய வுடல
மும் யானு, நின்ன வாகநின் னருள்கொடு நினைந்தே னின்ம லா
வென நின்றுநின் றுருகா, மன்னு தானைதம் மேலணி கலன்கண்
மதுரை மீனவன் வான்பொரு ளிறையோன், முன்ன தாகவைத்
திறைஞ்சின ரறஞ்சேர் முதல்வ னார்முக மலர்வுகொண் டிருந்தார்.

வேறு.

பெருந்துறை யுறைவா ரன்பு பெறுந்திரு வடிய ராகி
யிருந்தவர் தம்மின் மேன்மை யெய்தினர் முகத்தை நோக்கித்
திருந்திய பொருளி தெல்லாந் திருப்பணிக் களியு மேலா
மருந்தவர்க் குதவு மில்லா தலர்தவர்க் கருளுமென்றார். (எஎ)

தம்பெரு முதல்வர் சொல்லுந் தருமொழிப் படியே யுள்ள
செம்பொருள் யாவு மன்பின் றிறத்துளார் தொலைத்த பின்ன
ரம்பர னளித்த ஞான மருந்தினை யருந்திப் பாச
வெம்பிணி யகற்று மிந்த வித்தகர் முத்த ரானார். (எஅ)

திருத்திகழ் கவிகைக் கீழுஞ் சிறந்தபொற் சிவிகை மேலும்
வரத்திரு மேவு தானை மன்னவ னென்ன வந்தா
ருருத்தெரி யாத நீறுங் கோவண வுடையுங் குஞ்சி
விரித்துள சிரமுந் தாநீர் மிகப்பொழி விழியு மானார். (எகூ)

அன்புட னேக்கி நிற்ப ரழுவர்கை தொழுவர் வீழ்வ
ரின்புற வெழுவர் பின்பா லேகுவ ரிரங்கி மீள்வர்

நன்பகல் கங்குல் காணார் ஞானநல் லறிவே கொண்டு
கொன்புனை பித்தர் பாலர் பிசாசர்தங் கொள்கை யானார். (அ0)

மன்னுமிந் நிலைமை யுற்றார் வன்படைச் சுற்ற மாகித்
துன்னின ரெல்லாம் வந்து தோன்றலைத் தொழுது நின்று
தென்னவன் முனியா வண்ணஞ் செழும்பரித் திரள்கொண் டேக
லென்னும தொன்றுந் தோரா விதுபழு தென்றி ரங்கி. (அக)

ஐயநீர் வருதல் வேண்டு மென்றவ ரழைத்த போதிற்
செய்யநீ றணிவார் தானைத் திறலினர் தம்மை நோக்கி
மையலா முணர்வின் மிக்கீர் யாவர்நீர் மாயா பேதப்
பொய்யெலா முரைத்தல் வேண்டாம் போமினி யகல வென்றார்.

என்னிவர் புகல்வ தென்றே யாவரு நின்றி ரங்கித்
துன்னுநற் றானை வீரர் தம்முளே துயர மெய்திப்
பன்னுநம் மொழியுங் கொள்ளார் பரிவில ரென்று நீங்கித்
தென்னவற் கின்ன வாறு செப்புவோ மென்று சென்றார். (அங)

சென்றவர் வைகை நாடன் றிகழவை முன்ன ரெய்தி
வன்றிறன் மன்ன போற்றி மாமது ரேச போற்றி
யென்றபின் வாத வூர ரெய்திய செய்தி யெல்லா
மொன்றிய கவற்சி கூரு முளத்துட னின்று சொல்வார். (அச)

நின்பெயர் புனைந்தோ ராகி நின்பெருங் கருமஞ் செய்வா
ரென்பவர் செய்கை தம்மை யெங்ஙனம் யாங்கள் சொல்வேம்
பொன்பொலி மௌலி யாய்நின் புடைவிடை கொண்டு போந்து
மன்பெருந் துறையா மந்த வளநகர் புகுந்த பின்னர். (அரு)

அந்நகர் மருங்கோர் காவி லணைந்துள குருந்தி னீசன்
றன்னடி யார்க ளாகுந் தாபதர் பலருஞ் சூழ
மன்னியங் கொருவர் மேலா மாதவ வேடம் பூண்டு
முன்னுற விருத்தல் கண்டு முடிவிலா மகிழ்ச்சி கொண்டு. (அசு)

அங்கவர் தாமுந் தாமு மன்பொடு சிலசொற் கூறிச்
சங்கர சிவனே போற்றி யென்றவர் தாளில் வீழ்ந்து
செங்கரங் குவித்துச் சென்னி சேர்த்துவந் தனைகள் செய்து
பொங்கொளி மணிப்பூ ணாடை பொருளெலா முவந்து நல்கி. ()

குறைவிலா வாடை நீத்துக் கோவண முடித்துச் சென்னி
நறைமயிர் விரித்து நீற்றை மெய்யெலா நயந்து பூசி

முறைமையன் றிவைதா மென்று மொழிந்தவெம் முகமும்பாரார்
நிறையழி பித்த ரானார் நிருபவென் றிறைஞ்சி நின்றார். (அஅ)

கேட்டனு மதுரை மாறன் கிளர்ந்தமெய்ம் முழுதும் வேர்வு
காட்டிட வெகுளி பொங்கிக் கண்கனல் வடிவ மாகி
வாட்டிறன் மன்னர்க் கின்ன வண்மைய ருளரேல் வைய
மீட்டுறு செல்வந் தானே யெவையில வென்று நக்கான். (அகூ)

அடுபரி கொள்வா னீந்த வரும்பொருள் கவர்வ தாகக்
கெடுமதி யுரைப்பார் தஞ்சொற் கேட்டுமா லெய்தி னானைக்
கொடுமைகொ ளிந்த வோலை கொடுத்தொரு தினத்து நம்பாற்
கடுநடைத் தூத ரேகிக் கைக்கொடு வம்மி னென்றான். (கூ0)

ஏவலிற் சென்ற தூத ரெழிற்பெருந் துறையி லெய்தி
யாவலிற் சிவன்றா ளேத்து மண்ணலைக் கண்டி றைஞ்சி
மேலவர்க் குருமே றன்ன வெந்தொழில் வேந்தன் வாய்மைக்
காவலர்க் கதிபன் மாறன் றிருமுகங் காண்க வென்றார். (கூக)

அற்றமில் கொள்கை மிக்கா ரரன்றிரு முகம தன்றி
மற்றொரு முகமுங் காண மனமில ரிதன்மே லன்பு
பற்றிலர் பிறிதோ ரோலைப் படிபெடுத் துரைமி னென்ன
வுற்றத வியல்பு வல்லா னெழுதிய துவந்து சொல்வான். (கூஉ)

தென்னவ னெழுது மோலை தென்னவன் பிரம ராய
னென்னுநம் மமைச்சர் காண்க வெல்லைபி றனங்கொண் டேகிக்
கொன்னுறு பரிகொ ளாமற் கோவணங் கொண்டீ ரீது
மன்னர்தங் கருமஞ் செய்வார் வண்மையென் றுவகை யுற்றேம்.

வையக மன்ன ராகி வாழ்தலின் மனைக டோறு
மெய்திய வுதரத் தீயா லிரப்பது பெருமை யென்று
மெய்தகத் தம்மை யாண்ட வேந்தரைப் பிழைத்து வேறு
செய்வது பலிக்கு மென்றுந் தேர்ந்தநூற் றுணிவுங் கண்டேம்.

மன்னரை யடைந்து வாழ்தல் வஞ்சகஞ் சுமிழு நாகந்
தன்னுடன் மருவி வாழுந் தன்மையென் றுணர்தி ராயிற்
றுன்னுமிவ் வோலை காணும் பொழுதுநந் தூதர் தம்மோ
டிந்நகர் வருக மாற னெழுத்தென வியம்பி நின்றான். (கூரு)

மீனவ னெழுது மோலை கேட்டபின் மின்னா லன்ப
ரானவ ரடியா ரெம்மை யடிமையா வுடைய ரல்லாற்

ருனெனக் கண்ண லென்றுந் தன்னையான் பிழைத்தே னென்று
மாநில மன்னன் சொன்ன தென்னென மனத்தி லெண்ணி. (கூகூ)

அந்தக னெழுது மோலை கொண்டவன் றாதர் தாமும்
வந்தெமை யணுக மாட்டா ருடையவர் மதுகை யாலே
வெந்தொரு கணத்தில் வீழ மேவலர் புரங்கள் செற்றார்
தந்தம ரொருவர்க் கஞ்சத் தகுவரோ வென்று சாற்றி. (கூஎ)

போயரன் றிருத்தா ளேத்திப் புண்ணிய வடிவே போற்றி
யாயிரஞ் சுடிகைப் பாம்பை யலரென முடித்தாய் போற்றி
யாயிரு ஞாலங் காக்கு மன்னவ னெழுது மோலைப்
பாயிர மிதுகே ளென்று மொழிந்தனர் பழுதி லாதார். (கூஅ)

கேடிலா வியல்பி னாருங் கேட்டிள முறுவல் பூத்துப்
பாடலா லேத்துந் தெய்வப் பான்மையர்க் குவந்து சொல்வார்
பீடிலா தவர்போ லுள்ளம் பேதுற லொழிதி யிந்த
நாடெலா மதிக்க நாமே நற்பரித் திரள்கொண் டேகி. (கூகூ)

தென்னவற் களித்து மீள்வோஞ் செழுந்திறற் றூத ரோடு
மன்னனைக் குறுகி யென்பால் வரவிடு மோலை தன்னுள்
முன்னுறக் கடிது வந்தே னாவணித் திங்கண் மூல
மென்னுமத் தினத்தி லிங்கே யெய்துநற் பரிக ளென்பாய். (க00)

தொன்மதிக் குலத்து மன்னன் றுயர்செய்வா னென்று சற்று
நின்மனக் கவற்சி கொள்ளா தொழிகென நீறு சாத்திப்
பொன்மணிக் கலன்கண் மிக்க பூந்துகில் பிறவு நல்கி
மன்மனத் துவகை கூர மந்திரிப் பான்மை செய்து. (க0க)

தென்றிசைக் கதிபன் றன்பாற் சென்றிது கொடுத்துக் காண்டி
யென்றுமா மணியு நல்கி யேகென விடுத்த பின்னர்க்
கன்றகல் புனிற்றா வென்னக் கசிந்திரு கண்ணீர் வார
நின்றுநின் றிறைஞ்சி யையா நீத்தியோ வென்று நொந்து. ()

விழிப்புனல் சிந்தச் சிந்த விண்ணவன் விடைபெற் றேகிச்
சுழிப்புனல் வாவி சோலை சூழ்பெருந் துறையை நீங்கி
வழிக்குறு துணையா யுள்ள வள்ளலைத் தொழுது மோதிப்
பழிச்சுறு தூத ரோடு மதுரையம் பதியிற் போனார். (க0ந)

மதுரைமன் னவன்முன் னேகி மனமிலர் வணக்கஞ் செய்து
கதிர்மதிச் சடையோ னீந்த கவின்கொண்மா மணியு நல்கி

யெதிருற நின்ற போதி லின்புற வழுதி நோக்கி
விதிமுறை யிருமிங் கென்ன விருந்தனர் விரிந்த நூலார். (௧௦௪)

விலைமதிப் பில்லா வந்த மேதகு மணியைப் பல்கா
ணிலையுற வியந்து நோக்கி நெஞ்சினு ளுவகை யெய்தித்
தலைவனைச் சிந்தை யுள்ளே தரிப்பவர் தம்மை நாடிச்
சிலைமுகக் கரத்து மன்னன் செய்ததே துரைமி னென்றான். ()

மலக்கொடும் பகையை வெல்வார் மன்னவன் முகத்தை நோக்கி
நிலத்தொளிர் புகழின் மிக்காய் நீதரு நிதிகொண் டேகி
யிலக்கணக் குறைபா டின்றி யிரிரு கதியு முண்டாங்
குலப்பரி யினங்கள் யாவும் விலைக்குறக் கொண்ட பின்னர். ()

அரும்பரித் தொகுதி யெல்லா மணிதிகழ் மதுரைக் கேகப்
பொருந்திய தினமே தென்னப் பூசரர் விதியிற் றேர்ந்து
திருந்துமா வணியாந் திங்கண் மூலநற் றினமா மென்ன
விருந்தன னதனை நாடிப் பெருந்துறை யென்னு மூரில். (௧௦௭)

நின்படைச் சுற்ற மெல்லா நீடுமிந் நகருக் கெய்து
மன்பினிற் கடிது மீண்டா ரவர்பெரும் படிறு கூற
மன்பெரு முனிவா லோலை வரைந்தனை யதனால் வந்தேன்
கொன்பரித் திரளிங் கெய்துங் கூறுமந் நாளி லென்றார். (௧௦௮)

என்பது கேட்டு மாற னும்மிடை யெமக்குண் டான
மன்பெரு நண்பு நீங்க நினைத்துள மனத்தார் சொல்லா
லன்பிலர் போல வோலை யெழுதின மதுகொண் டின்னே
துன்புற லொழிவீ ரென்று நன்மையாய்த் தொன்மை கூறி. ()

கொன்னெடுங் கோயி லூடு கொடுபுகுந் தரிமை கூரத்
தன்னரு கிருத்தி மேன்மை தக்கநற் கலைக ணல்கிப் [ன்
பொன்னணி கலன்கள் யாவும் புனையுமென் றளித்துமுன்போ
மன்னுள கருமங்கூறி மனையிடை யேகு மென்றான். (௧௧௦)

தம்பெரு மனையிற் சென்று தாபதர் வைகப் பின்னர்
நம்பரிச் சமுக மெய்து நாளிரண் டென்னு முன்னர்
வெம்படைச் சுற்ற நீங்கி யிருந்துழி விரிந்த நேமி
யம்புவிக் கரசன் றன்மு னமைச்சரி லொருவன் சென்று. ()

போற்றியெம் பொருநை நாட போற்றியென் றிறைஞ்சிக் கூறு
மாற்றமுண் டொன்று நின்பேர் புனைந்துள வரிசை பெற்றோர்

சாற்றருந் துரகங் கொள்ள நேரியன் றலத்திற் சார்ந்து
தேற்றின னடியார் கையி னின்பொருள் யாவு மீந்தார். (௧௧௨)

நின்பெருந் தூத ரேகி யெழுதுநின் றோலை காட்டும்
பின்புவந் தினது சீற்ற மொழித்துயிர் பிழைக்க வெண்ணி
யன்பினர் போல நின்முன் குறுகியா வணிமூ லத்தி
நன்பரித் திரளிங் கெய்து நானுனக் களிப்ப னென்றார். (௧௧௩)

மற்றவர் மொழிந்த வெல்லாம் பொய்யுரை மன்ன வென்னச்
சொற்றமிழ் வைகை நாடன் றூதரைச் சுளித்து நோக்கி
யற்றமில் சுருதி வல்லா ரருட்பெருந் துறையி லெய்தி
யுற்றவெம் பரிக ளுண்டே லொல்லைவந் துரைமி னென்றான். ()

அருந்திறற் றூத ரேகி யத்தினங் கடிது மீண்டு
வருந்திமுன் புகுந்து மன்னர் மன்னனை வணங்கி நின்று
பெருந்துறை யென்னு மூரும் பிறவுள பதியுந் தேடிக்
கருந்தடங் களிற்று வேந்த கண்டிலம் பரிக ளென்றார். (௧௧௫)

பாங்குநின் றின்ன வாறு பகர்தலும் வெகுட்சி யெய்தி
யீங்குநங் கருமஞ் செய்வ னென்றிடர் செய்வான் றன்னைத்
தாங்கருந் துயரஞ் செய்து தகைந்துநந் தனத்தை யெல்லாம்
வாங்குமின் றண்டலாள ரென்றிகன் மன்னன் சொன்னான். ()

மன்பெருந் தண்ட லாளர் மறையவர் குலத்தின் மிக்கார்
முன்புநின் றினைய சொல்வார் முனிவுடை முகத்த ராகி
நன்பரித் தொகுதி கொள்ள நயந்துமக் கந்நா ளீந்த
தன்பொரு ளெல்லாம் வாங்கச் சாற்றினன் சீற்ற மன்னன்.(௧௧௬)

மற்றிதன் பயன்யா தென்னின் மன்னவன் விடுப்ப வென்றி
யுற்றவன் றூதர் வல்லை யொண்பெருந் துறையி லெய்திக்
கொற்றவெம் பரிகள் காணார் மீண்டனர் கோவு நம்பாற்
பற்றிய நேசம் விட்டான் பாரினி யாள வொட்டான். (௧௧௮)

தனமினித் தருதல் வேண்டு மென்றுவன் றண்ட லாளர்
சினமுடன் புகல வாளா விருத்தலுந் திமை கூரு
நினைவுட னமைச்சர் வாழ்வி னீக்கிமெய் வாக்கின் மன்னர்
தனியுற வளிதிற் காவற் சாலையி லாக்கி னார்கள். (௧௧௯)

சற்றுமுட் டளர்வி லாத தன்மையின் வாத வூரர்
மற்றவர் செலுத்தச் சென்று வன்சிறைச் சாலை யெய்த

நற்றவர் வருத்தங் காணா நாணமுற் றொழிப்பான் போன்று
பொற்றடந் தேரின் வெய்யோன் போய்க்குட பான்மறைந்தான்.

கள்ளுலா மிதழி மாலை கவின்பெற முடித்த வேணி
வள்ளலா ரேவச் சென்று வழுதிமேல் வெகுட்சி கொண்டு
வெள்ளைவான் பிறைப்பற் றோன்ற விழுங்கவங் காந்த பேயின்
கொள்ளிவா யனைய வண்ணங் கொண்டது செக்கர் வானம். ()

தெண்டிரை யுலகி னல்ல திறத்தினர்க் குற்ற தீங்கு
கண்டுணர் சிறியோர் போல நகைத்தன கவின்கொண் முல்லை
யொண்டமிழ் வாத வூரர்க் குற்றதை யுணர்ந்து துன்பங்
கொண்டவ ரிதயம் போலக் குவிந்தன கமல மெல்லாம். (௧௨௨)

தென்னவன் வைத்த காவற் சிறையினி லுறையுந் தெய்வ
மன்னவ ரொருவர் காணி ஞானமுற் றயர்வா ரென்றே
யின்னல்கொண் மனத்தாள் போல விருட்கரங் கொண்டு கூடற்
பொன்னக ருள்ளார் கண்கள் புதைத்தனள் கங்குன் மங்கை. ()

மன்பகை துரப்ப திந்த மந்திரித் தலைவர்க் குண்டா
மென்பது முனமேதோ வந்தோ வென்செய்து மென்றி ரங்கி
யன்பரை யகன்று நெஞ்சா லழலெழ வுயிர்த்து மாழ்குந்
துன்புடை மடவார் போலத் துயின்றிலர் மதுரை யுள்ளார். ()

செம்மனப் புனிதர்க் குண்டாந் தீங்குதங் கிழமை யாலே
யைம்முகக் கடவு ளீன்ற வறுமுகற் குரைக்கு மாபோல்
விம்முசெஞ் சூட்டு முட்டாள் வியன்சிறைச் சேவ லெல்லாந்
தம்மனை யிடங்க டோறுந் தழங்கின புலரிக் காலை. (௧௨௫)

சிற்பர முணர்ந்து ஞானச் செந்தமி ழோது நீதிப்
பொற்பினை யுடையோ ரின்னல் பொருதுசென் றுரைப்ப போல
விற்பொலி சடிலன் சூல வேலவ னுல வாயி
லற்புதன் கோயின் முன்றி லார்த்தன சங்க மெங்கும்.

எம்மிறை பரியி லேறு நாளிதோ வென்று பார்க்குஞ்
செம்மலர் மடவா ளிட்ட திலகசிந் தூரம் போல
வம்மலை மிசையே வைகி யாடகக் கிரிசூழ் போந்து
மைம்மிகு கடன்மேல் வந்து முளைத்தது வால டானு. (௧௨௭)

மண்கெழு செங்கோல் வேந்தன் வைகறை யெழுந்து நீராற்
கண்கழல் விளக்கி மூழ்கிக் கண்ணுதல் பூசை செய்தி

தண்கதிர் முத்த மாலை தரித்துநற் கலன்க டாங்கி
விண்கிளர் செம்பொற் கோயின் முகப்பினில் வீற்றி ருந்தான். ()

வன்றிற லாள ரெல்லாம் வாம்பரித் திரள்கள் கொள்வான்
சென்றர னடியார்க் கீந்த செழும்பொரு டாரி ராகி
யின்றுலை வருத்தஞ் செய்து மென்றெறி வெயிலி னூடு
நின்றிடு மென்ன நின்றார் நீள்பெரும் புகழி னிற்பார். (௧௨௯)

அங்குநின் றிளைப்பார் தம்மை யாண்டவரண் டகையை யுன்னி
யிங்குணர்ந் திலையோ நாயே னிடும்பையென் றிரக்க மெய்திச்
சங்கவெண் குழையாய் மன்னன் றனக்குவாம் பரிக ளீத
னங்கட னாகு மென்று நவின்றசொற் பொய்ம்மை யாமோ. (௧௩௦)

ஊனுடம் புடைய வாழ்க்கை யொழித்துனக் கடிமை யென்று
மாநிலம் புகலா நிற்ப வந்துனை யடைந்தேன் றன்னை
மீனவன் றன்பான் மீள விடுத்தனை வேலை நீரு
ளானபி னங்கீ ராற்று நீரென வாவ துண்டோ. (௧௩௧)

அறத்தனிச் செல்வி பாக வன்பிலே னின்பா லென்று
வெறுத்திடி னடியேற் கிங்கு வேறொரு துணையு மில்லை
செறுத்தவர் புரங்க ளெல்லாஞ் செற்றவ ரடியான் றன்னை
நிறுத்தினர் வெயிலி லென்று னின்புகழ்க் கேற்ற மாமோ. ()

வானநா டவர்க்கு மேலோய் வந்துனக் கடிமை யிப்போ
தானநா னிடும்பை யுற்று லாருனக் கடிமை யாவார்
நானெனு மனத்தார் சொல்லு நல்லுரை யன்றி நின்ற
வினனு மொருவன் சொல்வ தேறுமோ வுளத்தி லென்றார். ()

அவத்தொழில் புரியா மேன்மை யன்பருக் கன்பு செய்து
பவக்கட லிடைவி ழாமற் பரிந்தருட் பார்வை நல்கித்
தவப்பெரு வடிவங் கொண்டு தாளளித் தாளு மையர்
செவிப்புலன் புகுந்த வன்பர் செப்பிய மாற்ற மெல்லாம். ()

சாம்படு தோளி பாகன் கண்ணுத லண்ண லன்பர்
தாம்படு துயர மெண்ணி யத்துயர் தணிக்க வேண்டித்
தேம்படு மலங்கன் மார்பிற் றென்னவன் றனக்குத் தெய்வ
வாம்பரி யளித்தல் சொல்வாம் வல்வினைப் பகையை வெல்வாம். ()

திருப்பெருந்துறைச்சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆக திருவிருத்தம் ௧௮௩.

குதிரையிட்டசருக்கம்.

தந்தை யென்பவர் மைந்தர் வாதை தவிர்ப்ப தேகட னுதலா
லந்த மின்றிய காத லன்ப ரழுங்கல் கண்டபி னரியெலாம்
வந்து வெம்பரி யாக வும்பரி வீரர் வானவ ராகவுஞ்
சிந்தை கொண்டன ரந்த மால்விதி தேடு வார்மதி சூடுவார். (க)

தேசி லாநரி வந்து வந்து திரண்டு வெம்பரி யானபின்
றூசி லாவிமை யோர்க டாமு மமைந்த சேவக ராயினர்
மாசி லாமணி மன்ற ராரிய வாசி வாணிகர் போலவே
யேசி லாவுரு மாறி னார்மறை யிவுளி யின்புற மேறினர். (உ)

சேடு கொண்டு திரண்டு வீர ரிரண்டு ஞாங்கர் சிறக்கவே
யூடெ ழுந்துக ளிம்ப ரெங்கணு மும்ப ருங்கிளர் வெய்தவே
கோடு டன்றுடி விம்ம நீடிய கூடல் சூழ்மதில் வாயில்வா
யாடல் வெம்பரி கொண்டு சென்றன ராதி யாருமை பாதியார். ()

அங்கு நின்றவர் சென்று நிம்ப வலங்க லானை வணங்கியெ
யெங்க ணுந்துகள் பொங்கி விம்ம வெழுந்து காகள மார்ப்பவே
திங்கள் வெண்குடை மன்ன வாரிய தேச வெம்பரி யின்றுநந்
துங்க வன்மதி வின்பு றம்பு தவன்றி வந்த வெனச்சொனர். (ச)

வாசி யின்றிரள் வந்த வென்றலும் வாத வூருறை யையர்மே
னேசம் வைத்தவர் தம்மை முன்ன ரழைத்து நீள்கலை யாதிதந்
தாசில் வெம்பரி காண வம்மி னெனவெ ழுந்தெதி ரடையலார்
கூச தன்படை சூழ வேயிறை கோயி லின்புற மெய்தினன். (ரு)

வேறு.

வண்டுபடி யலங்கனெடுந் தடந்தோண் மாறன் மணிச்சிவிகை மீதேறி மதுரை மூதூர், கண்டிருகண் களிக்கும்வகை யால வாயிற் கடவுளிடும் பரிவரவு காண்பா னெண்ணிச், செண்டுவெளி தனிற்போந்து பனிநீர் தோய்ந்த செங்கழுநீர் மதுமாலை சிறந்து தூங்குந், தண்டரள மணிப்பந்தர் நிழற்கீ ழம்பொற் றவிசின் மிசை யினிதிருந்தான் றானை சூழ. (சு)

முத்தமிழின் றிறநவிலும் புலவர் சூழ முதுமறையோர் மங்கலச்சொன் முறையிற் கூறக், கைத்திகழும் வளைபுலம்பக் கலன்கண் மின்னக் கன்னியர்க ளிருமருங்குங் கவரி வீசக், கொத்து

லவும் பலமலரின் வாசந்தோய்ந்து குலவுமிளந்தென்றல்வா மா
தர் பாட, மெத்துமணி முத்தமெனும் பணிகள் பூண்டு வெண்ம
தியின் றேற்றம்போல் வீற்றிருந்தான். (எ)

மங்குல்படி தடம்புரிசை வாதவூரர் மனங்களிப்ப விழிகளி
ப்ப மருவிலாத, திங்களெனுந் தன்மரபு விளங்கவென்றுந் திரு
நீறு மஞ்செழுத்துஞ் சிறந்து மல்கச், சங்கினுடன் காகளங்கள்
முழவ மார்ப்பத் தயங்கியெழுந் துகளுயர்வான் றன்மேற் செல்ல
த், துங்கநெடுங் கடல்பரந்து வருதல் போலத் துவன்றிவரு பரி
த்திரளின் றேற்றங் கண்டான். (அ)

வேறு.

அங்கிளர் மதுரையம் பதியி லாவணித்
திங்களின் மூலநாள் செறிதி னத்தினி
லெங்கணு நீறுமஞ் செழுத்து மோங்கிடச்
சங்கர னிடும்பரிச் சமுகம் வந்தவால். (கூ)

தூத்திரண் மணிகெழு சோதி மாமுடி
பார்த்திவன் விழிநலம் பருக வீதியிற்
கூத்தினர் செயலெனக் குலாவு வாம்பரிச்
சாத்தினர் வரும்பெருந் தன்மை கூறுவாம். (க0)

கட்டிய சுரிகையர் கவின்கொள் வாளினர்
பொட்டணி நுதலினர் பொலன்செய் மேனியர்
பட்டுடை மருங்கினர் பவள நீள்வடம்
விட்டொளி விளங்கிய வியன்கொண் மார்பினர். (கக)

புன்மயிற் பீலியர் புலியின் றோலினர்
பின்மலர்ப் பாசிலை பிணைத்த குஞ்சியர்
வன்மொழிக் குரலினர் வயங்கு தூணியர்
வின்மலி கரத்தினர் வெறித்த பார்வையர். (கஉ)

பொன்னியல் குழையினர் பொலன்கொண் மாலையர்
பன்னிறச் சாதினர் பணைத்த தோளினர்
சென்னியிற் கதிர்மணி யிலங்கு சேடனைப்
பின்னிவிட் டனதெனப் பிணைத்த குஞ்சியர். (கங)

தாங்கிய சுரிகையுந் தயங்கு வேல்களும்
வாங்கிய சிலைகளுங் கணையும் வாளுமாய்

ஞாங்கரி னிவர்வர னாப்பட் டோன்றினர்
தேக்கிய நதிமதிச் சென்னி யண்ணலார். (கச)

வேறு.

நச்சுரக வுச்சிமணி நண்ணுமொரு வண்ணக்
கச்சிடை விசித்துள கவின்கொளுடை வாளும்
பச்சைமுழு நீலமொடு பன்னிற வடஞ்சேர்
செச்சைநிற மன்னிய திரண்டவிரு தோளும். (கரு)

ஒப்பரிய சட்டையு முடுத்திலகு பட்டுந்
தொப்பியு முகத்திடை துலக்கமுள ராகிச்
செப்பரு நலங்குலவு செண்டொருகை கொண்டே
யிப்படியி லிப்படிவம் யாவருள ரென்ன. (கசு)

கட்டுபடி மீதின்மணி கச்சைமணி முன்பி
னிட்டவிரு பக்கமணி யின்னொலி புலம்பப்
பட்டிலகு பக்கரை பனிக்கவரி யெட்டும்
விட்டொளி விளங்குமொரு வெண்பரியி லேறி. (கஎ)

வீசுகவ ரித்திரண் மிடைந்தொளிர மீதே
தேசொடு கவித்துள செழுங்குடை வயங்கப்
பூசல்புரி வெம்பரி பொருந்துபடை யூடே
மாசில்குல வாரியரின் மன்னனென வந்தார். (கஅ)

மன்னவனு மிங்கிவர் வருந்தகைமை கண்டே
தன்னுள மகிழ்ந்திரு தடங்கணிமை யாமே
யன்னமெனு மூர்திகெடு மாலரனை யல்லா
தின்னவெழில் யாவருள ரென்றதி சயித்தான். (ககூ)

பண்ணிய தவத்துள பயன்பரியின் மீதே
நண்ணிய தெனத்தமி னயந்தனர் வியந்தா
ரெண்ணிய முடித்தன ரெனக்கருதி நின்றார்
புண்ணிய மறைத்தமிழ் புகன்றதிரு வாயார். (உ௦)

தூயசுடர் வேல்பல சுழற்றியெதிர் செல்வார்
வாயொலி விளைப்பரிகல் வாளினை விதிர்ப்பார்
நேயமொடு தம்மிலணி நின்றுசமர் செய்வா
ராயின ரன்புடையி லானபரி வீரர். (உக)

நீறுசிவ நீதிநிலை நிற்கவுல காளு
மாறனு மகிழ்ந்துதவ மன்னரை யழைத்தே
கூறரிய வாரிய குலேசரொரு வீதி
யேறும்வகை சென்றுரையு மென்றினிது சொன்னான். ()

என்னிவன் மொழிந்தன னெனத்தமி விரங்கா
மன்னிய வருந்தவரும் வாண்முக மலர்ந்தே
கன்னலை நலங்கொள்கனி யைக்குறுகி நெஞ்சான்
முன்னுற வணங்கிவிழி முத்துதிர நின்று. (௨௩)

மன்றன்மல ரோனுநெடு மாலுமுரு வேறா
யன்றுமுத லின்றுமறி யாதவகை நின்றாய்
வென்றிவிடை யன்றியுயர் வெம்பரியின் மீதே
யின்றுனை வணங்கமுன மெத்தவ முயன்றேன். (௨௪)

வந்தபடி யிவ்வுரு வணங்குமிது வல்லா
லந்தவடி வாகிலுனை யாரறிய வல்லா
ரிந்தவகை கண்டடி யவர்க்கெளிமை யென்றே
சிந்தைதனி லன்பொடு தெளிந்தவுல கெல்லாம். (௨௫)

என்றுமுக மன்பல வியம்பியரு ளாலே
வென்றிபுனை மீனவன் விளம்புமொழி சொன்னார்
கொன்றைமுடி யாரும திசைந்துகொடை மாற
னன்றியொடு காணும்வகை நற்பரி யுகைத்தார். (௨௬)

மன்னரவ பந்தமுடன் வட்டநெடு வீதி
யென்னுமிவு ளித்தொழில்கள் யாவுமினி தேறி
யுன்னுமன வேகமென வோடுமுயர் பாய்மா
நன்னட மிடும்படி நடாத்தியெதிர் வந்தார். (௨௭)

வெம்பரியி னண்ணலை வியந்துதமிழ் மாறன்
கம்பமுடி யெய்தவொரு கைவிரல் சுழற்று
வம்பொன்விலை யில்லதொ ரருங்கலை யளித்தா
னெம்பரமர் செண்டின்மிசை யேற்றுநகை செய்தார். (௨௮)

வேறு.

எற்றவொண் கலையை நேச மெய்தினா னொருவன் சென்று
காற்றென விரைவி னெய்திக் கடிதுதன் கரத்தில் வாங்கிப்
போற்றிலன் முடியின் மீது புனைந்தில னென்று மாற
னேற்றினன் மறைப்பி னாலே நெஞ்சிடை வெகுட்சி கொண்டான்

வெளிப்பட வரிய மேனி விண்ணவன் கண்ணு நெஞ்சங்
களிப்புற வருதல் கண்டுங் கண்டிலன் கன்னி நாட
னொளித்துல கெங்கு நிற்போ னுறுபவ மொழித்து ஞான
மளித்திடி னன்றி யாவ ரவன்றிற மறிய வல்லார். (௩௦)

எண்டிசை மன்ன ரன்பா லீந்தமென் கலைகள் யாவுஞ்
செண்டிடைக் கோட லன்னோர் தேயநல் லியற்கை யென்றே
வண்டமிழ் வாத வூரர் மாமது ரேச னெஞ்சிற்
கொண்டிடு முனிவு தீரக் குறைந்துமுன் னின்று சொன்னார். ()

நலத்தகு மிக்த நீர்மை கேட்டபி னயந்து மன்னன்
கலக்கமி லிவுளி நன்னூல் கற்றவர் தம்மை நோக்கி
யிலக்கண விதியா லுள்ள விரும்பரி யிழிவு மேன்மை
துலக்குற நும்மி னாடி யெம்முடன் சொல்லு மென்றான். (௩௨)

சொற்றிகழ் துரக நூலின் றுணிபொரு ளுணர்ந்து ளோருங்
கொற்றவெம் பரிகட் குள்ள குற்றமுங் குணமு நாடிப்
பொற்றடங் கிரியின் மீது பொருகயல் பொறித்து மீண்ட
வெற்றிகொண் மன்னர் மன்னன் முன்னிவை விளம்ப லுற்றார்.

வேறு.

தாவினைச்சந் திரசுழியா மண்டா வர்த்தந் தண்டையடி யிற்
சுழியா முடலின் பக்க, மேவுசுழி கௌவகமாங் காகா வர்த்த
மேன்மைதிகழ் முன்வளையச் சுழிதா னாகும், பாவுசெழுங் கே
தாரி யடியிற் சேர்ந்த பயனில்கொடுஞ் சுழிகேசா வர்த்த மாகும்,
பூவமருங் கச்சையிற்பட் டடையே யாகப் புகன்றசுழி யிச்சுழி
கள் புணரா வாகி. (௩௪)

கொம்புகன்னந் திருகுகன்ன நஞ்ச பாதங் கொள்ளிக்கால்
வெள்ளிக்கண் டனி குன்றா, வெம்புதழற் சுடலைமுகம் பானோர்
கண்ட மண்டப்பாழ் விலங்கிபல வண்ட மாதல், செம்பொறியா
மக்கினிசித் திரங்கண் மூன்று சிறந்தினிய மட்டிற்பா லறுபா
லென்றே, யம்புவியோர் மொழிந்தபழு திவையுமின்றி யடிநா
விற் குரமிரட்டை யாகா வாகி. (௩௫)

சிரமதனி லிரண்டுசெழுந் தலைப்பி னன்கு சிறந்த வுரந்த
னிலிரண்டு நுதன்மே லொன்று, குரவமிசை நின்றசுழி யொன்
றினோடு குலவியவீ ரைந்துசுழி குறையா வாகி, நரிவெருகு
கருங்காக மலகை யோரி ஞாள்செழுங் கேழலெனுங் குரலின்

றாகி, விரவுபெருந் திரைவேலை மங்குல் சங்கம் விடைமுழவம் போன்முழக்க மிகவுண் டாகி. (௩௬)

உருத்திகல்செய் புலிபுலியங் கழுதை செந்நா யொன்பூனை நரியினுடன் கரிய காகந், தரித்தவழற புகைநிறமும் புனையா வாகித் தருக்கியருத் தெனுங்கவனத் தன்மை யெய்தி, விரித்தகதிர் வெண்டாளந் திங்க ணீல மென்கமலத் தாதுசெழுங் கனகங் காயா, வரத்தமலர் நல்லபசுங் கிள்ளை போல வமைந்தவொளி தயங்கியவங் கத்த வாகி. (௩௭)

நெற்றியகன் றுயர்குரவ முடைத்தாய் வெண்மை நிறைந்து தமி லொத்திலகு மெயிற்ற வாகித், துற்றநறுங் கந்தமிகச் சிறந்து நாவுஞ் சூதவிளந் தளிர்போலு மருணந் தோய்ந்தே, யுற்றவிரண் டிமைமயிருந் தொகையுண் டாகி யுக்கிரமாம் விழிப்பார்வை யுடைய வாகி, முற்றுமெயிற் றசையின்றி யுள்வளைந்து முக்கோண மெனத்திகழு முகத்த வாகி. (௩௮)

உளையினுடன் றலைமயிரு நிறமொன் றாகி யுரத்தினுடன் கழுத்துரக படமே போன்று, வளைசிறந்த தொனிபரந்து குவிந்துள் வாங்கி மண்டலமுண் டாயுரங்கொள் குரங்கள் சேர்ந்து, கிளைகொணரம் புகள்கரந்து தசைதா னென்றிக் கிளர்முழந்தா ணெளித்தபதங் கெழும மின்றி, நெளிமுதுகு புனைந்துதொடை திரண்டு தண்டை நீண்டுடல நெய்த்தநிற நீர்மை யாகி. (௩௯)

மிக்கசெழு மறைநாவிற் கமல நாதன் விழிப்புனலில் விண்ணோர்க ளெண்மர் தம்பான், மைக்கடன்மே லமிர்தத்தி லங்கி மீதின் மல்குகருப் பையினுலூக வண்டந் தன்னிற், றுக்கவெழு பேதமெனு மிவற்றிற் றோன்றுந் தொன்மையவா யிரண்டு துணைத்தா ணைற்றி, யொக்கவெளுக் கும்பரிக ளுளவாய் வானி லொண்புனலிற் செல்லுநெறி யுளவு மாகி. (௪௰)

மங்காளன் சாரங்கன் கங்கா நீலன் மௌவழகன் கொங்காளன் சன்ன சம்பான், குங்குமச்சோ ரன்கரியா னீலன் சாரன் குலவு மள்ளா னுராஞ்சிவந்தா னல்லான் பொல்லான், றங்குகருங் காற்சம்பா னென்று கூறுந் தன்மையுள பன்னிறமும் புனைந்த சாதித், துங்கமிகும் பரியிவையென் றவற்றின் றன்மைத் தொன்மையுரைத் தரசனைமுன் றொழுது நின்றார். (௪௧)

நற்பரியி னியல் புணர்ந்தோ ரின்ன வாறு நவின்றமொழி கேட்டுமிக நயந்து வெள்ளி, வெற்பனைய விடையேறி பனிக்குந்

தெய்வ வெம்பரிகள் யாவும்விலை மதித்த பின்னர்ப், பொற்புடைய தன்பொருண்மே லெண்ம டங்கு போதுதலாற் பொங்குமகிழ் வெய்தி மாறன், றற்பரனை முகநாடிக் கயிறு மாறித் தருகதுரகத்தொகுதி தன்னை யென்றான். (௪௨)

வேறு.

கர்த்துல கனைத்து முய்யக் கண்ணருள் செய்யு நீதிப்
பார்த்திவன் கருமஞ் செய்வார் பற்றியங் கரத்தில் வாங்கச்
சாத்தவர் தம்மி லாங்கோர் சால்பினர் கயிறு மாறி
யீர்த்தனர் பந்தி யூடு சேர்த்தன ரிவுளி யெல்லாம். (௪௩)

திண்டிறல் கெழுவு நேமித் தென்றிசைக் கிறையுஞ் செய்ய
வண்டமிழ்க் கிறையுங் காண வந்திடு திசையி னேகிப்
பண்டைநற் படிவமாகிப் பணிந்துவின் ணவர்கள் சூழக்
கொண்டலைப் பொருவு கண்டர் குலவுதங் கோயில் புக்கார். (௪௪)

வாய்ந்தன பரிக ளும்மா லென்றெழில் வாத வூரின்
வேந்தரை மனையி லேக விடுத்துள மகிழ்ச்சி கூர்ந்து
சார்ந்தமெய்த் தகைமை யோருந் தானையுஞ் சூழ வேகி
யாய்ந்தநற் றமிழ்நூல் வல்ல வரசனுங் கோயில் புக்கான். (௪௫)

அத்தின மகல மாலை யணைதலும் பரிக ளெல்லா
நித்தன தருளி னாலே நெடுங்குர னரிக ளாகி
மெய்த்தமிழ் மதுரை மூதூர் விழித்துயி லொழிந் திரங்கத்
தத்தமி லுடன்று கூடித் தனித்தனி களித்து நின்று. (௪௬)

வேறு.

நின்ற நின்ற நெடும்பரி யாளர்மேற்
சென்று வெம்பகை செய்து வெருட்டியே
துன்று கின்ற துரங்க மொருங்கொடு
கொன்று நின்றுயர் கூவிளி கொண்டவால். (௪௭)

வரைசெய் கோபுர மாட நெருங்கிய
வரச வீதியு மாவண வீதியு
முரச வோசை முழக்கொழிந் தேமிகக்
குரைசெய் வாய்நரிக் கூக்குர லானதால். (௪௮)

பாடி யாரணம் போற்றமன் றிற்பயின்
றாடி யார்வினை யாட்டின் புதுமையா

லோடி யாரு பொளித்திட வென்றொரு
கோடி யானது கூவு நரிக்குழாம். (௪௯)

தங்க மாறன் றெருகுபடை வெங்கொலை
தங்கு மாயுதந் தாங்கி யெதிர்க்கவே
பொங்கு மான நரிகளெல் லாங்கொடுஞ்
சிங்கமா யமர் செய்யத் தொடங்குமால். (௫௦)

நீடு வானை யிடந்தொறு நின்றணி
கூடி வார்மிகக் கூவி வெருட்டிவா
ரோடு வாயொளித் தோடிப் புதுமிடந்
தேடு வாயெதிர் சென்றமர் செய்குவார். (௫௧)

எங்க ளாருயிர் காத்தரு ளின்றணி
திங்க ளாயெனத் தெய்வம் பரவுவா
ரங்க பாட மடைத்தரண் செய்குவார்
மங்கு லாடு மதிற்றலை யேறுவார். (௫௨)

நற்ற வச்செய னங்கில தானதோ
கொற்ற வன்செய்ய கோல்கொடி தானதோ
விற்றி தன்பய னென்னென வின்னண
முற்றி ரங்கினர் கூடலு ளோரெலாம். (௫௩)

தூய வன்றுர கத்தொழி லாளர்கள்
கோயி லின்கடைக் கூக்குரல் செய்துபோய்
மாய வெம்பரி வந்தவெ லாநரி
யாய வென்றர சற்கெதிர் கூறினார். (௫௪)

மாக்க ளோசையும் வாம்பரி யோசையுங்
கூக்கு லாவு குறுநரி யோசையு
மீக்கொண் மாமுடி மீனவன் றன்செவித்
தீக்கொள் வேலைச் செருகிய தொத்தவே. (௫௫)

இந்த வாறொலி கேட்டிரு கண்டழல்
சிந்த வாகஞ் சிறுவெயர்ப் பெய்திட
வந்த மாறன் வெகுட்சிகண் டண்ணலார்
வந்த மாய நரிப்படை மாற்றினார். (௫௬)

பொன்கொ ளுடன் புனைந்த நலந்திகழ்
மின்கொ ளாரம் விளங்கிய மார்பினன்

றண்க ணாகி நடப்பவர் தண்டல்செய்
வன்க ணாளரை வம்மெனக் கூவினான். (௩௭)

வேறு.

நரியினிற் றொகுதி யெல்லா நற்பரித் திரள்க ளாக்குஞ்
சரிதையைக் கொணர்தி யென்னத் தாதொழு தவர்க ளோடி
யிருபிறப் புடைய ராகி யினிப்பிறப் பில்லார் தம்மை
விரைவினிற் குறுகி நம்மை யழைத்தனன் வேந்த னென்றார். ()

சித்தருக் கன்பு பூண்ட சித்தரு முறுவல் செய்து
நித்திலத் தொளிபோன் மின்னு நீறெனுஞ் சாந்து பூசிப்
பத்தருக் கேவல் செய்வார் பதமலர் முடியிற் சூடி
முத்தமிழ்ப் பொருநை நாடன் முன்புசென் றருகு நின்றார். ()

மூட்டெழு மழல்போன் மன்னன் முனிவுடை முகத்த னாகி
யீட்டுநம் பொருள்க ளெல்லா மிரப்பவர் தமக்கு நல்கி
நாட்டுள நரிக ளெல்லா நற்பரி யாக்கி நம்முன்
காட்டின ரிவர்செய் மாயங் கண்டிரோ வமைச்ச ரென்றான். ()

தன்றொழில் வழுவி னோர்க டமக்குறு துயரஞ் செய்தல்
வன்றிற லரசர் நீதி யாயினு மறைவல் லாளர்
சென்றுயர் தவத்தி னிற்பார் தெரிவையர் விருத்தர் பால
ரென்றிவர்க் குறுகண் செய்வ தெம்மனோ ரியல்பன் றென்று. ()

தண்டல்செய் வன்க ணாளர் தங்களை நோக்கி நங்கண்
கண்டிட முன்னில் லாமற் கடிதினி லிவர்க்கொண் டேகி
மண்டழல் வெயிலி னூடு வளைப்பினி னிறுத்தி நம்பாற்
கொண்டுள தனங்க ளெல்லாங் குறைவற வாங்கு மென்றான். ()

வன்றிற லேவ லாளர் மற்றவர் தமைக்கொண் டேகி
யொன்றிய வளைப்பி னூடு நிறுத்தலு முலகோர் போற்று
நன்றிகொள் வாத வூரர் நரியெலாம் பரிக ளாக்கித்
தென்றிசை நிருபற் கீந்த சித்தரை நினைந்து சொல்வார். (௬௩)

தொல்லையோ ரிருவர் தேடுஞ் சோதியே யாது செய்வேன்
றில்லைபோர் பாவ நின்ற தெய்வமே யாது செய்வே
னில்லையோ கருணை நின்பா லின்றெனை யடிமைக் கொண்டா
யல்லையோ தமியே னின்ன லறிதியோ வறிந்திலாயோ. (௬௪)

பரித்திர ளரியே யான பான்மைகண் டடியேன் றன்னை
வருத்தின ரிதனை மாற்ற வல்லநீ வாரா யென்னிற்

றரித்தனை விடத்தை யென்னுந் தன்மையும் புரங்கண் மூன்று
ளெரித்தது மென்கொ லோவென் றிரங்கின ரெவர்க்கு மிக்கார்.

நன்றிகொள் கடவுட் கங்கை நதியினை வைகை யூடு
சென்றெழில் வாத வூரர் பேரிடர் தீரென் றேவி
யன்றொரு மடந்தைக் காளா யடியவர்க் கெளியார் கொன்றை
துன்றிய முடியின் மேன்மண் சுமந்தது முரைத்தல் செய்வாம்.

குதிரையிட்டசருக்கம் முற்றிற்று.

ஆ. திருவிருத்தம் ௨௪௧.

மண்சுமந்தசருக்கம்.

தங்கிய வருளின் மிக்கார் தாப்படு மிடும்பை யுன்னி
யங்கண ரவர்பா லுற்ற வருத்துய ரகற்று கென்று
கங்கையை விடுப்ப வேகிக் கடும்பெருக் கெடுத்து வைகைப்
பொங்கலைப் புனலா யெங்கும் புரண்டது புணரியே போல். (௧)

சேர்ந்தவெண் முத்த மூரல் செய்துநீர்க் கலைமே லார்த்துக்
காந்தளஞ் செங்கை வீசிக் கனதனக் குரும்பை காட்டி
மாந்தளிர்ப் பதங்கண் மீது வருதிரை ஞெகிழ மார்ப்பப்
போந்துள கணிகை மாதர் போன்றது வைகை யாறு. (௨)

திரைப்பெரு மருப்பி னாலே செழுங்கரை யிருபாற் குத்தி
மரத்திரண் முறித்துச் சாலி வயலெலா மழித்து வாயா
லுரைத்திரள் சிந்தி மீதே நுண்மண லிறைத்து வண்டு
நிரைத்தலின் மதத்த வேழ நிகர்த்தது வைகை யாறு. (௩)

மைத்திகழ் குழலா ளந்த மலைமகள் முலையிற் றோய
வத்தனை வருத்து மேன்மை யனங்கவா யுதமென் றெண்ணி
யொத்தெழுந் தொளிருங் கன்ன லுயங்குசெங் கழுநீர் கஞ்சம்
புத்தவை யழிக்க வேண்டிப் புரண்டது பழன மெல்லாம். (௪)

வடம்படைத் துடைய பார வனமுலை முகத்து மாத
ரிடுந்துகில் கடுகி வீழ்வ தென்னநின் றழுகு செய்து
தடம்படக் கிடந்த தெங்கின் றயங்குசெங் குரும்பை மீது
நெடும்புனற் றிரைபோய் மீள நிவந்தது வைகை யாறு. (௫)

மேதெழு பரிதி கைபால் விடுக்கதிர் வெப்மை தீயப்
பூகல மடவாள் போர்க்கும் புதியவெண் டுகிலே போல
யாதலர் பழனஞ் சோலை யாதெனப் பரந்து கஞ்ச
மாதுறை மதுரை மூதூர் மதிற்புறஞ் சென்று சேர்ந்து. (௬)

தாங்கிய தவச வாயிற் றடமதி லிடியத் தள்ளி
யாங்கெழின் மதுரை மூது ரழிப்பது போன்று செல்லப்
பாங்குள விடங்க ளெல்லாம் பரந்தது வையை நன்னீ
ரீங்கினிச் செய்வ தென்னென் றியாவருங் கவற்சி கொண்டார். ()

மைக்கடுங் களிற்றுத் தானை வழுதியுங் கடிது வந்து
தொக்கபொன் மலரு முத்துந் துகின்மணிப் பூணு நல்கித்
தக்கவன் புவியி லுள்ளோர் தமக்குரி சென்னு மன்னை
மிக்கநின் கோப மாறல் வேண்டுமென் றிறைஞ்சி நின்றான். (௮)

கலைமதிக் குலத்து மன்னன் கன்னிநன் னுடன் கூறுந்
தலைமைமிக் குடைய சொல்லாற் றன்முனி வொழிதல் வின்றி [௭
மலையெனத் திரைகண் மேன்மேல் வருதல்கண் டிறைவன் னென்ன
நிலையுறச் சிந்தை யுள்ளே தேடினு னேடிப் பின்னர். (௯)

ஆகியாங் கடவு ளெந்தை யாலவா யமலன் மங்கை
பாதியான் சிறந்த பூசை பண்டையிற் குறைந்த துண்டோ
நீதியாந் தவத்தின் மிக்கார் நெஞ்சகம் புழுங்க மண்மேற்
றீதியாஞ் செய்த துண்டோ செப்புமி னமைச்ச ரென்றான். (௧௦)

விளங்கிள மதிசேர் சென்னி வித்தகர் பத்த ரான
வளந்திகழ் வாத வூரர் வருந்திய வலைப்பி னீக்கி
யுளங்கொள மகிழ்ச்சி செய்யி னுறுபுன லார்கொ ளாதென்
றளந்தறி வறிந்து கூறி யாங்கவர் தொழுது நின்றார். (௧௧)

மன்னனு மவர் கடம்மேன் மகிழ்ந்தருட் பார்வை நல்கி
யென்னுள மதித்த வாறே யிங்கினி துரைத்தீ ரென்று
கொன்னுறு வலைப்பினோடு நிற்குநற் குணத்தி னானை
முன்னுற வழைத்து நண்பான் முகமலர்ந் திதமொ ழிந்தான். ()

பாம்பணி செய்ய வேணிப் பரம்ப ரனடியார் கையி
லாம்பொரு ணமதே யாறு லறம்பிறர்க் காவ துண்டோ
தேம்படு மலங்கன் மார்பீர் செயலிதற் குமது மேனி
சாம்பிய தவமே யான்செய் தண்டமே தகவி லாமை. (௧௩)

உற்றவித் தகைமை முன்னே யுணருமிவ் வுணர்விலாமை
குற்றமித் தனையு நம்மேற் கொண்டனங் குறைகொ ளாமன்
மற்றினிப் புகலு மாறென் வைகைநம் மூர்கொ ளாது
நற்றவத் தலைவர் நீரே யடைப்பியு மெனநவின்றான். (கச)

அருட்பெரு வழுதி யிவ்வா றன்புரை பகர்ந்த போதுந்
தரிப்பரி தென்ன முன்னந் தழலென வெருண்ட போதும்
விருப்பொடு வெறுப்பிலாத மெய்ம்மையார் தம்மை யாண்ட
திருப்பத நினைந்தார் வைகைச் செழும்புன லூர்கொ ளாமல். (கரு)

சுந்தரப் பரிமேல் வந்த தோற்றமே மனத்தி னுன்னி
யந்தரத் திறைஞ்ச நன்னீ ரடங்கியுள் வாங்கிச் செல்ல
வெந்துயர்ப் பிறவி யான விடங்கினர் வேலை நீந்தி
வந்தருட் கரையிற் சேர்வார் வைகையங் கரையிற் சென்றார். ()

முறைமுறை வணங்கி நின்ற வாரியர் முகத்தை நோக்கி
யறைதிரை நெடுநீர் வைகை யணைகடி தடைத்தல் வேண்டு
முறையுமிம் மாந்த ரெல்லா மொல்லையில் வம்மினென்று
பறையறை வித்து நம்மூர்க் கிவ்வுரை பரப்பு மென்றார். (கஎ)

ஆரியர் கடிதி னோடி யசன்பறை யறைவித் தம்பொற்
றேரியல் வீதி தோறுஞ் சென்றுரை பரப்பு முன்னே
கூரிய கொட்டு மண்சேர் கூடையுங் கொண்டு வைகை
நீரியல் கரைமேல் வந்து நின்றனர் மதுரை மாந்தர். (கஅ)

நீறுகொண் டிலங்கு மேனி மறையவர் நியமஞ் செய்த
வீறுகொண் டிடங்க டோறு மாரியர் விரைந்து சென்று
கூறுகொண் டவர்க்கும் வேறு கோலமறை யளந்து செங்கை
மாறுகொண் டுறுக்கி வைகை வன்கரை யடைக்க லுற்றார். (ககூ)

கண்பெறு கழையின் முத்துங் கடகரி மருப்பின் முத்தும்
வெண்பணி லத்தின் முத்து மேதகு கரும்பின் முத்தும்
வண்புனற் றிரை கள்வீச வரையெனக் குவைகள் செய்து
பண்படப் பொருந்த நீருட் பதித்துயர் வரம்பு செய்வார். (உ௦)

பரித்திர ணிறுத்து மென்பார் பாய்புக லுருட்டு மென்பார்
இசைப்புனன் மிகுத்த தென்பார் தேவர்கட் கபய மென்பார்
நிரைப்படு மகிலோ டார நெறிப்பட வொதுக்கி நீடு
வரைப்பிடைக் குவித்து நிற்பா ராயினர் மதுரை யுள்ளார். (உக)

எருடைப் புதுநீர் வைகை யிவ்வகை யடைக்கு பெல்லை
நீருடைப் பொலிந்த வேணி நின்மலற் கன்பு மிக்காள்
சீருடைத் தவத்தின் மிக்காள் செம்மனச் செல்வி யென்னும்
பேருடை நரைமூ தாட்டி பிட்டுவிற் றுணவு கொள்வாள். (௨௨)

ஆங்கவட் களந்து நீக்குங் கோலறை யடைப்ப தின்றி
யோங்கலைப் புதுநீர் வைகை யுடைப்பெலா மடைக்கு மெல்லை
தீங்குள தறுக ணாளர் சென்றவட் குறுகண் செய்ய
வீங்கெனக் குறுதி யாவார் யாவரோ வென்றி ரங்கி. (௨௩)

பிட்டினைக் கூலி கொண்டு பெருங்கரை யடைப்பா ரின்றி
நெட்டிலைச் சூல மேந்து நின்மலன் கோயி லெய்தி
மட்டறத் தளர்ந்த சொங்கை மார்பினிற் கண்ணீர் வார
வெட்டுருத் திரண்ட பாத மிறைஞ்சிநின் றிதனைக் கூறும். (௨௪)

வேறு.

கெட்டரவக் கச்சுடையாய் நீலநிறத் திருமாதின்
வட்டமுலைத் தழும்புபட வந்தணையுந் திருமார்பா
கட்டியசெஞ் சடையாயுன் கண்ணருள்கொண் டெப்பொழுதும்
பிட்டினைவிற் றுண்பேற்கும் பேரிடும்பை யுளதாமோ. (௨௫)

யாருடனு னினிப்புகல்வே னென்னுடையாய் வைகையினன்
னீருடையா தடைக்கும்வகை நீசிறிதின் றருளாயேற்
சீருடையா யுனக்கடிமை செய்யுமவர்க் கெளியையெனும்
பேருடையா யெனப்பலரும் பேசுமொழி பழுதாமோ. (௨௬)

தாயுமிலை தந்தையிலை தமருமிலை தமியேனைப்
பேயினுட னின்றாலும் பிரித்தறிய வொண்ணாது
தீயதென திலம்பாடென் சிந்தையில்வெந் துயர்தீர
நீயருளா யாயினுயிர் நீப்பேன்மற் றென்செய்வேன். (௨௭)

வேறு.

இன்றெனக் குறுதி யாகி யானிடும் பிட்டு வாங்கி
வன்றிறற் கூலி யாளாய் வன்கரை யடைப்பா ரில்லை
யுன்றனக் கபயம் யானென் றுரைப்பவ டன்மே லன்பு
சென்றவட் காளா மாறு துணிந்தனர் தேவ தேவர். (௨௮)

ஆடையுந் துணிந்த சீரை யாகியே கூலி யாளாய்க்
கூடையுந் தலைமேற் கொண்டு கொட்டுடைத் தோள ராகிப்

பீடைகொண் டயர்வாள் காணப் பெரும்பசி யுடையார் போல
வேடைகொண் டொல்லை வந்தார் வேண்டிய வடிவங் கொள்வார்.

வந்தெனை யேவல் கொள்வா ருளர்கொலோ மற்றிங் கென்று
புந்தியின் மகிழ்ந்து கோயில் வாயிலிற் புகன்ற போதி
லந்தநன் மொழியைக் கேளா வன்னைதன் னயர்ச்சி கூருஞ்
சிந்தனை யொழிந்து கூலி யாளரைச் சென்று சேர்ந்தாள். (௫௦)

புடையின்மே லுலகோ ரின்றிப் புனைந்துள புலித்தோ லாடை
யுடையின்மே லசைக்குங் கச்சா யோங்குநச் சுரக மின்றிச்
சடையின்மேன் மதிய மின்றித் தாங்கிய மழுமா னின்றி
விடையின்மே லின்றி நின்ற வெளியனை வெளியிற் கண்டாள். ()

மைந்தநீ யெனக்கிங் காளாய் வருகென முன்னர்க் கூலி
தந்தியேல் வருவ னென்று சாற்றலு நுகர விப்போ
திந்தவா ரமுதம் போலு மினியபிட் டளிப்பே னல்லா
லந்திவா யிதனை விற்றே யளிப்பனின் கூலி யென்றாள். (௫௨)

இரும்பசி யுடையே னன்னே யினியபிட் டளிப்பை யாகிற்
குரம்புகொண் டடைப்பன் யானே கோலறை முழுது மென்னக்
கரும்புறத் துகின் மேலிட்ட பிட்டினைக் கரத்தா லள்ளி
விரும்பியிங் கிதனைக் கொள்வா யென்றனள் விருப்ப மிக்காள். ()

கூற்றடுங் கமல பாதர் குறுந்துணிக் கரிய சீரை
யேற்றிடும் பிட்டு வாங்கி யின்புற வமுது செய்து
மாற்றரும் பசியை யன்னே மாற்றினை யினிப்போய் வைகை
யாற்றினின் கூற்றி னுண்டா மருங்கறை யடைப்ப னென்றார். ()

நன்றுநன் றின்னு மன்னே நயந்துபிட் டளித்தல் வேண்டு
மென்றுதந் துணிந்த சீரை யேற்றது நிறைய வாங்கித்
தின்றுதின் றலைநீர் வைகைச் செழுங்கரை யதனிற் சென்று
குன்றெனுந் தவத்தா யுன்றன் கோலறை காட்டு கென்றார். ()

மெய்த்தவம் புரிவார் தம்மின் விழுப்பமிக் குடைய வன்னை
யித்தடங் கரையை வல்லே யெம்பிநீ யடைப்பா யென்னப்
பைத்தவெம் பகுவாய் நாகம் பணிமதிப் பாதி கொன்றைக்
கொத்துடன் முடிக்க வல்லார் கோலறை யடைக்க லுற்றார். (௫௬)

பேர்ப்பர்மண் கூடை பெய்வர் பிறைமுடி மேற்சும் மாடு
சேர்ப்பர்பின் சுமந்து வைகைத் திண்கரை சொரிந்து மீள்வர்

வேர்ப்பர்மெய் யிளைப்பார் போல மென்றுபிட் டிரத நாவிற்
பார்ப்பரவ் வன்னை தன்மேற் பரிந்தருட் பார்வை செய்வார். ()

பிட்டுகன் றென்று கூறிப் பிறைமுடி யசைப்பார் வேட
னிட்டமென் றசையிற் சால விசனுக் காமி தென்பார்
கொட்டுடன் கவிழ்த்த கூடை கொண்டுநின் றாடல் செய்வார்
வெட்டிமண் குவிப்பா ரோடி விரைந்தடிப் பாய்ந்து மீள்வார். ()

பரிவுடை மனத்தி னாளும் பசமர்கஞ் செய்தி கண்டு
கரையினை யடைத்தல் வேண்டு மென்றுதன் கருமங் கூறு
ளாளுடை வழுதி தூதர் காண்பரோ ஓறுகண் செய்வா
ரிருவினை யுடையேன் மற்றிங் கென்செய்வே னெனவி னைந்தாள்.

மற்றவ னிலைமை வெள்ளி மன்றுணின் றாடு கின்ற
கொற்றவ னறிந்து பின்னுங் கூடைமண் கரைமேற் கொட்டி
யுற்றவிக் கரையை யன்னே யொல்லையி னடைப்ப னின்னே
சற்றிதற் கிரங்கா தேகுன் றகவுடை மனையி லென்றார். (௪௦)

நீறணி புனித மேனி நின்மலன் விடுப்ப வேகித்
தோற்றிரை முகத்தி னூடன் றென்மனை புகுது மெல்லைக்
கூறருந் தவத்தின் மிக்காள் கோலறை யடைப்ப வஞ்சி
மாறிடு திரைக்கை தன்னாற் றொழுதனள் வைகை மங்கை. (௪௧)

சிறந்தமண் கூடை வேணித் திருமுடிக் கொட்டை யாக
நிறந்திகழ் கொன்றை நீழ னிறைமண லணைய தாக
வுறுந்தொழின் முயற்சி யாலே யுயங்கிமெய் யிளைத்தார் போல
மறைந்தால கெங்கு மான வள்ளலார் பள்ளி கொண்டார். (௪௨)

ஆங்கவர் துயிலு மெல்லை யருட்பெரு வாழ்வின் மிக்கா
ரோங்கிய கருமஞ் செய்வா ராகியொண் பிரம்பு தாங்கிப்
பாங்குநின் றவரை நாடிப் பகிர்ந்தமைகா லறையி னுள்ள
தீங்குநன் குணர்வீ ரென்னச் சென்றகன் கரையிற் சேர்ந்தார். ()

நன்குற வடைத்தல் செய்தா ரியாவரு மெனநயந்து
சங்கர னடைக்கு நீடு தடங்கரை யவர்க ளெய்தி
யெங்கணு முயர்ந்து தாழ்ந்த திவ்விடம் யார்க்கு நேர்ந்த
பங்கிது மொழிமி னென்ன நின்றவ ரிவைப கர்ந்தார். (௪௪)

பெருவள நீடு கூடற் பிட்டுவிற் றுணவு கொள்வா
ளொருமுது மடந்தைக் காளா பொருவன்வந் திங்க னெய்தி

பிருநில மகழ்ந்து கூடை யுட்சொரிந் திரங்கி நிற்பன்
சிரமிசை யெடுப்பான் மீள்வன் சிந்துவ னருதல் செய்வான். ()

பாடுவ னுடல் செய்வன் பையவோர் கூடை மண்ணை
நீடுதிண் கரையி லேறச் சொரிகுவ னெடிது நிற்ப
னோடுவ னோடி மீள்வ னொருகைமண் கரையி லேறப்
போடுவன் போக வென்னில் வருவன்வா வென்னிற் போவன்.()

பிட்டினை நுகர்வ னையா பெரிதுரன் றென்று கையைக்
கொட்டுவன் செய்கை காணி லரசிளங் குமர னொப்பா
னெட்டலர்க் கொன்றை நீழ னெடுந்துயில் கொள்கின் றுனங்
கட்டுரை சற்றுங் கேளா னவன்றனைக் காண்மி னென்றார். (சஎ)

என்றலு மவனை யிங்கே கொணர்மினென் றவரு ணின்ற
வன்றிற லொருவன் கூற வாரியன் வல்லை யோடிச்
சென்றலு ஞான யோகச் செழுந்துயி லொழிந்து மூன்று
துன்றிய புரங்கள் செற்றார் துண்ணென விழித்தெ ழுந்தார். ()

விழித்தலுங் கடிது சென்ற வாரியன் வெருவ நோக்கி
மொழிக்கனல் சிந்தி யந்த முன்னவன் றன்னை யெய்த
வழைத்தலும் வருதல் செய்யா தஞ்சிநின் றிரங்கல் கண்டு
பழித்தவர் செங்கை பற்றி யீர்த்தனன் பரிவி லாதான். (சகூ)

ஆங்கவன் கடிதிற் றள்ளி யண்ணலை யெண்ணி லாத
தீங்கினன் முன்னர்க் கொண்டு சேறலும் வெருட்சி யெய்திப்
பாங்குநின் றவரு ணின்ற பாவியைப் பாவி நோக்கி
யிங்குறிவங் குருதி சோர வடித்திடிங் கிவனை யென்றான். (ருo)

கடுத்தசொல் வன்க ணாளன் கதத்துடன் மாறு கையி [கை
லெடுத்தனன் முனிவர் விண்ணோ ரெடுத்தனர் தொழுது செங்
யடித்தள னடித்த போதி லன்புடை யரிவை பாகங்
கொடுத்திலர் துணுக்க மெய்த மறைந்தனர் குறைவி லாதார்.(ருக)

வேறு.

தார்மேனின் றிலங்குபுய வழுதி மேலுந் தன்மனைமங் கையர்மேலு மமைச்சர் மேலு, மார்மேலுஞ் சென்றுபொருஞ் சேனை மேலு மயன்மேலு மான்மேலு மறவோர் மேலுந், தேர்மேல்வெம் பகன்மேலு மதியின் மேலுஞ் சிறந்துளவிந் திரன்மேலுந் தேவர் மேலும், பார்மேலுங் கடன்மேலு மரங்கண் மேலும் பட்டதான் மெய்யிலடி பட்ட போதே. (ருஉ)

தந்தமுரு வொழிந்துபிறி தருவ் மெய்நிச் சதுர்முகனுஞ் சங்காழி தரித்த மாலு, மந்தமுத றெரிவரிதாய் வெளியே நின்ற வண்ணலார் வடிவிலடி பட்ட போதி, லெந்தவுல கங்களினு மிருந்துளோர்க ளெம்முடலி லடியுறைத்த தென்று கூற, முந்தியெழும் பன்மொழிக ளுகாந்த வெல்லை மோகரிக்கு மெழுகடலின் முழக்கம் போன்ற. (௫௩)

மாயையெனுங் கரும்பெரிய புனன்மேன் மொக்குள் வண்ணமெனு மெண்ணிலா வண்டத் துள்ளு, மேயவகை யெண்பத்து நான்கு நூறு யிரமான பலயோனி யெவற்றி னுள்ளு, மாயவுயிர்க் குயிராகி நிற்குந் தன்மை யவனிதயத் தஞ்ஞான மறிந்து பாதச், சேயமலர் வழுத்து தற்கோ கூலியாளாய்ச் சென்றுமுடி மண்சுமந்தார் தில்லை நாதர். (௫௪)

வேறு.

மையணையுந் திருமிடற்றார் மெய்யிலடி வாதவூ
ரையருடம் பினுங்கடிது படுதலுமே யயர்வெய்தி
யுய்யவெனை யாட்கொள்வா னுவந்தொருவர்க் காளாகி
மெய்யரெழுந் தருளினரோ வென்றென்று மிகநொந்து. (௫௫)

தம்பெருமை யறியாத தம்மிறைவர் தமக்கிரங்கிக்
கம்பிதமுங் கண்ணீரும் வரக்கவற்சி யுறும்போதில்
வெம்பிறவி தொலைத்தார்முன் ஞரியர்கள் விரைந்தோடி
யும்பர்பிரான் றிருவிளையாட் டெல்லாமங் குரைத்தார்கள். (௫௬)

வேட்டிருகும் பெருங்காதல் வித்தகரித் தன்மையெலாங்
கேட்டுமனந் தளர்ந்துமிகக் கிளர்ந்துவிழிப் புனல்பெருக
வாட்டிகழுஞ் சடையண்ணன் மண்சுமந்தவிடங் கொடுபோய்க்
காட்டுமென மொழிந்தவரோ டவ்விடநேர் கடிதெய்தி. (௫௭)

அழுங்கியரும் பெருநாகி லடியேனும் விழாம
லெழுந்தருளும் பெரியோனே யெங்கணுளா யென்றென்று
தொழுங்கரமுங் கண்ணீருந் துளங்கியமெய்ப் புளகமுமாய்
விழுந்துபுரண் டிவ்வாறு புலம்பினர்மெய் யன்பாளர். (௫௮)

நீறுபடும் பொன்மேனி நின்மலனே நெடுங்கங்கை
யாறுபடுஞ் சடைமுடியா யடியவர்கட் கெளியானே
மாறுபடும் புரமெரித்தாய் மாறுபடும் போதுடலிற்
கூறுபடுஞ் சிவஞானக் கொப்பினுளங் குழையாதோ. (௫௯)

கொங்கையாள் மணிமார்பிற் குறியிடுமவ் விறுடைய
மங்கையாள் பெருமானை மண்சுமக்க மதித்தாளோ
கங்கையா ளலைக்கரத்தாற் கரைத்திலளோ புள்ளுருவாம்
பங்கையாச னனறியாப் பணிமுடியென் றறியாளோ. (௩௦)

பிரமனுடன் றிருமாலும் பிறப்பகலப் பலகாலும்
பரிவினுடன் றருமலரோ பத்தரிடும் பச்சிலையோ
புரிதருசெஞ் சடையோநற் புதுமதியோ வாயிரவாய்
வரியரவின் பலபடமோ மண்சுமக்குஞ் சும்மாடு. (௩௧)

கலையறியும் புகழ்வைகைக் கரைதிருவம் பலமாக
வலையெறியும் புனலோசை யந்தரதுந் துபியாகத்
தலைவனடங் கண்டார்க ளரவமெனுந் தவமுனியுங்
கொலைதவிரும் புலியென்னுங் குலமுனியு மானாரோ. (௩௨)

மீனேறுங் கொடித்தென்னன் விழிக்கேற விரைதுரகந்
தானேறு வதுகண்டு தருங்கலைபொற் செண்டேறத்
தேனேறு மலர்க்கொன்றைத் திருமுடிமேன் மண்ணேற
யானேறுஞ் சிவபதமு மெனக்கேற வின்றாது. (௩௩)

பொன்னுலகத் துள்ளோரும் புரந்தரனுந் திருமாலு
மன்னுமறைக் குரியோனும் வழியடிமைத் தொழில்செய்ய
வன்னைதனக் காளாகி யணிவைகை யடைத்தடியுண்
டென்னையருட் பணிகொள்ள விசைந்தனையோ விறையோனே.

கட்டுமரைத் துணிச்சிரைக் கச்சையுமத் திருத்தோளிற்
கொட்டுமுடித் தலைமீது கவிழ்த்ததொரு கூடையுமாய்ப்
பிட்டிடுநற் றவமுடையாள் பின்புவருந் திருக்கோல
மிட்டமுறத் தொழும்படிநான் கண்டிலனே யிறையோனே. (௩௫)

தாரூருஞ் சடைமுடியாய் தவம்பெரிது முயன்றவர்க
ணீரூரும் புகழ்வைகை நெடுங்கரைமே னின்றாரோ
சீரூருங் கனகமுடித் தென்னவனே மதுரையெனும்
பேரூரி விருப்பவரோ பிட்டமுதிட் டருள்வாளோ. (௩௬)

பொன்மௌலித் தலைமீது புண்ணியர்மண் சுமந்தேறுந்
தொன்மலியுங் கோலறையுங் குளிர்வைகைப் பேராறுங்
கன்மமெனும் பகைநீங்கக் கண்ணுதல்வெம் பரியேறுந்
தென்மதுரை மூதூரு மல்லவோ சிவலோகம். (௩௭)

இன்னவகை யன்புடையா ரிரக்கினரா யிடை..வைகைத்
துன்னுதிரைப் பேராறுந் தொலைபவடிந் ததுபின்னர்த்
தென்னவனுஞ் சிவன்செயலா மெனத்தெளிந்து வாதவூர்
மன்னவர்தம் பால்வந்து வணங்கி யிது கூறுவான். (௬௮)

அந்தரர்தம் பதியினிழிந் தருள்புனைமாத் தியர்குலத்து
வந்தருளித் தமியேற்கு மந்திரியாய் மகிழ்வெய்தி
யெந்தைவயப் பரியேறல் காட்டியெனக் கொழியாத
பந்தமறத் திருவுள்ளம் பற்றினைநற் றவத்தோனே. (௬௯)

கருமாளத் திருமேனி காட்டினனென் றுணராமற்
றிருபாலும் பரவரியான் றேவருடன் பரியேறு
மருமாயச் சூழலினு லழுக்காடை யண்டர்தொழும்
பெருமானைக் களித்தேனென் பிழைசெய்தேன் பெரியோனே. ()

அப்பணிசெஞ் சடையானை யரும்பரிமே லாளாக்கு [டிச்
மெய்ப்பொருளென் றுணராமல் வெய்யவினைப் பொருள்வேண்
செப்பருமித் தறுகண்மை செய்வித்தேன் சிறுமையுளே
னெப்பிழையும் பொறுத்தருளா யானரகிற் புகுதாமல். (௭௧)

தூநாக மணிக்கபிரான் றுங்கமிகும் பரியேறிப்
பூநாறுஞ் சடைமேன்மண் சுமந்தபுகழ் போதாதோ
யானுனு நின்பணியே செய்தொழுக விவ்வுலகந்
தானாள வேண்டுமினி யென்றிரந்தான் றமிழ்மாறன். (௭௨)

வேறு

வன்றிறன் மன்ன னிவ்வா றிரத்தலும் வாத வூரர்
தென்றிசை புரக்கு நீதித் தென்னவன் றன்னை நோக்கிப்
பின்றிகழ் சடையோன் மன்னும் பெருந்துறை நகரி லேக
வின்றெனை விடுப்ப தேமற் றிவ்வுல களிப்ப தென்றார். (௭௩)

தென்புலத் தலைவன் றானுஞ் சிந்தையி னொந்து முன்னே
னன்பருக் கரசர் வாழ்வி லாசையிங் குளதோ வென்று
மென்பதத் திறைஞ்சி யையா வேண்டிய செய்க வென்று
தன்புகழ்க் கூடன் மூதூர் புகுந்தனன் றானை சூழ. (௭௪)

சற்றவத் தொழில்செய் யாத தானைமன் போன பின்ன
ரற்றவர்க் கற்ற சோதி யருட்பெரு வாழ்வு வேண்டிக்
கொற்றவர்க் குற்றகோலங் குறையென நீத்து மேலா
நற்றவக் கோலங் கொண்டார் நம்பனுக் கன்பு மிக்கார். (௭௫)

அத்தனை யால வாயி லண்ணலை யிறைஞ்சி யந்த
பைத்திகழ் சோலை நீடு மதுரையம் பதியை நீங்கி
வித்தகர் தம்மை யாண்ட மேனிகண் டிறைஞ்ச வேண்டும்
பித்தினர் கடிது சென்றார் பெருந்துறை பொருந்த வெண்ணி. ()

இடைகெட வைத்த பாத வித்தக ருரை நோக்கி
நடையிடு மெல்லை தன்னி னன்மன விரைவுங் காற்றுங்
கடைபடு கன்றை நாடுங் கபிலையுந் ததும்பி நின்று
மடையினை யுடைக்கு நீரு மாயினர் வாத வூரார். (எஎ)

கண்ணுழை யாத கானும் பதிகளுங் கடிது நீங்கி
பெண்ணறு முனிவர் மேவு மெழிற்பெருந் துறையி லெய்திப்
புண்ணிய வினத்தர் சூழ முன்புபோ லிருந்த போதில்
விண்ணவ ரதிபன் பொற்றாள் வீழ்ந்திது தாழ்ந்து சொல்வார். ()

நீண்டுதற் கரிய மார்பிற் சேயிழை தனத்தி னாலு
மீண்டொரு மாற்றி னாலு மெய்திப தழும்ப போற்றி
வேண்டிய வடிவ மாகி வெம்பரி மேல்கொண் டெம்மை
யாண்டருள் செய்ய வந்த வண்ணலே போற்றி போற்றி. (எசு)

அண்டருக் கரியாய் போற்றி யடியவர்க் கெளியாய் போற்றி
வண்டமிழ்ப் பாண்டி நாடு வாழமண் சுமந்தாய் போற்றி
கண்டனக் கினிய மேனி காட்டியென் சென்னி மீது
முண்டகத் திருத்தாள் வைத்த முத்தனே போற்றி போற்றி. ()

போற்றியென் றின்ன வாறு புகன்றவர் முடிமேற் செங்கை
யேற்றியங் கினிய கூறி யெழுகென வெழுந்த பின்னர்
நீற்றையும் புனைந்து ஞான நிறையருட் பார்வை நல்கி
வீற்றிருந் தன்பர் கூட்டம் விளங்கினர் களங்க மில்லார் (அக)

அந்தமு முதலு மில்லா ரடியவர் தம்மை நாடி
வந்துள கருமமெல்லா முடித்தன மகிழ்ச்சி கூர
நந்திகழ் வடிவங் காண வேண்டிநற் கயிலை யுள்ளார்
சிந்தனை செய்தார் வல்லே யாண்டுநாஞ் சேறல் வேண்டும். (அ௨)

வாழ்ந்திரு மின்பின் யாமு மேகுவ மென்ன வந்து
சூழ்ந்தரு ளுருவா மன்பர் தோத்திரம் பலவுஞ் செய்து
தாழ்ந்தெதி ரிறைஞ்சி யையா தரிப்பரி தென்று மண்மேல்
வீழ்ந்தயர்ந் தழுதா ரெம்மை விடுதியோ வென்று நொந்தார். ()

பரிந்தழு மடியார் தம்மேற் பரமனு மன்பு கூர்ந்து
வருந்துவ தொழிமி னிந்த மணமலி குருந்த நீழற்
பொருந்திய தெய்வ பீடம் பொலிவொடு குயிற்றி மீதே
திருந்திய மறையுந் தேடு நம்பத மாகச் செய்து. (௮௪)

தாங்கரு மரந்தை நீங்கி யாமெனுந் தன்மை கண்டு
நீங்கரு மன்பி னாலே நித்தலு நயந்தி றைஞ்சி
யீங்கருண் மனத்த ரெல்லா மமர்ந்திரு மொருநா ளிந்தத்
தீங்ககல் பொய்கை யூடு செழுந்தழல் வந்து தோன்றும். (௮௫)

எழுந்தழல் விளைந்த போதில் யாவருந் தடத்தி னூடு
விழுந்துபின் னெய்தி நம்பால் விடுகநுங் கவற்சி யென்று
தொழுந்தக வியற்றுந் தொண்டர் சூழ்ந்துபின் செல்ல மெல்லச்
செழுந்திருக் கயிலை நாடிச் சென்றனர் தில்லை நாதர். (௮௬)

நீங்கரு மன்ப ரெல்லா நில்லுமி னென்று கூற
வாங்கவ ரிறைஞ்சி யெந்நா ளையநிற் காண்ப தென்று
தாங்கரு மயக்க மெய்தித் தாயகன் மகவு போலப்
பூங்கழல் வணங்கி நின்றார் போயினர் மாயை வல்லார். (௮௭)

இங்கிவர் நின்ற பின்னு மின்னருள் வாத வூரர்
தங்கிளை வாழ வந்த தலைவர்பின் சென்ற போதிற்
பொங்கிள முலையாள் பாகர் புரிந்திவர் வரவு காணா
வங்கொரு கொன்றை நீழ லிருந்தன ரரந்தை நீக்க. (௮௮)

தன்புடைக் கவடு கொண்டோர் தடங்கிரி நிரந்த மாலை
பொன்படைத் தனைய கொன்றை பொலிவுற விருந்த போதின்
மென்பதத் திறைஞ்சிக் கண்ணீர் விழவிழத் தொழுது நிற்கு
மன்பரைப் பரிவா லைய ரருகுவைத் தருளிச் செய்வார். (௮௯)

அவ்விய மில்லார் தங்கட் கருடர முன்னு மன்னுந்
திவ்விய தலமா மிந்தச் சிறந்துள குருந்த நீழ
லெவ்வுல கெங்கு முள்ளே மாயினு மிங்கு ளோர்கள்
வெவ்வினை யகற்றி யாள வேண்டியீண் டுறைவோ மென்றும். ()

பொங்கொளிச் சுழனை யூடு புலம்பிசைக் குறியே யான
மங்கலச் சங்க மல்லால் வாய்ந்த பல்லியங்கள் யாவு
மிங்கெமக் காகா வோசை யடங்கிட மாத லாலு
நங்குலக் கவரி காண கடநவி லுதவி னாலும். (௯௧)

ஒழுங்குட னின்ன வாறிங் குணர்ந்துநற் குருந்த நீழற்
செழுந்தவக் குழுவி னீயு நங்கழல் சேவை செய்தே
யெழுங்கனன் மடுவிற் காணில் யாவரு மதனிற் சென்று
விழும்பொழு துடன்வீ ழாம லவ்வுழை விரைவி னீங்கி. (கூஉ)

உத்தர கோச மங்கை யென்னுநம் மூரிற் சென்று
சித்தியங் கெவையு மெய்தித் தெய்விக லிங்க மேனி
வைத்தநம் பதிக டம்மி லிவைபிவை வணங்கி லங்கே
யித்திகழ் வடிவே காண்டி காட்டுது மென நவின்றே. (கூ௩)

இந்நகர் வணங்கி நீங்கி யெழுங்கழுக் குன்ற மென்னு
மந்நெடும் பதியி றைஞ்சி யாண்டுநின் றீண்டுப் போந்து
பொன்னினம் பலத்தி லெய்திப் புத்தரை வாதில் வென்ற
பின்னரெம் பதமே யான பெரும்பதம் பெறுதி யென்றார். (கூச)

மன்னுமன் புடையார் தெய்வ வாசகம் புகலு மாறும்
பன்னகம் புனைவோன் மேவும் பதிபல வணங்கு மாறும்
பொன்னினம் பலத்தி லெய்திப் புத்தரை வென்று மன்றன்
றன்னருங் கமல பாதஞ் சார்தலும் பகர்த லுற்றாம். (கூரு)

மண்சுமந்தசருக்கம் முற்றிற்று.

ஆ. திருவிருத்தம் ௩௯௪.

திருவம்பலச்சருக்கம்.

வாந்தா விருந்தார் தம்மை வாதவூ ரிறைவர் போற்றிப்
பெருந்துறை நகரி லன்றிப் பிஞ்ஞகா புலியூர் மன்றிற்
பொருந்துவை முத்தி யென்று புகன்றதிங் கெவனோ வென்னத்
திருந்திய தவத்தாய் கேட்டி யென்றவர் செப்ப லுற்றார். (க)

இத்தலத் திடையே கிட மெடுத்துள விடத்தி லன்றி
வைத்துள விட்டதே யந்த வேட்டுவன் வடிவங் கொள்ளும்
வித்தக வுனக்கிக் கன்பான் மெய்யுணர் வுரைத்தே மேன்மை
யொத்திடுஞ் சிவானு பூதி முத்தியம் பலத்தி லுண்டாம். (உ)

இடம்படு முடம்பின் மூலத் தெழுந்தநற் சுழுனை நாடி
யுடன்கிள ரொளியே யாகி யொளியிலஞ் செழுத்து மொன்றாய்

நெடுங்குழ லோசை யாகி நிலவுமவ் வோசை போயங்
கடங்கிய விடமே யென்று மாடமம் பலம தாகும். (௩)

எண்டரும் பூத மைந்து மெய்திய நாடி மூன்று
மண்டல மூன்று மாகி மன்னிய புணர்ப்பி னாலே
பிண்டமு மண்ட மாகும் பிரமனோ டைவ ராகக்
கண்டவர் நின்ற வாறு மிரண்டினுங் காண லாமே. (௪)

ஆதலா லிந்த வண்டத் தறிவரும் பொருளா மென்றுந்
தீதிலா மூல நாடிற் றிகழ்சிவ லிங்க மேனி
மீதிலா மந்த நாத வெளியின்மே லொளிமன் றக்குக்
காதலான் மடவாள் காணக் கருத்துற திருத்தஞ் செய்வோம். ()

அந்தகன் னடமே தென்னி லைந்தொழி னிகழ்த்த லாகும்
பந்தம தகற்று மிந்தப் படிவமு மதுவே யாகும்
வந்துல கத்தில் யாருங் காண்பரேல் வழுவா முத்தி
தந்தரு ளளிக்குந் தெய்வ தலமுமத் தலமே கண்டாய். (௬)

தாவரும் பணில நேமி தரிப்பவர் பிரம ரென்போர்
யாவரும் புலிபாம் பென்னு மிருவரும் புரத்தி னுள்ளார்
மூவருந் தெய்வ மூவா யிரவரு முனிவர் தாமுந்
தேவருந் தொழுது போற்று மெல்லையத் தில்லை மூதூர். (௭)

மற்றிவை தெளிவா மென்று பணிந்தெதிர் வணங்கி நிற்பார்
நெற்றியி னீறு சாத்தி நிற்றியென் றகல நில்லார்
சற்றிடஞ் சென்றார் பின்னு மிங்கிவர் தன்மை கண்டு
கற்றையஞ் சடையார் நின்று கண்ணருள் செய்து போந்து. (௮)

கண்ணெதிர் நடக்கு மாறு கண்டுளங் களித்து நிற்கும்
புண்ணியர் காண முன்னர் மறைந்தவர் புலியூ ரையர்
துண்ணென விரக்க மெய்தித் தொழுதுகை தலைமேற் கொண்டு
நண்ணரு மன்பர் கூட்ட நணுகினர் வாத வூரர். (௯)

அருந்தவ மகலா நெஞ்சத் தன்பருந் தாமு மந்தத்
திருந்திய குருந்தின் கீழோர் தெய்வபீ டிகையுஞ் செய்து
வரந்தரு செய்ய பாத மலர்வருக் திறைஞ்சி யாங்கே
யிருந்தன ரிருந்த நாளி லெய்திய தியம்ப லுற்றாம். (௧௦)

வெண்பிறை முடித்த வேணி விண்ணவ ரன்பி லாத
பண்பின ரெனினுந் தம்மைப் பாடினர்க் கிரங்கு வாரென்

றெண்பெறு நமச்சி வாய வாழ்கவென் றெடுத்து நாதன்
வண்பதம் புகழ்ந்து ஞான வாசகம் புகல லுற்றார். (கக)

சொற்பதங் கடந்து நின்ற சோதிவந் தருளை நல்கு
மற்புத மறியே னென்று மதிசயங் கண்டா மென்று [றுந்
மெற்பொலி சடையாய் நெஞ்சங் குழைத்தனை யென்னை யென்
சிற்பரன் றனது பாதஞ் சென்னியின் மன்னு மென்றும். (கஉ)

ஐயனே நின்னைக் காண வாசைப்பட் டேனு னென்று
முய்கிலேன் வாழே னென்று முனக்கடைக் கலமே யென்றுஞ்
செய்யுமா றறியே னந்தோ செத்திலே னென்றும் பொய்யர்
பொய்யனே நின்பொற் பாதம் புணருநா ளெந்நா ளென்றும். ()

ஆதரித் தழைக்கி லிங்கே யெதெந்துவென் றருளா யென்றும்
போதமிக் குடைய பாட லிவையிவை புகன்ற பின்னர்
பாதிரத் தெவரும் போற்ற வருந்திரு வார்த்தை யெண்ணந்
தீதறச் சிறந்த வெண்பாத் திகழெழு நான்கு மோதி. (கச)

இயல்புடன் பொழியும் பள்ளி யெழுச்சியே சறவு நெஞ்சத்
தயர்வற வுரைக்கு மின்னே ரனையபூங் கழல்க ளென்று
முயிருணி யெனுநற் செய்யுள் பிரார்த்தனை யோங்கு நீதி
வியனெடுங் கூடற் பாண்டி விருத்தமெய்த் தமிழுங் கூறி. (கரு)

வேறு.

மருவுந் தொண்ட ருடன்கூடி வைகிச் சிலநாட் செல்லமுதற்
பாமன் சொல்லும் படியேபின் பயிலும் பொய்கைத் தழல்கண்டு
கருதுந் திருவஞ் செழுத்தோதிக் காணக் கிளருங் கனன்மீது
விரவும் பேரன் புடையார்க ளெல்லாஞ் சென்று வீழ்ந்தார்கள்.

வீழ்ந்த போதிம புலியூரர் விடைமே லேறிக் கௌரியுடன், சூழ்ந்தங் கிமையோர் மலர்சிந்தித் தொழவிண் ணிடையே தோன்றுதலு, மாழ்ந்த தடத்துட் கனன்மூழ்கு மன்ப ரடங்கத் துயர்நீங்கி, வாழ்ந்து வணங்கிக் கணநாத வடிவாய்த் திருமுன் வந்தார்கள். (கஎ)

துரியத் தலையிற் பயில்வாருந் தொழுதங் கெழுவார் முகநாடி
யொருசற் றகலா தமர்நீரிங் கொழியத் தனிநா மெய்தியதங்
கரையிற் றிரைபோய் விழவீசுங் கழுநீர் வாசங் கமழ்வாவி
யெரியிற் புகுவீ ரென்றதுவும் யாதோ வெனினிங் கிதுவாகும்.

வேறு.

உத்தம னென்னுந் திருவாத வூரனை மன்னும் புலியூரிற்
புத்தரை வெல்லும் படிநாமிப் புவிமிசை வைத்தோம் யாமேயிற்
சித்த மயர்ந்தே துயர்கூருஞ் செய்திய துமென் பதுதோரா
வித்தல மீதே சிலநாளிங் கெம்முடன் வாரா திருமென்றோம். ()

மலமகல் பவரும் புவிமீதே மானுட வடிவந் தனையெய்திச்
சிலபக லெனினும் பயில்காலைச் சேர்தரு மலவா தனையென்றே
பலமலர் கமழுந் தடமீதிற் பாவரு ஞான வனல்சேர்வித்
திலதென நீடுஞ் சடம்வேவித் திவ்வுட லீந்தோ மிந்நாளில். ()

என்று விளம்பிக் கணநாத ரெங்கணு மல்கப் புலியூரின்
மன்று விளங்கப் பயில்வாரும் வானின் மறைந்தா ரவ்வெல்லைத்
தன்றிய ஞானச் சிவநாமச் சொற்றமிழ் வல்லார் வேறாகச்
சென்றொரு கொன்றைச் செழுநீழற் றிகழ விருந்தார் சிவயோகம்

அன்ப ரழற்கே புகுமாறு மையர் விடைக்கே வருமாறு
முன்பு தமக்கா முருவெய்து முன்னவ னற்றா டொழுமாறும்
பொன்பொது விற்கே யன்பாளர் புகுவது மெல்லா மொருகாலத்
தின்புறு மெய்ப்போ தகயோகத் தியல்பொடு கண்டா ரென்
செய்தார். (௨௨)

செங்கை குவித்தார் விழிநீரைச் சிந்தின ரெந்தாய் வந்தாய்
பின், னெங்க ளொளித்தா யெனயாலுற் றெய்தினர் பொய்கைக்
கரைமீதே, கங்கை முடித்தார் விடையேறிக் கண்ணுற நண்ணுந்
தலமோவென், றங்க ணிலத்தே போய்வீழ்வுற் றழுதழு தந்தோ
வென வைந்தார். (௨௩)

வேறு.

அன்னை நிகர்ப்பீ ரென்னை யொழித்தே யன்பாளர்
பொன்னடி பெற்றே பொய்கை யழற்கே புகலாமோ
பின்னுரு வத்தீர் நும்மருள் கூடா வினையேனுக்
கின்ன லளித்தீ ரெங்ஙனொளித்தீ ரெனநொந்தார். (௨௪)

வேறு.

அந்நிலை தெளிந்து பொய்கை யகன்றுயர் குருந்த நீழற்
பன்னரு மறைகள் காணாப் பதமலர் பற்றி வீழ்ந்து
மன்னிய நிலத்தி னுள்ளார் வல்வினைப் பிறவி மாள
வின்னருட் சதக மெய்தா னருப்பியென் றெடுத்துச் சொன்னார்.

இத்திறங் கூறி யாங்கே புலம்பிநின் றிரக்கு மெல்லை
நித்தனன் றுரைத்த நீர்மை நெஞ்சினு ணினைந்து பின்ன
ரத்தலத் திறைஞ்சி யெங்கோ னருட்பெரு விடைபெற் றேகி
யுத்தர கோச மங்கை யூரினி னெல்லை புக்கார். (௨௬)

சடையவர் கோயி லெய்தித் தம்மைவந் தடிமை கொண்ட
வடிவது காணா ராகி மயங்கிவெய் துயிர்த்து வீழ்ந்து
விடுதிகொ லென்னை யென்று நீத்தல்வின் ணப்ப மென்னுந்
தொடைகெழு பாட லோதக் காட்டினர் தொல்லை மேனி. (௨௭)

கன்னலை யமுதை யங்கே கண்டுகொண் டிறைஞ்சிச் சின்னா
ளங்ஙக ரிருந்து தங்கோ னருண்மொழிப் படியே சென்று
தன்னிக ரில்லாத் தெய்வத் தலம்பல வணங்கி நீங்கிச்
சென்னிநன் னாட்டி லெய்தித் திருவிடை மருதூர் சேர்ந்தார். ()

அப்பதி தொழுத பின்ன ரன்புட னாரூ ரெய்திச்
செப்பரு மலர்த்தாள் போற்றித் திகழ்திருப் புலம்ப லோதி
யெய்ப்பற விறைஞ்சி யண்ணா வியம்பிய பதிக மெல்லாந்
தப்பற வணங்கி நீங்கித் தடமதிற் புகலி சார்ந்தார். (௨௯)

குன்றென வயங்கு கோயிற் கோபுர வாயி லீங்கிச்
சென்றுயர் கயிலை யான செய்திகண் டிறைஞ்சு மெல்லை
மன்றிடை நடித்த பாத மலரடி பிடித்துக் கொண்டு
பின்றிகழ் சடையோன் முன்னர்ப் பிடித்தபத் தருளிச் செய்தார்.

தொல்வினைப் பகைமை யுள்ளார் யாவருந் தொழுதா லிங்கு
வெல்வரப் பகையை யென்று விருப்புடன் சிலநாள் வைகி
மல்குமத் தலத்தை நீங்கி வண்கழுக் குன்றி லன்பாற்
செல்வதற் கிசைந்து தில்லைத் திசைகுறித் திறைஞ்சி யேகி. (௩௧)

வேறு.

உத்தர நெடுந்திசையி லேகியொளி குன்று
முத்தநதி சூழுமுது குன்றினை வணங்கி
யத்தலை மகன்றுய ரருட்டுறையி தென்றே
மெய்த்தவர்க ளெண்ணியுறை வெண்ணெயை யடைந்தார்.

அங்ஙகர் வணங்கியபி னன்புட னகன்றே
நன்னர்வதி சென்றுநடு நாடுமுயர் காடுங்
கொன்னிய மடங்கலுறை குன்றமு மிகந்தே
மன்னுமரு ணாபுரி மருங்கணைய வந்தார். (௩௩)

மாடமொடு கோபுரமு மன்னுமணி முத்தஞ்
சூடுமதி லும்பெரிய தோரண முகப்பு
நீடுகமு காடவி நெருங்கியுள தண்கா
வூடுயர்தல் கண்டுவகை கொண்டுதொழு தய்ந்தார். (௩௪)

அன்றிருவர் தேடவழ லானதொரு வெற்பாய்
நின்றவடி வோமன நிறைந்தபெரு வாழ்வோ
வென்றுமலை யண்ணலை யிறைஞ்சியருள் கொண்டே
சென்றருணை யாகிய செழும்பதி புகுந்தார். (௩௫)

வேறு.

சோலையு மதிலும் பல்பூந் தோரண மறுகுந் தெய்வ
சாலைகள் பலவு நீங்கிச் சந்நிதி மறுகிற் சென்று
மாலையும் பாம்புந் திங்கண் மத்தமு முடியில் வைத்தோ
னாலைய மிறைஞ்சிக் கண்டார் தம்மையன் றாண்ட மேனி. (௩௬)

மாலுடன் பிரமன் றேவர் வந்தனைக் கடிமை யென்றென்
றேவிடும் பொழுதி லால முண்டிருள் கண்ட போற்றி
மேவிடும் பவநோய் தீர விளைவர் மண்ணோர் பச்சைப்
பாலுடன் கலந்துட் கொள்ளும் பனிமலை மருந்தே போற்றி. ()

நெடியவன் கேழ லாகி நீணில மகழ்ந்துங் காணா
வடிகளென் றலைமேல் வைத்த வருட்பெருங் கடலே போற்றி
படியிடம் புரக்கு மன்னை மலையெனும் பச்சை மேனிக்
கொடியிடங் கொண்ட செம்பொற் குன்றமே போற்றி போற்றி.

வென்றிடுங் கன்னி மேதிச் சென்னிவிக் கிரமன் றன்னைக்
கொன்றதன் பாவந் தீரக் குறித்திட வருள்வாய் போற்றி
யன்றுவந் தென்னை யாளு மணியண்ணா மலையாய் போற்றி
யென்றுதம் பரிவா லேத்தி யிறைஞ்சியங் குறையு நாளில். (௩௯)

மாதர்கொண் மாதரெல்லா மார்கழித் திங்க டன்னி
லாதிரை முன்னீ ரைந்தே யாகிய தினங்க டம்மின்
மேதகு மனைக டோறு மழைத்திருள் வடிவ தான
போதிவர் தம்மிற் கூடிப் புனற்றட மாடல் செய்வார். (௪௦)

அன்னவ ரியல்பு கண்டா ராங்கவர் புகன்ற தாக
மன்னிய திருவெம் பாவை வாசகம் பேசிப் பின்னர்க்
கன்னியர் பாடி யாடுங் கவின்கொளு மனைகண் டன்னோர்
பன்னிய பாட லாக வம்மனைப் பாடல் செய்தார். (௪௧)

விரவுமன் புடையா ரந்த மேதகு தலத்தை நீங்கிப்
பரிவுடன் கச்சி யேகாம் பரந்தனிற் பரனை யேத்தித்
தெரிவருங் காமக் கோட்டி சீறடி வணங்கித் தேவர்
வரநினைந் திறைஞ்சுந் தெய்வ வன்கழுக் குன்றிற் சென்றார். ()

கோட்டிதழ் கமழுங் கொன்றைச் சென்னியன் குலவு மன்பர்
சூட்டிய மலர்த்தாள் போற்றித் துணைவநின் செய்ய மேனி
காட்டினை கலங்கா வண்ண மிக்கழுக் குன்றி லென்று [ர்.
யாட்டினைப் பொழிந்து சின்னாட் பயின்றபின் பணிந்து போந்தா

அத்தல முதலா நாப்ப ணடைந்துள தலமுங் கானு
மைத்தடங் கிரியுங் காவும் வாவியு நதியு நீங்கிப்
பைத்தவெம் பாம்பொ டாடி நரியெலாம் பரிக ளாக்குஞ்
சித்தர்தென் றில்லை மூன்று காவத மென்னச் சென்றார். (சச)

வேறு.

தாமூரன் மடப்பாவையர் தோளாசையி லாளா
மாமூகரு மிட்டுண்டுயிர் வாழாதவர் தாமுந்
தீமூழ்கர வரன்மேலருள் செய்யாதவர் பலரும்
போமூர்வழி போகாதவர் புலியூர்வழி போனார். (சரு)

செல்லுஞ்சுர மிருபாலொளி திகழ்கொன்றைகள் மலரா
வெல்லொன்றிய விமையோருல கெனநின்றன வெங்கும்
புல்லுஞ்சிவ நாமத்தமிழ் போல்வண்டிசை பாடச்
சொல்லும்பொருள் வல்லார்தம கைபோன்றன தோன்றி. (சசு)

தெள்ளுஞ்சிவ ஞானஞ்சிறி தில்லார்தவ வேடங்
கொள்ளுஞ்செய லெனவொண்பலர் குலவுங்கனி செல்லாம்
பள்ளம்படர் புனல்போற்புலன் வழியேபயில் சிறியோ
ருள்ளந்தனை யொக்குந்திகழ் மைக்கொண்டொளிர் காயா. (சஎ)

பாயுங்குல மந்தித்திரள் பயிலுந்தொறு மசையா
வீயின்குழு வெழுதேனி னிறல்சேர்மலர் நாக
மாயந்திகழ் தாராகண மகல்வான்மிளிர் மதிய
மேயும்படி கிளர்பொங்கரி னிடைநின்றன வெங்கும். (சஅ)

பக்கங்கிளர் கமுகின்றிரள் பலசாமரை வீசக்
கொக்கின்றளிர் கோதும்பல குயில்காகள மூதத்
தொக்கன்பொடு விண்ணாதிபர் சொரியும்பல பொற்பூ
வொக்கும்படி மலர்சிந்தின வொண்சண்பகச் சோலை. (சகூ)

நீங்காவள மிவ்வா றுள நீள்சூக நாரந்தக்
தேங்காரளி முரல்பாதிரி தெங்கின்றிரள் வகுளங்
கோங்காசினி கொந்தார்செழு மந்தார நெருங்கும்
பூங்காவை யகன்றூர்புலி யூர்நன்னகர் கண்டார். (௫௦)

சேணொன்றிய மதிலும்பணி திகழ்கோபுர நிரையுஞ்
சோணந்தரு கும்பங்கிளர் துணைமாளிகை பலவுங்
காணுந்தொறு மெழில்செய்வது கண்டஞ்சலி கொண்டே
பூணுந்திரு வருளன்பர் புகழ்ந்தாருண் மகிழ்ந்தார். (௫௧)

வேதந்தரு மொலியுந்தொழும் விண்ணோர்தம தொலியுங்
கீதந்தரு மொலியுங்கிளர் முழவங்களி னொலியும்
போதந்தரு சிவஞானிகள் புகலாகம வொலியு
மோதுந்தமி ழொலியுங்கட லொலிசெய்தன புலியூர். (௫௨)

நிரையொன்றிய மணிமாளிகை நெடுவீதிக ளகலா
வரையொன்றிய வுயர்கோபுர மணிவாயில் புகுந்தே
யுரையொன்றிய சிவஞான முணர்த்துஞ்சிவ நன்னூற்
கரைகண்டவர் மணிமன்றெதிர் கண்டாரருள் கொண்டார். (௫௩)

பொன்னார்பொது நின்றாடிய புனிதன்றனை முடிமே
லந்நாளடி வைக்கும்பர ஞருகும்படி கண்டார்
மன்னாவுயி ரன்னாய்மணி மன்றாசா வென்றே
சொன்னார்பல காலன்பொடு தொழுதார்மிக வழுதார். (௫௪)

விண்டேயிரு கண்ணீர்விழ வீழ்ந்தின்னடி முடிமேற்
கொண்டேபி னெழுந்தன்பொடு குறையாவரு ணிறையா
வண்டேர்குழ லுமைபங்கனை வண்டில்லையு ளின்னே
கண்டேனென நற்பாடல் கருத்தார வுரைத்தார். (௫௫)

குன்றாவருண் மூலந்திகள் குறியாகிய சுடரு
மன்றாகிய வெளியூடு மகிழ்ந்தாடிய வொளியு
மொன்றாகிய வனுபூதியி லுற்றார்செய லற்றார்
நின்றாரசை வில்லாவொரு நிலையோவிய மானார். (௫௬)

மைகால்குழ லுமைபங்கினன் வழிபாடு மறந்தே
கைகாலசை விலவாயின கண்ணுஞ்சிறி திமையா
செய்காரிய மென்னோவிது தெருளாமரு ளென்னா
மெய்காவலர் பணிமன்றை விடப்போமினி யென்றார். (௫௭)

வேறு.

பூண்டருள் கொண்ட காவல் புரிபவ ருரைத்தல் கேளார்
தாண்டவ நிகழு ஞானத் தன்மையின் றொன்மை நாடிக்
காண்டரு துரியா தீதக் கழிபரத் தொளியின் மூழ்கி
நீண்டதோர் தம்ப மாகி நின்றனர் நெடிது போது. (௫௮)

போமெனப் போகா ரொன்றும் புகல்கிலர் பித்தங் கொண்டா
ராமெனக் காவ லாள ரஞ்சிநின் றழுங்கு மெல்லை
சாமுடற் குயிர்வந் தெய்துந் தன்மைபோற் குவிந்த சஞ்சத்
தேமலர்க் கரமேல் கொண்டு சிவசிவ போற்றி யென்றார். (௫௯)

முன்னவன் செம்பொன் மன்றை மும்முறை வலங்கொண் டங்கு
தன்னிக ரில்லா மூலத் தலைவனை வணங்கிப் பின்ன [த்
ரன்னையம் பிகைதன் பாத மன்புட னிறைஞ்சி யந்தப்
பொன்னவிர் கோயின் மேல்பாற் புலீச்சரஞ் சென்று சேர்ந்து.()

வரந்தர விருந்த நாதன் மலரடி வணங்கி நாகேச்
சரந்தனி லிருந்த வண்ண றன்பத மிறைஞ்சி நீங்கித்
திருந்திய மறையோர் வாழுந் தில்லையம் பலஞ்சூழ் வீதி
பொருந்துழி யமிர்த மான வாசகம் புகல லுற்றார். (௬௧)

ஆடுமிக் குலாநற் றில்லை பாண்டவன் றனைக்கொண் டென்னும்
பாடலைப் புகன்று கோயி லிருவகைப் பதிகங் கூறி
நாடுமச் சிவபு ராண மொழிந்தகல் லகவன் மூன்று
நீடுமெய்த் தமிழு மன்பா லோதினர் நீதி மிக்கார். (௬௨)

கைவளை சிலம்பச் செம்பொற் கிண்கிணி கறங்கச் சூழ்ந்து
மைவளர் குழன்மேல் வண்டு மருண்டிசை திரண்டு பாட
மெய்வியர் வரும்ப வெம்போர் விழிக்கயல் புரட்டி ஞாங்க
ரிவ்வகை நின்று சுண்ண மிடித்தனர் மடந்தை நல்லார். (௬௩)

அத்திரு வனையார் பாடல் கேட்டவ ரிசைத்த தாக
மெய்த்தமி ழதனை னன்கு மிகுதிருச் சுண்ண மோதி
மைத்திகழ் காவி னாடு வருதலு மாங்கே பொய்த
றத்தமின் முயலுங் காதற் சிறுமியர் தம்மைக் கண்டார். (௬௪)

கண்டபின் வறிது கூறுங் கசட்டுரை சிறிது மற்றெம்
மண்டலை யுரைமி னிசென் றவாவ ருரைத்த தாக [கம்
வெண்டரு திருத்தெள் ளேணந் திருவுந்தி யெழிற்றோ ணோக்
பண்டிகழ் திருப்பூ வல்லிப் பாடல்பொன் னூசல் சொன்னார். ()

ஆங்கொரு சிறுமி தன்சி ரன்னையை நோக்கிக் கூறுந்
தாங்கிசை மொழியே யாகத் தருமவை யிசைந் தோதி
ஞாங்கரின் முரனுந் தும்பி தன்னையு நயந்து நாதன்
பூங்கழல் வழுத்து கென்று புனிதர்கோத் தும்பி சொன்னார். ()

பொங்கரி னிடையே வாழும் பொற்பிளங் குயிலை கூவி
யிங்கழை யெம்பி ரானை யென்பதுங் கிளியை நோக்கித்
திங்களஞ் சடையான் பாதஞ் செப்பெனத் தசாங்க மென்னுந்
தங்கிசைத் தமிழுஞ் சொன்னார் தந்நிக ரொருவ ரில்லார். (௬௭)

மண்ணிடத் தெம்மை யாண்ட வடிவினை யன்றி மற்றோ
ரண்ணலைக் கடவு ளென்பார்க் கஞ்சுதும் வினையே மென்றும்
பண்ணுறச் சிறந்த பாடல் பகர்ந்தூற் றன்ன சாலை
யொண்ணகர்ப் புறம்பு செய்தாங் கிருந்தன ருண்மை மிக்கார். ()

பரம்பரப் பொருளா மிந்தப் பைந்தமி ழோதி வையம்
பெரும்பிறப் பகல வந்து பிறந்தவர் செய்தி யெல்லா
மிருந்தகத் தொருகுதி தோறு மியம்பிரன் மகிழ்ச்சி யெய்தி
யரும்புகழ்த் தில்லை யுள்ளா ரியாவரு மதிச யித்தார். ()

தத்துவ முடிவி லாடுந் தாண்டவந் தம்முட் கண்டு
நித்தலுஞ் சென்று மன்றி னிமலனை யிறைஞ்சி யன்பா
லித்திற மையர் தில்லை யெல்லையி லிருந்தா ரிப்பாற்
புத்தரை வாதில் வென்ற புகழினை யுரைத்தல் செய்வாம். (௭௦)

திருவம்பலச்சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆ. திருவிருத்தம் ௪௪௬.

புத்தரைவாதில்வென்றசருக்கம்.

தாழுநீடு வேணியண்ண ருள்விடாவொர் மாதவ
னுழிஞால வண்மையுண்மை யாயுநேய நெஞ்சினன்
சோழநாடு கண்டுதில்லை தொழுதபின்பு பழுதிலா
வீழநாடு தன்னைநாட வெண்ணியங்கு நண்ணினன். (௧)

கண்ணுமாதி மாதவ னலங்கொளீழ நாடனு
பண்ணரு மிருந்தவ ரடைந்துசே ரிடந்தொறு

மெண்ணிலாத காலம்வாழி தில்லைமன்ற மென்றுகூ
றுண்ணிலாவு மன்பினா லுரைக்குமா தொடங்கினான். (௨)

சென்றுசே ரிடந்தொறுஞ் சிறந்தசெம்பொ னம்பல
மென்றுகூறி வைகுநாளி னீழநாடன் முன்புபோய்
நன்றிலாத மூகர்தா நயந்திறைஞ்சி மன்னகை
ளொன்றியா முரைத்துமென் றுவந்திவ்வாறு கூறினார். (௩)

ஓற்கமில் கருத்தனா மொருத்தனிந் நகர்க்குளா
னற்கலங்க ளக்குமாலை நாளுமுன்ப கையமே
நிற்கினும் மிருக்கினு நிலாவுசெம்பொன் மன்றெனுஞ்
சொற்கிளந் துரைக்குமென்று சொல்லிமுன் வணங்கினார். (௪)

வேறு.

இன்றிங் கவனைக் கொணர்வீரென் றிசைத்தா னிருப னுங்
கவருஞ், சென்றன் புடையாய் வருகவனை யழைத்தான் றிறன்ம
ன் னவனென்ன, நன்றென் பதுவுந் தீதுமின்றி நாளும் பலியே
ற் றுண்பதொழிங், தொன்றுங் கருதா ரொடுங்கரும முளதோ
வேந்தற் கெனவுரைத்தான். (௫)

ஊரிற் பலிகொண் டுண்கினுமற் றொன்றுங்கரும மில்லெனி
னினும், பாரிற் பயில்வா ருயிர்புரத்தல் பரமா நிருபற் காதலினா
ல், வேரிற் கமழ்தா ரெம்மரசன் றன்பால் வருதல் வேண்டுமெ
னச், சீரிற் றிகழ்வேற் றூதருடன் சென்றா னென்றுந் தீமையி
லான். (௬)

முந்தும் பிடக மூன்றுணர்ந்து செயிர்நான் கொழிந்து முது
சீல, மைந்தும் புனைந்து பாரமிதை யாறைந் தடக்கு மியல்பு
டையோன், கந்தங் கெடுதன் முத்தியெனக் காட்டுங்குரவ னுட
னிருப்பச், சந்தஞ் சிறந்த புயநிருப னிருந்தான் றானை புடைசூழ.

உடுக்குந் தனிவெண் கோவணமு மொளிர்பொக் கணமு மா
த்திரையு, மெடுக்குஞ் சதங்கை நெடும்பிரம்பு மிலகுந் திலகத்
திருமுகமு, மடிக்குஞ் சிறுபுன் முறுவலுநின் றசையுஞ் சடையுங்
கண்டரசன், றிடுக்கங் கொளவந் தருகாக விருந்தான் றிருவம்
பலமென்று. (௮)

இருக்குந் தலைவன் றனைநோக்கி யின்னே திருவம் பலமெ
ன்றிங், குரைக்குந் தகைமை யெவன்கொலென வுலகாள் பவனு
க் கவனுரைப்பான், பெருக்கும் புகழாற் றிகழ்வளவன் பிரியா

விருகட் பேரருளாற், புரக்குந் திருநாட் டறந்தழைக்கும் புலியூ
ரென்ப தொன்றுளதால். (கூ)

அந்தப் பதிமுன் றில்லைவன மஃதே புவன மனைத்தினுக்கு,
முந்தக் கிளருந் தெய்வதல மதனுண்மூலத் தானமதா, மிந்தப் புவி
க்கு நாப்பணென விலங்கும் பொதுவா மிடமதனிற், சந்தத் த
னத்தா ளுமைகாணத் தலைவன் றிருத்தாண் டவம்புரியும். (க0)

மன்னுந் திறலான் மனுமைந்தன் வடிவிற் றொழுநோய் மா
ற்றிநெடும், பொன்னங் கிரிபோ லுருநல்கும் புனிதத் தடமுண்
டதின்மூழ்கி, முன்னம் புலிமேற் றவமொன்று முயலா தவரு
மைந்துதொழி, லென்னுந் திருத்தாண் டவம்புரிதல் கண்டா னுல
கி லினிப்பிறவார். (கக)

நண்ணும் பிறவி யொழித்துயிர்க்கு நலஞ்சேர் முத்தி கொடு
ப்பதற்கிங், கெண்ணுஞ் சமயக் கடவுளரில் யானே வல்ல னெனப்
பதமேல், வண்ணந் திகழ்பொற் கழலணிந்து மதுகைக் கொடியு
ங் கட்டியருட், பெண்ணாம் பிணைகண் காணநடஞ் செய்வா னந்த
ப் பெருந்தருக்கால், (க௨)

தேக்குஞ் சடில முடிக்கடவு ளிருதாள் கருதாத் தீமனமும்
வாக்குஞ் செயலுங் கொடியோரு மொருகாற் பொன்னம் பலமெ
ன்னி, லாக்கந் தருமஞ் செழுத்திருபத் தோரா யிரத்தோ டறுநூ
று, நாக்கொண் டுரைக்கு மதற்குநிக ரென்றான் குன்றா நற்புக
ழான். (க௩)

நீறுந் திருவஞ் செழுத்துமிலா நிருபா திருவம் பலமென்
று, கூறும் பொருளிங் கிதுவாகு மென்றான் குன்றா மெனுங் கு
ணத்தான், றேறும் பிடக மூன்றுமுரை செய்யுந் தலைவ னல்லா
து, வேறுங் கடவு ளொன்றுளதோ வென்றே புத்தன் வெகுண்
டுரைப்பான். (க௪)

சென்றே தில்லை யெனும்பதியிற் சேர்வேன் வாது செய்த
வன்றா, னின்றே நடிக்குங் கழலீடு நீடுங் கொடியு மீங்கறுப்பே,
னென்றே கடவுள் புத்தனென வுலகோ ரறிய வுரைத்தந்த, மன்
றே போதி நிழற்பெருமான் பள்ளி யென்ன வழங்குவிப்பேன்.()

இந்தக் கருமந் தினமூன்றில் யானே முடிப்ப னெனவெழு
ந்து, தந்தச் சிவிகை மேல்கொண்டு தன்றாள் வணங்குங் கணஞ்
சூழ, நந்தக் கிளருந் திரைக்கடலு நாடுங் காடு மகன்றேகிப், புந்
தித் துயரங் கொண்டொல்லை சென்றான் புத்தன் புலியூரில். (க௬)

வேறு.

மன்னனுந் தனது செல்வ மகட்குள மூமைை நீங்கப்
பொன்னினம் பலத்தி லேக வென்பது பொருந்த வுன்னித்
தன்னெடுந் தானை சூழத் தனிப்பெருஞ் சிவிகை யேறிச்
சென்னிநன் னாடு சேர்ந்து தில்லையி னெல்லை புக்கான். (௧௭)

இங்கிவன் செல்லு முன்ன ரெய்திய புத்த னங்கிச்
செங்கரன் றில்லை யெல்லைச் சிவிகையி னிழிந்து சென்று
பொங்குதண் புனல்சேர் சென்னிப் புலீச்சர வரன்பொற் கோயிற்
றங்குசெங் கனக சாலந் தயங்குமண் டபத்தி லானான். (௧௮)

ஆங்கவ னிருப்பச் சென்ற வரசனு மிறைஞ்சி யேத்தி
யோங்கிய மகிழ்ச்சி யெய்தி யமர்ந்துழி யுரக ராசி
தாங்கிய சடிலன் கோயி றன்னிலுட் கருமஞ் செய்வோ
ரீங்கிவர் வரவு கண்டே யாவரு மொருங்கு சேர்ந்தார். (௧௯)

வேறு.

தத்தமன நொந்துகன லுனென வெகுண்டே
சித்தமயர் வெய்தும்வகை சின்மொழிகள் கூறு
மத்தனுறை தில்லைநக ரெல்லையை யகன்றே
புத்தகடி தேகிது பொருளென வுரைத்தார். (௨௦)

தார்வளவன் முன்னருயர் தர்க்கவுரை கொண்டே
நீர்பரவு சைவநிலை யன்றென மறுத்துச்
சீர்மருவு புத்தனுயர் தெய்வமென விப்போ
தேர்பெற நிறுத்தியல தேகுவதி லென்றான். (௨௧)

புத்தகுரு வின்னன புகன்றபி னெவர்க்கு
மித்திற முரைக்குவ மெனக்கடி தகன்றே
மெய்த்தவர்கள் வேதமுத லோர்பரி கலத்தோர்
தத்தமனை தோறுமிது சாற்றினர்க ளன்றோ. (௨௨)

புண்ணுழையும் வேனிகர் புகன்றமொழி கேளா
வண்ணலுறை கோயிலிடை யாவரு மடைந்தே
வண்ணமணி மண்டபம தெய்தினரு புத்த
னெண்ணமது கேட்குவ மெனக்கடிது சென்றார். (௨௩)

தெய்வநக ரானவர்கள் செல்லவெதிர் வாரா
மெய்யுணர்வில் புத்தனை வெகுண்டுபல சொல்லா

வுய்வதறி யாதவொரு நீபயமி லாதே
யிவ்வகை யிருந்தமதி யாமையெது வென்றார். (௨௪)

அங்கமறை யாகம புராணமவை யாலே
நங்கடவு ளேகடவு ளென்று நுவல் வீரே
லெங்கடவு ளேகடவு ளென்றுநவில் வேன்யா
னிங்கெனெதிர் கூறுமென வேயவ னிசைத்தான். (௨௫)

போற்றுமறை யந்தணர்கள் புத்தனை வெகுண்டே
தோற்றனை யெனக்கலைஞர் சொல்லவுனை வெல்வோ
மாற்றமினி யுன்னுட னுரைக்குமது மற்றோர்
சேற்றினெதிர் கல்லெறிதல் செய்வதல துண்டோ. (௨௬)

நன்றிதரு வாருமொரு ஞாளிகுரை செய்தா
னின்றதன் வெகுட்சியை நிறுத்தல்கட னாமா
லின்றிழியு நின்னுட னிகழ்ச்சியெனி னுஞ்சி
ரொன்றுமிலை யானவுனை யோருரையில் வெல்வேம். (௨௭)

மிக்கதிறன் மன்னவரு மெய்யுணர்வி னோருந்
தொக்கசபை முன்னர்நம தர்க்கவுரை சொன்னாற்
றக்கதென லாமிது தகாதிது வென்றா
லெக்கலக மும்மிலை யிதேககரும மாமால். (௨௮)

உத்தர முரைக்கவறி யாதுபுலி யூரர்
புத்தனை முனிந்தனர் புடைத்தனர்க ளென்றே
யித்தல முரைத்துவிடு மென்றுவள வன்பான்
மெய்த்தவர் விரித்தெழுது மோலையை விடுத்தார். (௨௯)

அந்தணர் பெருந்தவ ரருங்கலை யுணர்ந்தோர்
வந்தணுகு நாளைமணி மன்றுதொழ வென்றே
புந்திமகி ழோலைபல போக்கியபின் வெய்யோன்
முந்துற வொளித்தனன் முளைத்தன னிராவோன். (௩0)

வேறு.

துங்கவா னென்னு பாதின் சுடர்நுதற் றிலக மென்னக்
கங்குலா மடந்தை பார்க்குங் கவின்கொள்கண் ணாடி யென்னச்
சங்கவார் குழையார்க் கிட்ட தாளவெண் கவிகை யென்னத்
திங்கண்மா கடவு டோன்றச் சிறந்தது ஞால மெல்லாம். (௩௧)

இன்றொரு தினமுன் றோரா விங்கிரு நாளை யாங்க
ளொன்றன துயர்ச்சி யின்மை காட்டுவ முலகிற் கென்று
நன்றிகொண் மனையிற் சென்றே யாருநல் லுணவு மாந்தி
யன்றிருண் மேன்மை யாள ரருந்துயில் பயிலுங் காலை. (௩௨)

அழகுற மன்றி லாடு மையர்கைப் பிரம்பு தாங்கித்
தழைசடை முடியு மேனி சாத்திய நீறு மாகி
விழைதரு வடிவங் கொண்டு வெளிப்படக் கனவில் வெய்யோ
னெழுவதன் முன்ன ரெய்தி யாவர்க்கு மிதுபு கன்றார். (௩௩)

வருந்துவ தொழிமி னம்மூ ரெல்லையின் வைகி யன்பா
லிருந்தனன் வாத வூர னிவ்வுரை கேட்ட போதே
பொருந்திய தர்க்க நூலாற் புத்தரை வெல்வா னின்னே
யருந்தவ முடைய நீர்போ யழைத்திடு மவனை யென்றார். (௩௪)

கண்டனர் கனவு தன்னில் விழித்தனர் கனக மன்றி
லொண்டொடி பாக னன்பா லுரைத்தது கருத்தி லாய்ந்து
கொண்டனர் மகிழ்ச்சி செங்கை குவித்தனர் முடியிற் கோயின்
மண்டப மிசையே யெல்லா மாந்தரும் வந்து தொக்கார். (௩௫)

புல்லறி வுடைய புத்தன் புகன்றதற் கிரங்கிப் பின்ன
ரெல்லையில் கருணை யான்வந் திருங்கன வதனி லெய்திச்
சொல்லிய மொழியி னாலே சோதிகொண் முகத்த ராகி
வல்லிருட் கொடுங்கி வெய்யோன் வரவிரி கமல மொத்தார். ()

தெய்விக மான மன்றிற் றிருநடம் புரியு நாதன்
றைவரு நீறுஞ் செய்ய சடையுநற் பிரம்புந் தாங்கி
மைவிரி கங்குற் காலை வகுதுாநன் மகிழ்ச்சி யெய்த
விவ்வகை மொழிந்தா ரென்றே யாவருங் கனவு சொன்னார். ()

அத்தனை மன்று ளாடு மையனை வியந்து கூறித்
தத்தமி லன்பு கூர்ந்து தரித்துள வருத்த நீங்கி
மெய்த்தவ வாத வூரர் மேவிடத் தணுகு வோமென்
றுத்தம பன்ன சாலை யொல்லையிற் குறுகி னார்கள். (௩௮)

கூடினர் பன்ன சாலை கூரருட் குன்றை யன்பா
னாடினர் நயந்து கண்டார் நளினவா சனத்தின் மீது
மீடின விருந்த யோகம் பெயர்ந்தனர் வியந்து மன்றி
லாடின ருரைத்த வெல்லா மாங்கவர்க் கியம்பி னார்கள். (௩௯)

வே று.

அந்தமொழி யன்பினர் செவிப்புல னிலங்குதலு மன்றி
றை பணித்த துணரா, வந்தவரு டன்கடிது சென்று திரு மன்ற
னை வணங்கியருள் பெற்று மயலாஞ், சிந்தைய ரிருந்தமணி மண்
டபம தெய்தியவர் தீயமுக நாடி விடரே, சுந்துமென வேயெழி
னி கொண்டுமறை வித்தெதி ரிருந்தனர் நலங்கொ ளனைமேல்.()

மன்னுமறை யந்தணர் புராணிக ரருங்கலைகள் வல்லவர்நல்
லோர்க ளுடனே, சென்னிவள வன்கடிது வந்து திரு மன்றனே
திர் சென்றுதொழு தங்க ணகலா, மின்னுமணி மண்டபம தெய்
தியரு ளன்பரை வியந்தடி வணங்கி யருகா, நன்னரணை யின்புற
மிருந்தனன் விரிந்தகலை நாணிறைவு கொண்ட மதிபோல். (௪௧)

ஈழவள நாடனு மெழுந்தடி பணிந்து திறை யிட்டகுறை நல்கி
யிறைவா, வாழிமிக வாழியென நின்றபொழு தங்கவனை மன்னர்
பெரு மானு மகிழா, வேழமிவை நல்லவிலை யில்லையிம் மணிக்ளெ
ன வியந்தரு கிருத்தி யெவருஞ், சூழுமவை தங்குதலு மங்கய
லிருந்தனர்கள் சூழ்ந்துகரி சொல்லு மயலோர். (௪௨)

தில்லைநக ரந்தணர் தபோதனர் சிறந்தினி திருந்துழி விரி
ந்த சிவநூல், வல்லவ ரிழிந்தகுண புத்தனுடன் வாதுசெயு மன்
னுசபை காண வருவோர், தொல்லைமறை தந்தவன் முகுந்தன்
முனி வோரெழுவர் சூழுமிரு நான்கு திசைமே, லெல்லையி
லிருப்பவ ருருத்திரர்கள் விஞ்சைய ரிராப்பக லிலங்கு கதிரோர்.

வே று.

தன்பெருந் தானை சூழ விருந்ததண் பொன்னி நாடன்
றென்பெருந் துறைசூழ் நாடன் றிருவடி வணங்கி நின்று
நின்பரஞ் சைவ ஞான நிலைமையை நிறுத்தல் பின்ன
ரென்பரம் புத்தர் தம்மை யிங்குயிர் செகுப்ப தென்றான். (௪௪)

வளவனிவ் வகையிற் கூற வந்தபொய்ப் புத்த ரெல்லா
முளமயர் வெய்த வாத வூரருண் மகிழ்ச்சி யெய்திக்
களவுரை பகர்வோய் வந்த காரண முரைநீ யென்னக்
கிளர்செவி நரைவே லென்னக் கேட்டவ னிதனைச் சொல்வான்.

மன்னுமெங் கடவு ளல்லான் மற்றிலை கடவு ளென்றே
யிங்கெடுப் பதியி லெய்தி யியம்பியிங் கெவருங் காணப்

பொன்னிலம் பலத்தே யெங்கள் புத்தரை வைத்தல் வேண்டி
நென்னல்வந் திருந்தே னிங்கு வேறிலை நினைத்த தென்றான். ()

என்றலும் வாத வூரெம் மிறைவர்புன் முறுவ லெய்தி
முன்றவ மொன்று மில்லாய் முயலிப மாவ துண்டோ
நன்றது நிற்க வன்ற னற்பெருங் கடவு டானுஞ்
சென்றவ னடியிற் சேருஞ் செய்தியுஞ் செப்பு கென்றார். (௪௭)

அண்ணலா ருரைத்த போதி லாங்கவன் வெகுட்சி யெய்திக்
கண்ணிலா தவர்க்கு வெய்யோன் கதிரொளி காட்ட லாமோ
நண்ணலா வெங்க ளாத னற்புக ழுரைக்கி னன்று
வெண்ணிலா யிரங்கள் வேண்டு மென்றுபி னிதுப கன்றான். ()

அறந்திகழ் பிடக நன்னூ லோதியன் புடைய னாகிப்
பிறங்குடல் யோனி தோறும் பிறந்துயிர்க் குறுதி செய்து
மறந்தரு கோற லாதி நால்வகை யொழித்து மாண்பு
சிறந்துள போதி நீழற் சேர்வனெம் மிறைவ னாவான். (௪௯)

மேவிய கருவிற் சேரு முருவம்வே தனைகு றிப்புப்
பாவனை யுடன்விஞ் ஞானப் பஞ்சகந் தங்கள் கூடி
யோவில்பல் லுணர்வுண் டாகி யொழிவது பிறவித் துன்ப
மாவது பொன்றக் கேடா யழிவது முத்தி யென்றான். (௫௦)

வாதவூ ரண்ண லாரும் வண்புனற் பொன்னி நாடன்
தீதிலா முகத்தி னூடு சிறந்தருட் பார்வை நல்கிப்
பேதையா யறிமால் கொண்டு பித்துரை பகரும் புத்தற்
கேதியா மின்று சொல்வ தென்றுபின் னிதுப கன்றார். (௫௧)

தருமமுண் டென்று நன்னூல் சாற்றினன் றலைவ னென்னை
மருவிய வுணர்வுண் டாகி மறைந்திடுங் கணத்தி னென்னை
பொருளுட னுரைநீ தேடிப் புகலுமுன் னுணர்வு போனா
லிருடரு நின்னூல் சொல்வ தெப்படி யியம்பல் வேண்டும். (௫௨)

ஆதலா லறநூ லென்ப துனக்கிலை யுயிர்கட் காகப்
பேதமாம் யோனி தோறும் பிறந்தன னிறைவ னென்றாய்
தீதுசெ யொருவர் மாலைத் தீர்க்கவந் தவர்க டாமும்
போதமால் கொள்ளி னம்மால் போவதங் குள்ள தாமோ. (௫௩)

கொல்வது கருதா னெங்கள் கோவென வுரைத்தாய் முன்னம்
பல்வகை யோனி தோறும் பார்மிசைப் பிறக்கு நாளில்

வெவ்புலி நரியே யாகி வெப்பசி யுற்றான் மற்றுப்
புல்லொடு தழையோ தின்பா னின்பெரும் போதி நாதன். (௫௪)

கரவெனு முன்ற னூலிற் கந்தையைக் குடனே கூடி
யுருவமு மழியு மென்று யுன்னிறைக் குருவ மெங்கே
விரவிய யோனி தோறு முயிர்க்கருள் செய்ய வேண்டி
மருவொரு வடிவங் கொண்டா னென்பதே மதியி லாதாய். (௫௫)

காரண வுயிரிற் கூடுங் காரிய வுருவின் றேனுன்
சீரணி போதி நீழற் சேரிறைக் குருவ மில்லை
பூரண ஞான மில்லாய் பொன்றுகை முத்தி யென்னும்
பேருணர் வில்லா வுன்றன் பிடகநூல் யாவர் சொன்னார். (௫௬)

இருபதிற் றொருவ ராக வென்னுமுன் புத்த ரெல்லாம்
வருவது சிறந்த தாயர் வயிற்றினைப் பீறி யென்பை
பரிவொடு சுமந்து பெற்று றுயிர்கெடப் பழுது செய்தே
யருநர கத்தில் வீழு மவர்களோ கடவு ளாவார். (௫௭)

காவுடைப் பூத நான்கின் கலப்பினிற் பேத மல்லா
துருவினுக் குயிர்வே றில்லை யென்பைநின் பொய்ம்மை நாவி
லிரவினிற் றுயிலுங் காலுன் முகத்தினி லேறிப் போகு
மரவினைப் பூத பேத மறிந்ததோ வறிவி லாதாய். (௫௮)

உருவமு முயிருங் கூடு முணர்வுனக் கில்லை யிந்த
வுருவமிங் கிறந்த காலை யுயிர்கடி தகன்று போகு
முருவமு முயிருங் கூடிப் பிறக்குமே விதனு லுன்ற
னுருவமு முயிரும் வேறு மென்றுரை யுன்றன் வாயால் (௫௯)

வானமு மில்லை வானத் தோசையு மில்லை வான
மானதில் வழக்க தாமென் றாற்றுவை யுன்ற னூலிற்
கானிலம் புனறீ நான்குங் கலப்பதற் கிடம தாகு
நீநவி லோசை வானி னிகழ்ந்தன செய்தி யென்பாய். (௬௦)

இடமிகுந் திசைதா னென்ப தில்வழக் கென்னு நீயே
வடநெடுந் திசையிற் போதி மரமென வணக்கஞ் செய்வை
புடவியி லறிவி லாரும் பித்தரும் பொய்ம்மை யோரு
முடனிக ழவையிற் கூறி னெக்குநீ யுரைப்ப வெல்லாம். (௬௧)

டாமுயி ரல்ல வென்பை மன்னுமைம் பூத மான
வுருவினர் போல நன்னீ ருணவினாற் கிளைகொண் டோங்குஞ்

சருகெழு முணவின் றாயி னாதலாற் சனன பேதத்
தருவினை யருத்த வெங்கோ னாருயிர்க் கமைத்த தென்பாய். ()

வன்பெரும் பழுது கோறன் மண்மிசைப் பிறர்செ ருத்த
புன்புலா லின்ன னன்றென் றுரைப்பைநின் பொய்ம்மை நாவிற்
றின்மையென் றுனக்கு நல்லா னுடலுயிர் செகுத்தே யூட்டி
யுன்பசி தணித்தார் பாவ மெய்துவ துனக்கு நன்றே. (௬௩)

காரண நிற்க வென்றுங் காரியங் கெடுதல் வீடென்
றாரணம் பரவு மெங்கோ னாகமம் புகல்வார் சொல்வார்
பேரணங் குயிருஞ் சேரப் பொன்றுதன் முத்தி யென்று
பேரணங் குற்ற நீயே பிறிவறி யாது சொன்னாய். (௬௪)

அழிந்திடி னைந்து கந்த முத்தியென் றுரைத்தா யைந்து
மழிந்திடின் முத்தி பெற்றா ராரென வினவுங் காலை
யழிந்திடு மைந்தி னுண்டா முணர்வென வுரைக்கி னைந்து
மழிந்தன விலையா முத்தி யாவது மில்லை யென்றார். (௬௫)

வேறு.

பொங்குபுகழ் மங்கியுள புத்தனும் வெகுண்டே
யெங்கடவு ளேதுபெறு முத்தியெது வென்றீ
ருங்கடவுள் யாதுமது முத்தியெது வென்னத்
தங்குசிவ ஞானமுணர் சைவரிது சொல்வார். (௬௬)

ஆலமணி நீழலி விருந்தற முரைக்குங்
கோலமது கண்டுபலர் கும்பிட நடிப்பான்
மேலணியு நீறனுமை கூறனருள் மேவுஞ்
சீலனவ னற்பெருமை செப்பவெளி தாமோ. (௬௭)

தில்லைமணி மன்றினுறை திங்களணி யெங்கோ
னெல்லையுள னோமொழிய வென்றருள் புரிந்தே
சொல்லுமள விற்பல தொடுத்துமுய லாதே
நில்லுமிது கூறுமென நீசனி துரைத்தான். (௬௮)

முன்னர்வட நீழலி விருந்தற மொழிந்தா
னென்னிறைவ னென்னுமுரை யென்னெதி ருரைத்தீர்
மன்னுசெப மாலைகொ டிருக்குமது மற்றோ
ருன்னரிய நற்கடவு ளுண்டென நினைந்தோ. (௬௯)

மல்லலுல கத்தவர் வணங்கிட நடிப்பன்
றில்லையிறை யென்னவுரை செப்பினிர் செகத்தே
நல்லறிவி னோர்கள்சிலர் நாடுபவ ருண்டா
யல்லது தமிச்சைதனி லாடுபவ ருண்டோ. (௭௦)

வையமுழு துய்யமணி மன்றினு ணடிப்போன்
மெய்யணியு நீறனென மேன்மைகொ டுரைத்தீர்
செய்யவொளி தங்குதிரு மேனிதனி னீறே
துய்யதென வோவுமது தொல்லிறை புனைந்தான். (௭௧)

மங்கையொரு பங்கனென வண்மைகொ டுரைத்தீர்
பங்குபடு பெண்வடிவு பாரின்மிசை யுண்டோ
வங்கமொரு பாதிமட மாதினுரு வானா
லுங்களிறை நீர்துறவி லுற்றதவ மென்னோ. (௭௨)

என்றவன் மொழிந்தபி னிகழ்ச்சிநகை செய்தே
மன்றனடி யார்கள்பெரு வாழ்வுபெற வந்தார்
நன்றியுப தேசமிது நற்றவ மிலாதா
யுன்றனெதிர் சொல்வதல வென்றிதுரை செய்வார். (௭௩)

ஓங்குசெப மாலைகொ டிருத்தலுல கெல்லா
மீங்குயர் தவங்கள்செய வென்றினிது கொள்ளாய்
தாங்கிய படைத்தொழில்கள் சார்பொடு பழக்கும்
பாங்குள பணிக்கர்கர பத்திரம தாகும். (௭௪)

ஈட்டிய தவப்பய னிலாதவர்கள் போலு
ணாட்டமுடை யாரெதிர் நடித்திடுவ னென்றாய்
காட்டவனல் போலுடல் கலந்துயிரை யெல்லா
மாட்டுமொரு நட்டுவனெம் மண்ணலென வெண்ணாய். ()

நீற்றினை யணிந்ததுவெ னின்னிறைவ னென்றே
சாற்றினை யுயிர்க்கிடர் தணிக்கவென வெண்ணாய்
தோற்றியுள தம்புதல்வர் துன்பமுறும் வெந்நோய்
மாற்றும்வகை யன்னைய ரருந்திய மருந்தாம். (௭௬)

புல்லறிவு கொண்டுபல பொத்துமொழி புத்தா
நில்லவன லாலொருவர் நீறணிவ துண்டோ
நல்லதிரு நீற்றினுள நன்குமறை தானே
சொல்லும தலாலொருவர் சொல்லவெளி தாமோ. (௭௭)

பாகமதி லுத்தமியை வைத்தல்பழு தென்றாய்
போகமுல குக்கருள் புரிந்தருள வென்றே
மாகமுகி லொத்தகுழன் மங்கையொ டிருந்தான்
யோகமுயிர் கட்குதவ யோகவுரு வானான். (௭௮)

அந்தர்கர முற்றகடி யன்றியறி யார்போ
லிந்தமொழி கற்றனை யினிப்பிறிது தேராய்
மைந்துபுனை சந்தவிடை யான்மலரின் மன்னுங்
கந்தமென நின்றநிலை கண்டிலைக ணில்லாய். (௭௯)

ஆதிசிவ யோகிமிகு போகியரு வாகுஞ்
சோதிவெகு ரூபிசுக வாரிதுய ரில்லா
நீதிமணி மன்றதனி னின்றநிலை யல்லால்
யாதுமுடி யாதுபதம் யாரறிவ ரென்றார். (அ0)

மைந்தர்மட வார்தமது வாக்கிறைவி நீயே
யிந்தவகை பொய்ம்மொழி யியம்புவதெ னென்றே
யந்தமில வாகிய வருங்கலைகள் வல்லார்
முந்துகலை மாதினை முனிந்திது மொழிந்தார். (அக)

வேறு.

தொக்க நான்மறை சொல்லு நீயிவை சொல்வ தென்கலை மாதராய்
தக்கன் வேள்வியி லுன்ற னாசி தடிந்த தின்று மறப்பதே
மூக்க னுனரு ளில்லை யென்றிடு மூகர் நாவை யகன்றுநீ
நக்க னார்திரு வாணை யேகென நாம டந்தையு மஞ்சினாள். (அஉ)

அஞ்சி வஞ்சகர் நாவி னின்று மகன்ற பின்பவர் தாமெலா
நஞ்ச யின்றவர் போலொ டுங்கி நடுங்கி மூகர்க ளாயினர்
நெஞ்ச நொந்துபி னீழ நாட னிறைந்தி டுஞ்சிவ ஞான நூ
லெஞ்ச லின்றிய செல்வர் பாத மிறைஞ்சி நின்றிது கூறுவான். ()

சொல்ல வல்லவர் மூகை யாயினர் சொல்வி லாவொரு மூகையாம்
வல்லி யென்புதல் விக்கு மூகை மறைந்து நல்லுரை கூடிநு
னல்ல தொண்ட னுமக்கு நானென நாய னாரவ டன்னைநீ [னாள்.
யொல்லை யிங்கழை யென்ன வந்தவ ளுண்மை சேரவை நண்ணி

நண்ணி யங்குமு னின்ற கன்னியை நன்மை யாளரு நாடியே [யே
கண்ணி னின்னருள் செய்து பின்னர் கரைத்து முன்ன ிருத்தி
யுண்ண டுங்கி யிருந்த புத்த னுரைத்த தர்க்க மவைக்கெலாந்
தண்ண றுங்குழல் வல்லி நல்லுரை சாற்று கென்று விளம்பினார்.

பற்று நன்குண ராத புத்தர் பகர்ந்த தர்க்க மவைக்கெலாங்
கற்று ணர்ந்தவர் போல பன்னிய கன்னி மாறுரை கூறினாள்
மற்று மங்கையர் சாழ லாம்வினை யாட லாக மகிழ்ச்சியா
லுற்ற தன்பொரு டன்னை வாசக மாக வுண்மைய ரோதினார். ()

ஈழ மன்னனு மஞ்செ ழுத்து மியம்பி நீறு புனைந்துபின்
றாழ நின்றடி யைத்தி றந்தவ ரூத தொண்டின னாயினான்
சோழ னும்புவி யூரின் மன்னிய தொன்மை யாளரு மம்பலம்
வாழ வென்று துதித்து நின்றெழில் வாத வூரரை யேத்தினார்.

தக்க சீர்பயி லீழ மன்னுயர் சைவ னாரெதிர் நின்றுநன்
கக்க மாலை புனைந்து நீறு மணிந்து தொண்டின னானபின்

துக்க மாகிய சிவ ரத்துவ ராடை மூடு முடம்பினர்
மிக்க காதர மூகை தீர்ந்திட வேண்டு மென்று வணங்கிறேன். ()

இன்ன வாறருள் செய்கு வாயினி யெம் பிரானென வன்புடன்
பொன்னி சூழ்வள நாட னும்புலி யூரு ளாரு மிறைஞ்சினர்
மன்னு சிர்புனை வாத வூரர் மகிழ்ந்து பார்வையை நல்கவே
முன்ன ராக வணங்கியே யவர் மூகை தீர்ந்திது கூறினர். (௮௯)

மாசி லாத மனத்தி னுய்முன மன்னு தீவினை செய்தலா
லாசி லாதவெ ணீற ணிந்தர லஞ்செ ழுத்துரை செய்திலேம்
பூச லாகிய நீறு டன்புனை யக்க மாலைகள் காவியாந்
தூசு தாதுவ ராடை யைச்சுடு வென்று துன்றி வணங்கினர். ()

கோட்ட மின்றிய வுண்மை யார்நகை கோட்டு கின்ற முகத்தரா
யீட்டு முன்செய் தவத்தி னாலிவ ரென்று சிந்தையி லெண்ணியே
வாட்ட ருந்திரு நீற ணிந்து வயங்கு ருத்திர சாதனம்
பூட்டி யங்கவர் சிவ ரங்கிளர் பொங்கு தீக்கிரை யாக்கினர்.(௯௧)

பொய்யி லாவரு ளைய ரும்புலி யூரு ளார்களு முன்புசேர்
மைய லாகிய வேட மின்றி வயங்கு நீறணி வார்களுந்
துய்ய காவிரி நாட னுந்துக ளுரு மீழர்த மன்னனுஞ்
செய்ய மாமணி மன்று ளார்திரு முன்பு சென்று வணங்கினர். ()

பொன்று கின்றது முத்தி யென்று புகன்று நின்றுழல் புத்தர்கா
மன்று கண்டு வணங்கி யன்புடன் மாபெ ருந்தவ ராவதே
யின்றி தன்பொரு ளாவ தென்பல வாறுடன் கடன் மீதிலே
சென்ற தன்புன லல்லரோ வுயர் தில்லை யெல்லையை நண்ணினர்.

மன்ற கன்றபின் யாவ ருஞ்செல வாத வூருறை வள்ளலார்
சென்றி லங்கு திருப்பு லீசர் சிறந்த பாதம் வணங்கியே
நன்றி துன்றிய வங்கண் வைகினர் நல்ல தில்லையு ளாரெலா
மென்று மிங்கிரு மையர் நீரினி யென்று தம்பனை யேகினர்.(௯௪)

பொன்னி நாடனு மீழ நாடு புரந்த மன்னனு முன்புசேர்
மன்னு தீவினை தீர மன்று வணங்கி நீறணி வார்களு
முன்ன ராக விறைஞ்சி ஞான முதிர்ந்த கோவை யகன்றுபோய்
மின்னு மாமணி மாட மாளிகை தம்மி லன்புடன் மேவினர்.(௯௫)

புன்மை வேட மகன்று நீறு புனைந்து ளார்களு மன்னனுந்
தொன்மை யார்திரு வாத வூரர் துலங்கு பாதம் வணங்கியே
நன்மை யார்மணி மன்றி றைஞ்சி நயந்து நெஞ்சினில் வஞ்சமாம்
வன்மை யான தொழிந்து தில்லைத மன்னு மூரென வைகினர். ()

புத்தரை வாதில்வென்றசருக்கம் முற்றிற்று.

ஆ திருவிருத்தம் ௫௧௦.

திருவடிபெற்றசருக்கம்.

உடம்படப் பொய்யை மெய்யா வுரைத்திடு சமய மென்னுங்
கடங்கயத் திரளை வெல்லுந் தனிப்பெரு மடங்க லன்னார்
நெடுந்தவப் பெருமை யாலே நினைப்பருஞ் சைவ ஞான
மிடம்படப் புகல்வார் பின்ன ரெய்திய செய்தி சொல்வாம். (க)

ஆடல்வெம் படையி னாட்சி யெழுச்சியோ டச்சோ வென்னும்
பாடலுந் தெய்வ லோக யாத்திரைப் பத்து மோதித்
தேடலுந் திகைப்பு மீளத் தெளிதலுஞ் சிறுமை கொண்டு
வாடலுங் களிப்பு மில்லா நற்பெரு வாழ்வி லானார். (உ)

போற்றுமஞ் செழுத்து நீறும் புவிமிசை விளங்கத் துன்ப
மாற்றிடுஞ் சைவ ஞான வாசகம் புகல வந்தார்
சீற்றமில் புலியும் பாம்புஞ் சீர்பெற விளங்கு மன்றி
லேற்றினன் புலியூர் மேலைச் சிவபத மென்று கண்டார். (ங)

அய்யரங் குறையு நாளி லாடக மன்றி லாடு
மெய்யர்தங் கருணை யாலோர் வேதிய வடிவங் கொண்டு
துய்யமுப் புரிநூன் மார்புந் துலங்குபுத் தகமுந் தோன்றச்
செய்யமென் பாத நோவச் சென்றுமுன் னாக நின்றார். (ச)

முன்புற நின்ற வேத முதல்வரை முகத்தி னோக்கி
யின்புற வாத வூர ரிருமென விருந்த பின்னர்க்
கொன்புனை மறையின் மிக்கீ ரெங்குளீர் கூறு மென்ன
மன்பெரு வளஞ்சேர் பாண்டி மண்டலத் திருப்பே மென்றார். ()

பாண்டிநா டென்ற பின்னர்ப் பரிவுடன் செறிவு கூறி
யீண்டுநீர் வருதல் வேண்டுங் காரிய மியம்பு மென்ன
வாண்டநா யகன்ற னாணை யாகிய கரும நம்மைக்
காண்டலே யென்று பின்னுங் கருத்துற விதனைச் சொன்னார். ()

மண்ணிடைப் புகுந்து மேலை வானிடைப் பறந்து முன்னர்க்
கண்ணனு மயனுந் தேடிக் காண்பதற் கரியார் தம்மைப்
புண்ணிய மன்றி லாடும் புனிதரைப் பரியி லேறப்
பண்ணுநம் பெருமை யாலே வாழ்ந்தது பாண்டி நாடு. (எ)

தென்பெருந் துறையி லையன் திருவடி சேவை செய்து
துன்பமொன் றின்றி வாவி சூழ்கழுக் குன்றிற் சென்று
பொன்பொலி மன்றி லெய்திப் புத்தரை வாதில் வென்றீ
ரென்பது கேட்டுப் பின்னர் யாவரு மகிழ்ச்சி கொண்டார். (அ)

ஆதியை மன்று ளாடு மையனை யன்பி னாலே
யோதிய தமிழின் பாட லுள்ளவை யோத வெண்ணி
மாதுய ரகல வின்னே வந்தன மெழுதல் வேண்டும்
வேதியர் பெருமா னின்று விளம்பிடும் விளங்க வென்றார். (கூ)

விண்ணகம் பரவு நாத னிவ்வகை விளம்பச் சிந்தை
நண் ணுமன் புடைய ராகி நற்சடை முடியார் தம்மை
யெண்ணருந் தமிழின் பாட்டா லியம்பிய வைய ரப்போ
துண்ணெகிழ்ந் துளமெய்ஞ் ஞான வாசக முவந்து சொன்னார். ()

அங்கவ ருரைத்த வெல்லா மம்பலத் தாடு மையர்
செங்கையி லேடு வாங்கித் தெளிவுற வரைந்த பின்னர்ப்
பொங்கிய வருளி னாரும் புகன்றிட ரகலத் தையல்
பங்கினர் தம்மைக் கோவை பாடுதல் வேண்டு மென்றார். (கக)

மன்னிய தவத்தின் மிக்கா ரதற்குள மகிழ்ந்து கூற
முன் னுற விருந்து கோவை யெழுதினர் முடிந்த பின்னர்ப்
பொன்னவிர் வேணி யார்தாம் புத்தகஞ் சேமித் தங்கண்
மின்னென மறைந்தார் சொன்ன வித்தக ரயர்ச்சி கொண்டார். ()

எழுந்தன ரெங்கு மோடி நாடின ரென்கொ லென்னு
வழிந்தனர் மன்று ளாடு மாதியென் றறிந்த பின்னர்ப்
பொழிந்தனர் கண்ணீ ரெங்கே போயினை யென்று மண்மேல்
விழுந்தனர் பரமா னந்த வேலைவெள் ளத்து ளானார். (கங)

செந்தமிழ்க் கன்பு மிக்கார் சென்றுதம் மன்றி லெய்தி
யந்தரத் தவரை மாலை யயனைநன் முகத்து நாடி
நந்தமக் கடிமை பூண்டு நயந்தவ னொருவன் சொன்ன
விந்தநற் பாடல் கேண்மி னென்றவர்க் கெடுத்துச் சொன்னார். ()

மெய்த்தவ வாத வூரன் விளம்பிட வெழுது மிந்தப்
புத்தக மன்று ளாடல் புரிந்தவ னெழுத்தா மென்று
முத்தியை யுதவுங் கோவை முடிவிடத் தெழுதிப் பின்னர்ச்
சித்திர மலர்க்கை யாலே திருந்தமைக் காப்புஞ் செய்தார். (கரு)

வெண்பிறை முடித்த வேணி வித்தக ருலகுக் கெல்லா
நண்புடை வாத வூரர் நற்றவ முணர்த்த வெண்ணி
யெண்பெறு முனிவர் விண்ணோ ரிறைஞ்சுமம் பலத்து வாயில்
வண்படி மீதே யுண்மை வாசக முறையை வைத்தார். (கசு)

வைத்தபின் பூசைசெய்யு மந்தணர் வந்து கண்டிப்
புத்தக மிங்கு நண் ணும் புதுமைதை விகமா மென்று
சித்தயங் குருகி நின்று தில்லையுள் ளார்கட் கெல்லா
மித்திறங் கூறல் வேண்டு மென்றுமன் றகன்று போந்து. (கஎ)

செந்திரு மருவு தொல்லைத் தில்லைநன் னகரி னுள்ளார்
தந்திரு முன்பு சென்று சாற்றினா ரிந்த நீர்மை
யந்தணர் மொழிந்த பின்ன ரதிசய மிதுவென் றோடி
வந்தவர் படிமே லண்ணல் வைத்தபுத் தகங்கண் டார்கள். (௧௮)

யாவருந் தம்மு னாடி யெம்மிறை யுறையு மன்றுட்
டேவரும் புகுத வொண்ணா தெய்விக மிதுவென் றெண்ணி
மேவுமன் பதனா லண்ணல் விளம்பிய சைவ நூலோ
தாவுசெந் தமிழோ வென்று பார்ப்பது தக்க தென்றார். (௧௯)

தேக்கிய வருளு மன்புஞ் சிறந்தவ ரெல்லாஞ் சொல்லும்
வாக்கினி லொருவர் சென்று மலர்கொடு வணக்கஞ் செய்து
பூக்கமழ் சடையோன் வைத்த புத்தகந் தன்னைச் சேம
நீக்கின ரோதி னார்முன் னீதிகோ ளகவ னான்கும். (௨௦)

வேறு.

திருச்சதக முதலாகச் சிறந்ததமி ழறுநூறும்
விரித்தவகப் பொருட்கோவை விளங்கவொரு நானூறு
முரைத்தனர்பின் முடிந்தவிடத் துபர்வாத வூரன்மொழி
தரித்தெழுது மம்பலவ னெழுத்தென்று சாற்றினார். (௨௧)

கேட்டவர்க ளெல்லோருங் கிளர்புளகங் குறுவேர்வு
காட்டிடவொண் கண்ணீருங் கசிந்துருகு சிந்தையுமா
யீட்டியமெய்த் தவமுடையோ ரியம்பியவித் தமிழன்றி
வீட்டுநெறிக் கினிச்சிவநூல் வேறுளதோ வென்றார்கள். (௨௨)

பூணரவன் றிருநாமம் புகழுமருந் தவர்சொல்ல
யாணரிதன் பொருட்டேனை யின்றுணர்வோ மென்றெண்ணி
மாணுடைமன் றகன்மேறகி மறைவல்லார் போதிநிழல்
வீணருடன் பெருவாது வென்றவர்முன் சென்றார்கள். (௨௩)

சென்றவர்தந் திருமுன்பு திருமுறைவைத் தண்டர்பிரா
னின்றுசெயுஞ் செயலிதுவென் றியம்பினர்நின் றெல்லோரு
மொன்றுறுமென் புன்பாட லுவந்தருளப் புவிமீதி
லன்றுசெயுந் தவமறியே னென்றழுதா ரன்பாளர். (௨௪)

புண்ணியரிங் கிவ்வாறு புலம்பினர்பின் புலியூரி
லெண்ணருமன் புடையார்க ளிதமுடனஞ் சலிசெய்து
பண்ணுலவுஞ் சிவஞானப் பாடல்கொளும் படிநம்பா
னண்ணுமரன் செய்ததென்னீர் நவிலுமெனச் சொன்னார்கள். ()

அல்லலெனும் பிறவியிலா ரண்ணல்செயுஞ் செயல்யாவுஞ்
சொல்லினர்பின் புலியூரார் தொழுதுமனங் களிகூர்ந்து

தில்லையிலெம் பெருமானைச் செப்பியவித் தமிழ்மாலை
நல்லவரும் பொருள்கூற வேண்டுமென நவின்றார்கள். (௨௬)

ஓங்குபுகழ்த் திருவாத வூருறையெம் பெருமானுந்
தேங்கியமெய்ச் சிவஞானச் சிந்தையுடன் களிகூர்ந்து
பூங்கனகப் பொதுவெதிரே போய்ப்புகல்வே னெனப்போக
வாங்கவர்முன் சென்றாரு மன்பொடுபின் சென்றார்கள். (௨௭)

நின்றபுகழ்ப் புலியூரர் நேயமுடன் புடைசூழச்
சென்றருளுக் கிடமான செம்பொனினம் பலமெய்தி
யொன்றியவித் தமிழ்மாலைப் பொருளிவரென் றுரைசெய்து
மன்றதனிற் கடிதேகி மறைந்தனரங் கவர்காண. (௨௮)

செய்காட்டுங் கமுகடவித் தில்லையுளார் பொருள்கேட்கக்
கைகாட்டித் தம்முருவங் காட்டாமன் மறைந்தாரைப்
பைகாட்டும் பேரரவப் பணியுடையார் தமக்கன்பு
மெய்காட்டிப் பாலுடனை மேவியநீ ராக்கினார். (௨௯)

வேறு.

அண்டனை யண்டர் கோனை யன்பின ரடையு மாறு
கண்டனர் புளக மெய்திக் கம்பித மாகி நின்று
விண்டனர் கசிந்து சிந்தை வேர்த்தனர் மேனி யெங்குங்
கொண்டனர் மகிழ்ச்சி செங்கை குவித்தனர் தில்லை யுள்ளார். ()

வேறு.

பூத நடங்க டொடங்கின போத மகிழ்ந்தனு குங்கண
நாதர் புகழ்ந்தனர் தும்புரு நாரத ரங்கிசை கொண்டனர்
வேதமொ டந்தர துந்துபி மீது முழங்கி பெழுந்தன
மாதவ ரிந்திர ரைந்தரு மாமலர் சிந்தி வணங்கினர். (௩௧)

ஞான நடம் பயில் சங்கர னும மிருந்துள நெஞ்சினர்
மோன சுகந்த முடன்சிவ பூசை முயன்று நயந்தவ
ரூனமி லன்பொடு தென்புலி யூரி லுறைந்து சிறந்தவர்
வானக மும்பர வுந்திரு வாசக வின்ப நுகர்ந்தனர். (௩௨)

வேறு.

ஈனமிகுந் துளதோலு மென்புநரம் புஞ்சீயு
மானவுடல் சிவரூப மாமிதனைத் தெளியாம
லூனுடலுக் கிரைதேடி யுழன்றுலகிற் றடுமாறி
மாநரகிற் புகுதுமதோ மாயைவலைப் படுவார்கள். (௩௩)

வேறு.

வாதவூ ரந்தணர் தந்திரு வாய்மை விளங்கு திருக்கதை
யோதின ரன்புட னொண்செவி யூடு முகந்தது கேட்டவர்
போதமெய்ஞ் ஞான முறுஞ்சுக போக முடன்புகழ் பெறுவர்க
டதில் பவங்க டொலைந்துபின் சேர்குவர் வண்சிவ லோகமே. ()

வேறு.

பூதல மாதும் வாழ்க பொன்மழை பொழிந்து வாழ்க
வேதவா கமமும் வாழ்க வேந்தர்செங் கோனும் வாழ்க
தீதிலைந் தெழுத்து நீறுஞ் சிவனடி யாரும் வாழ்க
வாதவூ ரிறைபு ராணம் படித்தவர் கேட்டோர் வாழ்க. (கூ௫)

திருவடிபெற்றசருக்கம் முற்றிற்று.

ஆ. திருவிருத்தம் ௫சசு.

திருவாதவூரடிகள் புராணம் முற்றுப்பெற்றது.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவெம்பாவை.

திருவண்ணாமலையி லருளிச்செய்யப்பட்டது.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஆதியுமந்தமுமில்லாவரும்பெருஞ் சோதியையாம்பாடக்கேட்டே யும்வாட்டடங்கண், மாதேவளருதியோவன்செவியோநின்செவிதான் மா தேவன்வார்கழல்கள்வாழ்த்தியவாழ்த்தொலிபோய், வீதிவாய்க்கேட்டலு மேவிம்மிவிம்மிமெய்ம்மறந்து போதாரமளியின்மேனின்றும்புரண்டிங்ங னேதேனுமாகாள்கிடந்தாளென்னேயென்னேயீதேயெந்தோழிபரிசேலோ ரெம்பாவாய். (௧)

பாசம்பாஞ்சோதிக்கென்பாயிராப்பகனும் பேசும்போதெப்போதிப் போதாரமளிக்கே, நேசமும்வைத்தனையோநேரிழையாய்நேரிழையீர் சீசியி வையுஞ்சிலவோவிளையாடி, யேசுமிடமீதோவிண்ணோர்களேத்துதற்குக் கூசுமலர்ப்பாதந்தந்தருளவந்தருளுந், தேசன்சிவலோகன்றில்லைச்சிற்றம்ப லத்து ளீசனார்க்கன்பார்யாமாரேலோரெம்பாவாய். (௨)

முத்தன்னவெண்ணகையாய்முன்வந்தெதிரெழுந்தென் னத்தனானந்த னமுதனென்றள்ளூறித், தித்திக்கப்பேசுவாய்வந்துன்கடைதிறவாய் பத்து டையீரீசன்பழவடியீர்பாங்குடையீர், புத்தடியோம்புன்மைதீர்த்தாட்கொண் டாற்பொல்லாதோ வெத்தோநின்னன்புடைமையெல்லாமறியோமோ, சித்தமழகியார்பாடாரோநஞ்சிவனை யித்தனையும்வேண்டுமெமக்கேலோரெ ம்பாவாய். (௩)

ஒண்ணித்திலநகையாயின்னம்புலர்ந்தின்றோ வண்ணக்கிளிமொழி யாரெல்லாரும்வந்தாரோ, வெண்ணிக்கொடுள்ளவாசொல்லுகோமவ்வள வுங் கண்ணைத்துயின்றவமேகாலத்தைப்போக்காதே, விண்ணுக்கொருமருந் தைவேதவிழுப்பொருளைக் கண்ணுக்கினியானைப்பாடிக்கசிந்துள்ள, முண் ணெக்குநின்றுருகயாமாட்டோநீயேவந் தெண்ணிக்குறையிற்றுயிலேலோ ரெம்பாவாய். (௪)

மாலறியாநான்முகனுங்காணாமலையினைநாம் போலறிவோமென்று ள்ளபொக்கங்களேபேசும், பாலூறுதேன்வாய்ப்படிறீகடைதிறவாய் ஞால மேவிண்ணேபிறவேயறிவரியான், கோலமுநம்மையாட்கொண்டருளிக் கோதாட்டுஞ்சீலமும்பாடிச்சிவனேசிவனேயென், றோலமிடினுமுணராயு ணராய்கா ணேலக்குழலிபரிசேலோரெம்பாவாய். (௫)

மானேநீநென்னலைநாளைவந்துங்களை நானேயெழுப்புவனென்றலு நாணாமே, போனதிசைபகராயின்னம்புலர்ந்தின்றோ வானேநிலனேபிறவேயறிவரியான், றானேவந்தெம்மைத்தலையளித்தாட்கொண்டருளும் வான்வார்கழல்பாடிவந்தோர்க்குன்வாய்திறவா, யூனேயுருகாயுனக்கேயுறுமெமக்கு மேனோர்க்குந்தங்கோனைப்பாடேலோரெம்பாவாய். (௬)

அன்னேயிவையுஞ்சிலவோபலவமர ருன்னற்கரியானொருவனிருஞ்சீரான், சின்னங்கள்கேட்பச்சிவனென்றேவாய்திறப்பாய் தென்னாவென்னாமுன்னந்தீசேர்மெழுகொப்பா, யென்னானையென்னரையனின்னமுதென்றெல்லோமுஞ் சொன்னோங்கேள்வெவ்வேறாயின்னந்துயிலுதியோ வன்னெஞ்சப்பேதையர்போல்வாளாகிடத்தியா லென்னேதுயிலின்பரிசேலோரெம்பாவாய். (௭)

கோழிசிலம்பச்சிலம்புங்குருகெங்கு மேழிலியம்பவியம்பும்வெண்சங்கெங்குங், கேழில்பரஞ்சோதிகேழில்பரங்கருணை கேழில்விழுப்பொருள்கள்பாடினோங்கேட்டிலையோ, வாழியீதென்னவுறக்கமோவாய்திறவா யாழியானன்புடைமையாமாறுமிவ்வாறோ, ஆழிமுதல்வனாய்நின்றவொருவனையேழைபங்காளனையேபாடேலோரெம்பாவாய். (௮)

முன்னைப்பழம்பொருட்குமுன்னைப்பழம்பொருளே பின்னைப்புதுமைக்கும்பேர்த்துமப்பெற்றியனே, யுன்னைப்பிரானாகப்பெற்றவுன்சீரடியோ முன்னடியார்தாள்பணிவோமாங்கவர்க்கேபாங்காவோ, மன்னவரேயெங்கணவராவாரவருகந்து சொன்னபரிசேதொழும்பாய்ப்பணிசெய்வோ, மின்னவகையேயெமக்கெங்கோனல்குதியே லென்னகுறையுமிலோமேலோரெம்பாவாய். (௯)

பாதாளமேழினுங்கீழ்சொற்கழிவுபாதமலர் போதார்புனைமுடியுமெல்லாப்பொருண்முடிவே, பேதையொருபாற்றிருமேனியொன்றல்லன் வேதமுதல்விண்ணோருமண்ணுந்துதித்தாலு, மோதவுலவாவொருதோழன்றொண்டருளன் கோதில்குலத்தரன்றன்கோயிற்பிணாப்பிள்ளைகா, ளேதவனூரேதவன்பேராருற்றாராரயலாரேதவனைப்பாடும்பரிசேலோரெம்பாவாய். (௰)

மொய்யார்தடம்பொய்கைபுக்குமுகேரென்னக் கையாற்குடைந்துகுடைந்துன்கழல்பாடி, யையாவழியடியோம்வாழ்ந்தோங்காணாரழல்போற் செய்யாவெண்ணீறாடிசெல்வாசிறுமருங்குன், மையார்தடங்கண்மடந்தைமணவாளா வையாநீயாட்கொண்டருளும்விளையாட்டி, னுய்வார்களுய்யும்வகையெல்லாமுய்ந்தொழிந்தோ மெய்யாமற்காப்பாயெமையேலோரெம்பாவாய். (௧௧)

ஆர்த்தபிறவித்துயர்கெடநாமார்த்தாடுந் தீர்த்தனற்றில்லைச்சிற்றம்பலத்தேதீயாடுங், கூத்தனிவ்வானுங்குவலயமுமெல்லோமுங் காத்தும்படை

த்துங்கரந்தும்விளையாடி, வார்த்தையும்பேசிவளைசிலம்பவார்கலைக ளார்ப்பரவஞ்செய்யவணிகுழன்மேல்வண்டார்ப்பப், பூத்திகழும்பொய்கைகுடைந்துடையான்பொற்பாத மேத்தியிருஞ்சுனைநீராடேலோரெம்பாவாய். (௧௨)

பைங்குவளைக்கார்மலராற்செங்கமலப்பைம்போதா லங்கங்குருகினத்தாற்பின்னுமரவத்தாற், றங்கண்மலங்கழுவுவார்வந்துசார்தலினா லெங்கள்பிராட்டியுமெங்கோனும்போன்றிசைந்த, பொங்குமடுவிற்புகப்பாய்ந்துபாய்ந்துநஞ் சங்கஞ்சிலம்பச்சிலம்புகலந்தார்ப்பக்,கொங்கைகள்பொங்கக்குடையும்புனல்பொங்கப் பங்கயப்பூம்புனல்பாய்ந்தாடேலோரெம்பாவாய். (௧௩)

காதார்குழையாடப்பைம்பூண்கலனாடக் கோதைகுழலாடவண்டின்குழாமாடச், சீதப்புனலாடிச்சிற்றம்பலம்பாடி வேதப்பொருள்பாடியப்பொருளாமாபாடிச், சோதிதிறம்பாடிச்சூழ்கொன்றைத்தார்பாடி யாதிதிறம்பாடியந்தமாமாபாடிப், பேதித்துநம்மைவளர்த்தெடுத்தபெய்வளைதன் பாதத்திறம்பாடியாடேலோரெம்பாவாய். (௧௪)

ஓரொருகாலெம்பெருமானென்றென்றேநம்பெருமான் சீரொருகால்வாயோவாள்சித்தங்களிகூர, நீரொருகாலோவாநெடுந்தாரைகண்பனிப்பப் பாரொருகால்வந்தனையாள்விண்ணோரைத்தான்பணியாள், பேரரையற்கிங்ஙனேபித்தொருவராமாறு மாரொருவரிவ்வண்ணமாட்கொள்ளும்வித்தகர்தாள், வாருருவப்பூண்முலையீர்வாயாரநாம்பாடி யேருருவப்பூம்புனல்பாய்ந்தாடேலோரெம்பாவாய். (௧௫)

முன்னிக்கடலைச்சுருக்கியெழுந்துடையா ளென்னத்திகழ்ந்தெம்மையாளுடையாளிட்டிடையின், மின்னிப்பொலிந்தெம்பிராட்டிதிருவடிமேற்பொன்னஞ்சிலம்பிற்சிலம்பித்திருப்புருவ, மென்னச்சிலைகுலவிநந்தம்மையாளுடையா டன்னிற்பிரிவிலாவெங்கோமானன்பர்க்கு, முன்னியவணமக்குமுன்சுரக்குமின்னருளே யென்னப்பொழியாய்மழையேலோரெம்பாவாய். (௧௬)

செங்கணவன்பாற்றிசைமுகன்பாற்றேவர்கள்பா லெங்குமிலாததோரின்பநம்பாலதாக், கொங்குண்கருங்குழலிநந்தம்மைக்கோதாட்டி யிங்குநம்மில்லங்கடோறமெழுந்தளிச், செங்கமலப்பொற்பாதந்தந்தருளுஞ்சேவகனையங்கணரசையடியேங்கட்காரமுதை, நங்கள்பெருமானைப்பாடிநலந்திகழப்பங்கயப்பூம்புனல்பாய்ந்தாடேலோரெம்பாவாய். (௧௭)

அண்ணாமலையானடிக்கமலஞ்சென்றிறைஞ்சும் விண்ணோர்முடியின்மணித்தொகைவீறற்றாற்போற், கண்ணாரிரவிகதிர்வந்துகார்சரப்பத் தண்ணாரொளிமழுங்கித்தாரகைகடாமகலப், பெண்ணாகியாணாயலியாய்ப்பிறங்கொளிசேர் விண்ணாகிமண்ணாகியித்தனையும்வேறாகிக், கண்ணாரமுதமுமாய்நின்றான்கழல்பாடிப்பெண்ணேயிப்பூம்புனல்பாய்ந்தாடேலோரெம்பாவாய்.

உங்கையிற்பிள்ளையுமக்கேயடைக்கலமென் றங்கப்பழஞ்சொற்புதுக்குமெம்மச்சத்தா, லெங்கள்பெருமானுனக்கொன்றுரைப்போங்கே ளெங்கொங்கைநின்னன்பரல்லார்தோள்சேரற்க, வெங்கையுனக்கல்லாதெப்பணியுஞ்செய்யற்க கங்குல்பகலெங்கண்மற்றொன்றுங்காணற்க,, விங்கிப்பரிசேயெமக்கெங்கோனல்குதியே லெங்கெழிலென்ஞாயிறெமக்கேலோரெம்பாவாய். (௧௯)

போற்றியருளுகநின்னாதியாம்பாதமலர் போற்றியருளுகநின்னந்தமாஞ்செந்தளிர்கள், போற்றியெல்லாவுயிர்க்குந்தோற்றமாம்பொற்பாதம் போற்றியெல்லாவுயிர்க்கும்போகமாம்பூங்கழல்கள், போற்றியெல்லாவுயிர்க்குமீறாமிணையடிகள் போற்றிமாலான்முகனுங்காணாதபுண்டரிகம், போற்றியாமுய்யவாட்கொண்டருளும்பொன்மலர்கள் போற்றியாமார்கழிநீராடேலோரெம்பாவாய்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருப்பள்ளியெழுச்சி.

திருப்பெருந்துறையி லருளிச்செய்யப்பட்டது.

போற்றியென்வாழ்முதலாகியபொருளே புலர்ந்ததுபூங்கழற்கிணைதுணைமலர்கொண், டேற்றிநின்றிருமுகத்தெமக்கருண்மலரு மெழினகைகொண்டுநின்றிருவடிதொழுகோஞ், சேற்றிதழ்க்கமலங்கண்மலருந்தண்வயல்சூழ் திருப்பெருந்துறையுறைசிவபெருமானே, யேற்றுயர்கொடியுடையாயெனையுடையா யெம்பெருமான்பள்ளியெழுந்தருளாயே. (௧)

அருணனிந்திரன்றிசையணுகினனிருள்போ யகன்றதுவுதயநின்மலர்த்திருமுகத்தின், கருணையின்சூரியனெழவெழநயனக்கடிமலர்மலரமற்றண்ணலங்கண்ணாந், திரணிரையறுபதமுரல்வனவிவையோர் திருப்பெருந்துறையுறைசிவபெருமானே யருணிதிதரவருமானந்தமலையேயலைகடலேபள்ளியெழுந்தருளாயே. (௨)

கூவினபூங்குயில்கூவினகோழி குருகுகளியம்பினவியம்பினசங்க, மோவினதாரகையொளியொளியுதயத் தொருப்படுகின்றதுவிருப்பொடுநமக்குத், தேவநற்செறிகழற்றாளிணைகாட்டாய் திருப்பெருந்துறையுறைசிவபெருமானே, யாவருமறிவரியாயெமக்கெளியா யெம்பெருமான்பள்ளியெழுந்தருளாயே. (௩)

இன்னிசைவீணையர்யாழினரொருபா லிருக்கொடுதோத்திரமியம்பினரொருபாற், றுன்னியபிணைமலர்க்கையினரொருபாற் றொழுகையர

ழுகையர் றுவள்கையரொருபால், சென்னியிலஞ்சலிகூப்பினரொருபாற் றிருப்பெருந்துறையுறைசிவபெருமானே, யென்னையுமாண்டுகொண்டின்னருள்புரியு மெம்பெருமான்பள்ளியெழுந்தருளாயே. (௪)

பூதங்கடோறுநின்றாயெனினல்லாற் போக்கிலன்வரவிலனெனநினைப் புலவோர், கீதங்கள்பாடுதலாடுதலல்லாற் கேட்டறியோமுனைக்கண்டறிவாரைச், சீதங்கொள்வயற்றிருப்பெருந்துறைமன்னா சிந்தனைக்குமரியாயெங்கண்முன்வந், தேதங்களறுத்தெம்மையாண்டருள்புரியு மெம்பெருமான்பள்ளியெழுந்தருளாயே. (௫)

பப்பறவீட்டிருந்துணருநின்னடியார் பந்தனைவந்தறுத்தாரவர்பலரு, மைப்புறுகண்ணியர்மானுடத்தியல்பின் வணங்குகின்றாரணங்கின்மணவாளா, செப்புறுகமலங்கண்மலருந்தண்வயல்சூழ் திருப்பெருந்துறையுறைசிவபெருமானே, யிப்பிறப்பறுத்தெமையாண்டருள்புரியு மெம்பெருமான்பள்ளியெழுந்தருளாயே. (௬)

அதுபழச்சுவையெனவமுதெனவறிதற் கரிதெனவெளிதெனவமரருமறியா, ரிதுவவன்றிருவுருவிவனவனெனவே யெங்களையாண்டுகொண்டிங்கெழுந்தருளு, மதுவளர்பொழிற்றிருவுத்தரகோச மங்கையுள்ளாய்திருப்பெருந்துறைமன்னா, வெதுவெமைப்பணிகொளுமாறதுகேட்போ மெம்பெருமான்பள்ளியெழுந்தருளாயே. (௭)

முந்தியமுதனடுவிறுதியுமானாய் மூவருமறிகிலர்யாவர்மற்றறிவார், பந்தணைவிரலியுநீயுநின்னடியார்பழங்குடி தொறுமெழுந்தருளியபரனே, செந்தழல்புரைதிருமேனியுங்காட்டித் திருப்பெருந்துறையுறைகோயிலுங்காட்டி, யந்தணனாவதுங்காட்டிவந்தாண்டா யாரமுதேபள்ளியெழுந்தருளாயே.

விண்ணகத்தேவருநண்ணவுமாட்டா விழுப்பொருளேயுனதொழுப்படியோங்கள், மண்ணகத்தேவந்துவாழச்செய்தானே வண்டிருப்பெருந்துறையாய்வழியடியோங், கண்ணகத்தேநின்றுகளிதருதேனே கடலமுதேகரும்பேவிரும்படியா, ரெண்ணகத்தாயுலகுக்குயிரானா யெம்பெருமான்பள்ளியெழுந்தருளாயே. (௯)

புவனியிற்போய்ப்பிறவாமையினாணாம் போக்குகின்றோமவமேயிந்தப்பூமி, சிவனுய்யக்கொள்கின்றவாறென்றுநோக்கித் திருப்பெருந்துறையுறைவாய்திருமாலா, மவன்விருப்பெய்தவுமலரவனாசைப் படவுநின்னலர்ந்தமெய்க்கருணையுநீயு, மவனியிற்புகுந்தெமையாட்கொள்ளவல்லா யாரமுதே பள்ளியெழுந்தருளாயே. (௧௦)

திருச்சிற்றம்பலம்.

ற் றி
ன்னை
(௪)

ளைப்
ரிவா
சயெ
ன்ப
(௫)

லரு
னவா
றைசி
ான்ப
(௬)

மாரு
ன்டிங்
ப்பெ
ம்பெ
(௭)

வார்,
, செ
காட்
யே.

ப்படி
ருந்து
தேக
ன்பள்
(௯)

யிந்த
றையு
னலர்ங்
முதே
(௧௦)